A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2008. július 8.)

a C 58/02 (ex N 118/02) számú intézkedésekről, amelyeket Franciaország hozott a Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM) javára

(az értesítés a C(2008) 3182. számú dokumentummal történt)

(Csak a francia nyelvű szöveg hiteles.)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/611/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután az említett rendelkezéseknek megfelelően [1] felkérte az érdekelt feleket észrevételeik megtételére, és ezen észrevételek figyelembevételével,

mivel:

1. ELJÁRÁS

(1) 2002. február 18-án a Francia Köztársaság a *Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée* (a továbbiakban: az SNCM) [2] javára szóló szerkezetátalakítási támogatási tervet jelentett be a Bizottságnak, amelyet 2002. július 3-án kiegészített [3]. A bejelentett szerkezetátalakítási támogatás az SNCM feltőkésítését jelenti a *Compagnie Générale Maritime et Financière* (a továbbiakban: CGMF)) [4] útján 76 millió EUR összeggel.

(2) 2002. augusztus 19-én kelt levelében az Európai Bizottság azon határozatáról tájékoztatta a francia hatóságokat, hogy az EK-Szerződés 88. cikke (2) bekezdésének alkalmazásával megindítja az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok [5] megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet 6. cikkében szereplő hivatalos vizsgálati eljárást.

(3) 2002. október 8-án [6] a francia hatóságok közölték az Európai Bizottsággal a 2002. augusztus 19-i [7] határozattal kapcsolatos észrevételeiket.

(4) A francia hatóságok kérésére a Bizottság szolgálataival munkaértekezletekre került sor 2002. október 24-én, 2002. december 3-án és 2003. február 25-én.

(5) Az eljárás megindítása során az Európai Bizottsághoz két vállalat részéről érkeztek észrevételek, nevezetesen a *Corsica Ferries France* (a továbbiakban: CFF) részéről 2003. január 8-án [8] és a *Stef-TFE* csoport részéről 2003. január 7-én, valamint különböző francia területi önkormányzatoktól 2002. december 18-án, illetve 2003. január 9-én és 10-én. Az Európai Bizottság ezeket az észrevételeket véleményezésre levélben megküldte Franciaországnak 2003. január 13-án és 16-án, valamint február 5-én és 21-én.

(6) A francia hatóságok megtették észrevételeiket az Európai Bizottság felé a CFF és a *Stef-TFE* megjegyzéseire vonatkozóan 2003. február 13-án [9] és 2003. május 27-én [10].

(7) 2003. január 16-án az Európai Bizottság szolgálatai kiegészítő tájékoztatást kértek, amelyre a francia hatóságok 2003. február 21-én válaszoltak.

(8) 2003. február 10-én [11] kelt levelükben a francia hatóságok érveket sorakoztattak fel annak érdekében, hogy bizonyítsák: a támogatási tervezet teljes egészében megfelel a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentése és szerkezetátalakítása [12] érdekében nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatásoknak (a továbbiakban: 1999-es iránymutatások).

(9) 2003. február 25-én [13] a francia hatóságok az Európai Bizottság kérésére átadták az SNCM-re és a *Stef-TFE* csoportra nézve kötelező részvény-tulajdonosi megállapodás másolatát.

(10) 2003. július 9-i 2004/166/EK határozatában (a továbbiakban: a 2003-as határozat) [14], az Európai Bizottság bizonyos feltételek mellett jóváhagyta az SNCM javára szóló szerkezetátalakítási támogatás nyújtását, amely két részletben fizetendő, az első 66 millió EUR-s, a másik 10 millió EUR maximális összegű, és amelyet majd a 2003-as határozat elfogadása után megvalósított eszközátruházásból eredő nettó eredmények függvényében határoznak meg.

(11) 2003. október 13-án a CFF a 2003-as határozat megsemmisítése iránti keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságán (a továbbiakban: Elsőfokú Bíróság) (ügyszám T-349/03).

(12) 2004. szeptember 8-án a Bizottság úgy határozott, hogy a Franciaország által 2004. június 23-án kért módosítások – azaz az *Aliso* és *Asco* hajók felcserélése azon a hajólistán, amelyen szereplő hajók használatára az SNCM engedélyt kapott a 2003-as határozatot követően, és az *Aliso* eladása az *Asco* nevű hajó helyett – nem kérdőjelezik meg a 2003-as határozatban [15] engedélyezett szerkezetátalakítási támogatás összeegyeztethetőségét a közös piaccal.

(13) A 2005. március 16-i határozattal (a továbbiakban: a 2005-ös határozat), a Bizottság jóváhagyta a szerkezetátalakítási támogatás 3,3 millió EUR-s összegű második részletének folyósítását, amellyel a szerkezetátalakítási támogatás teljes összege 69 292 400 EUR-ra emelkedett.

(14) Az Elsőfokú Bíróság a T-349/03. sz. ügyben 2005. június 15-én megsemmisítette a 2003-as határozatot a támogatás minimális jellegének téves értékelése miatt. Az ítélet következményeként újra megindították a 2002. augusztus 19-i határozattal megindított hivatalos vizsgálati eljárást, és hatályon kívül helyezték a megsemmisített 2003-as határozat alapján hozott 2004. szeptember 8-i és a 2005. március 16-i határozatokat.

(15) 2005. október 25-én ([16]) a francia hatóságok átadták a Bizottságnak azon információkat, amelyek a társaságnak a 2002. február 18-án kelt szerkezetátalakítási támogatási terv közzététele utáni pénzügyi helyzetére vonatkoznak.

(16) 2005. november 17-én ([17]) a francia hatóságok adatokat szolgáltattak a 2002-es szerkezetátalakítási terv frissítésére és az SNCM saját tőkéjének átszervezésére vonatkozóan ([18]).

(17) 2006. március 15-én a francia hatóságok ([19]) megküldték a Bizottságnak az összefoglaló piaci jelentést, az üzleti tervet (bevételek rész) és a tervezett eredmény-kimutatást. A Bizottság szervezeti egységeinek 2006. március 28-án és 2006. április 7-én ([20]) további dokumentumokat adtak át. Ez utóbbi küldeményben a francia hatóságok egyébként felkérték a Bizottságot, hogy vegye figyelembe, hogy „közszolgáltatási kompenzációs" természeténél fogva a 2002-es szerkezetátalakítási támogatás egy részét, nevezetesen az 53,48 millió EUR-s összeget ne tekintsék egy szerkezetátalakítási terv keretében tett lépésnek, hanem az *Altmark* ([21]) ügyben hozott ítélet alapján támogatásnak nem minősülő intézkedésnek vagy az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése alapján a szerkezetátalakítási tervtől független és önálló intézkedésnek.

(18) 2006. április 21-én a francia hatóságok a 139/2004/EK tanácsi rendelet ([22]) 4. cikke alapján egy olyan összefonódási tervről tájékoztatták a Bizottságot, amelynek keretében a Veolia Transport (a továbbiakban: VT) ([23]) és a Butler Capital Partners (a továbbiakban: BCP) közösen szerzik meg az SNCM ([24]) ellenőrzését. 2006. május 29-én ([25]) a Bizottság az összefonódást jóváhagyó határozatot fogadott el.

(19) 2006. június 21-én ([26]) a francia hatóságok átadták a Bizottságnak a gazdasági, pénzügyi és ipari minisztérium 2006. május 26-i rendeletét, amely jóváhagyja a CGMF társaság által végrehajtott pénzügyi műveleteket, a 2006. május 26-án kelt 2006-606 számú miniszteri rendeletet az SNCM magánszektorba történő átviteléről, valamint a 2006. május 26-i rendeletet az SNCF által végrehajtott pénzügyi műveletek jóváhagyásáról.

(20) A közszolgáltatási megbízásra és a Korzika ellátásával kapcsolatos szociális jellegű támogatásokra vonatkozó tájékoztatást a Bizottság felé 2006. június 7-én továbbították ([27]).

(21) 2006. szeptember 13-án a Bizottság határozatot hozott az EK-Szerződés 88. cikke (2) bekezdésében meghatározott eljárás megindításáról az SNCM javára tett új intézkedésekkel kapcsolatban, mely a 2002-ben ([28]) bejelentett (a továbbiakban: a 2006-os határozat) szerkezetátalakítási tervet is magában foglalja.

(22) 2006. november 16-án Franciaország megküldte észrevételeit a Bizottságnak a 2006-os határozat ([29]) keretében.

(23) Mivel a Bizottságtól néhány érdekelt fél az észrevételeik benyújtási határidejének egy hónappal történő meghoszszabbítását kérte ([30]), a Bizottság ezt a további határidőt valamennyi érdekelt fél számára engedélyezte ([31]).

(24) A Bizottsághoz észrevételek érkeztek a CFF ([32]) és a STIM d'Orbigny (a továbbiakban: STIM) ([33]) részéről, melyeket 2007. február 20-án levélben megküldtek a francia hatóságoknak. Egy harmadik érdekelt fél szintén tett észrevételeket, amelyeket ugyancsak továbbítottak a francia hatóságoknak, és amelyeket 2008. május 28-án visszavont.

(25) A francia hatóságok 2007. április 30-án ([34]) közölték megjegyzéseiket a harmadik érdekelt felek észrevételeire vonatkozóan.

(26) 2007. december 20-án a CFF panaszt nyújtott be az SNCM ellen állami támogatások címén, amely az adatokat 2007. június 15-én és 2007. november 30-án kelt leveleiben kiegészíti. Ez a panasz a 2007 júniusában a Korzikai Helyi Közösség és a *Compagnie Méridionale de Navigation*-SNCM csoport között 2007-2013-ra aláírt új közszolgáltatási megbízásról szóló megállapodás 3. cikkére vonatkozik. A CFF szerint ennek a záradéknak a megvalósítása új pénzügyi forrásokat mozgósítana az SNCM számára, amely 10 millió EUR-s nagyságrendet jelent a 2007. évre. Ezen túl az SNCM számára közszolgáltatási kötelezettség címén kifizetett kompenzáció ráadásul törvénytelen állami támogatás lenne a Bizottság állásfoglalása hiányában.

(27) Mivel az eredetileg 2007. február 13-ig kitűzött határidőt ([35]) követően is érkezett bizonyos számú információ a Bizottsághoz, ez utóbbi tájékoztatta az érdekelt feleket azon határozatáról, hogy a harmadik fél részéről történő észrevételek benyújtási határidejét 2008. március 14-ig meghosszabbítja.

(28) A Bizottság 2008. március 26-án továbbította Franciaországnak az érdekelt harmadik felek észrevételeit, amelyekre Franciaország 2008. március 28-án, 2008. április 10-én és 2008. április 28-án tette közzé észrevételeit.

2. AZ E HATÁROZAT ÁLTAL LEFEDETT INTÉZKEDÉSEK KEDVEZMÉNYEZETTJÉNEK MEGNEVEZÉSE

(29) A szóban forgó határozatban foglalt intézkedések kedvezményezettje a *Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée* (SNCM), amely több leányvállalatot tömörít a tengeri ágazatban, és amely utasok, személygépkocsik és nehéz-tehergépkocsik tengeri szállítását végzi Franciaország kontinentális részét Korzikával, Olaszországgal (Szardínia) és a Maghreb-országokkal (Algéria és Tunézia) összekötő tengeri utakon.

(30) Az SNCM egy részvénytársaság, amely 1969-ben jött létre két, 1850-ben létesült vállalat, a Compagnie générale transatlantique és a Compagnie de navigation mixte összeolvadásával. Annak idején Compagnie générale transméditerranéenne volt a neve, 1976-ban kapta a Société nationale maritime Corse-Méditerranée elnevezést azt követően, hogy a Société nationale des chemins de fer (SNCF) tőkerészesedést szerzett benne. A társaságot a francia kormány választotta ki a Korzikával való területi folytonosság elvének megvalósítása érdekében, azaz a tengeri szállítási díjak SNCM vasúti tarifáival történő összehangolása érdekében egy 1976. március 31-én kötött huszonöt évre szóló keretegyezmény alapján. A Compagnie générale transatlantique már előzőleg megbízást kapott a francia kormánytól egy 1948. december 23-án kötött keretegyezményben a korzikai tengeri szállítás ellátására.

(31) A feltőkésítésről szóló hivatalos értesítés idején 2002-ben az SNCF 20, a CGMF pedig 80 %-ban volt tulajdonos az SNCM-ben. Az SNCM 2006. május 30-i (lásd ezen határozat 18. pontját) tőkeemelése következtében a BCP és a VT sorrendben az SNCM 38 %-át és 28 %-át birtokolják, a CGMF 25 % erejéig van jelen (a tőke 9 %-át a munkavállalóknak tartják fenn).

(32) Az SNCM legjelentősebb leányvállalatai a C*ompagnie Méridionale de Navigation* (a továbbiakban: CMN) ([36]), a Compagnie Générale de Tourisme et d'Hôtellerie (CGTH) ([37]), *Aliso Voyage* ([38]), *Sud-Cargos* ([39]), a *Société Aubagnaise de Restauration et d'Approvisionnement* (SARA) ([40]), *Ferrytour* ([41]) és *Les Comptoirs du Sud* ([42]).

(33) A nagy sebességű *Aliso* 2004 szeptemberében, illetve az *Asco* ([43]) hajó 2005 májusában történő átruházását követően az SNCM flottája tíz hajóból áll (öt komphajó ([44]), négy vitorlás gőzhajó (kombinált teher-és utasszállító) ([45]) és egy nagysebességű hajó (NGV), amely főleg Nizzából indul ([46])), ebből hét saját tulajdonban van ([47]).

(34) A teljesség kedvéért emlékeztetni kell arra, hogy a Franciaország kontinentális részének kikötői és Korzika közötti rendszeres tengeri szállítás közszolgáltatás keretében 1948 óta biztosított. Egy eredetileg 25 évre megkötött keretegyezmény értelmében az SNCM és CMN voltak a szolgáltatás engedményesei 1976 és 2001 között. A hatályos közösségi szabályoknak megfelelően ([48]) és a korzikai helyi közösség ([49]) által szervezett európai ajánlati felhívások után ([50]) az SNCM és a CMN közösen nyerték el a Korzika Marseille-ből történő kiszolgálására vonatkozó közszolgáltatási megbízásról szóló szerződést (a továbbiakban: DSP).

(35) A közszolgáltatási megbízásról szóló szerződés (DSP) 2006 végén járt le, a fent jelzett tengeri szolgáltatásra új ajánlati felhívást tettek közzé európai szinten ([51]), amelyet az SNCM – CMN vállalatcsoport nyert el 2007. május 1-től 2013. december 31-ig, évi körülbelül 100 millió EUR-s támogatással.

(36) Ezzel párhuzamosan valamennyi Toulonból és Nizzából induló járat üzemeltetőjét járatsűrűségi kötelezettségek terhelik. Ezeken a vonalakon a korzikai lakosok, valamint más utaskategóriák 2002–2013-ig szociális támogatásban részesülnek, amelyet a Bizottság 2002. július 2-án ([52]) és 2007. április 24-én ([53]) hozott határozatai értelmében vezettek be.

3. A PIACI HELYZET

(37) Az SNCM főként az utas-, illetve teherszállítás terén, egymástól elkülönülő piacokon tevékenykedik: egyrészt ellátja Korzikát és a Maghreb országokat Franciaországból, másrészt kiegészítésként ellátja Olaszországot és Spanyolországot.

3.1. Korzika ellátása

Az utasszállítás

(38) A korzikai utasszállítási szolgáltatást az erősen szezonális piaci jelleg határozza meg. Szezonális látogatottsági csúcsok jellemzik, amelyek a szezonon kívüli hónap igénybevételének tízszeresét is elérhetik, ez pedig olyan flotta kialakítását követeli meg az üzemeltetőktől, amely képes kielégíteni ezen csúcsidőszakok igényeit. Az üzleti forgalom felét júliusban és augusztusban realizálják. Ezen túlmenően egyenlőtlenség van az útvonal irányától függően is, még csúcsidőszakban is: júliusban például a szárazföldről maximális telítettséggel indulnak, míg a visszaúton szinte üresek. Így a hajók átlagos évi telítettségi szintje viszonylag alacsony.

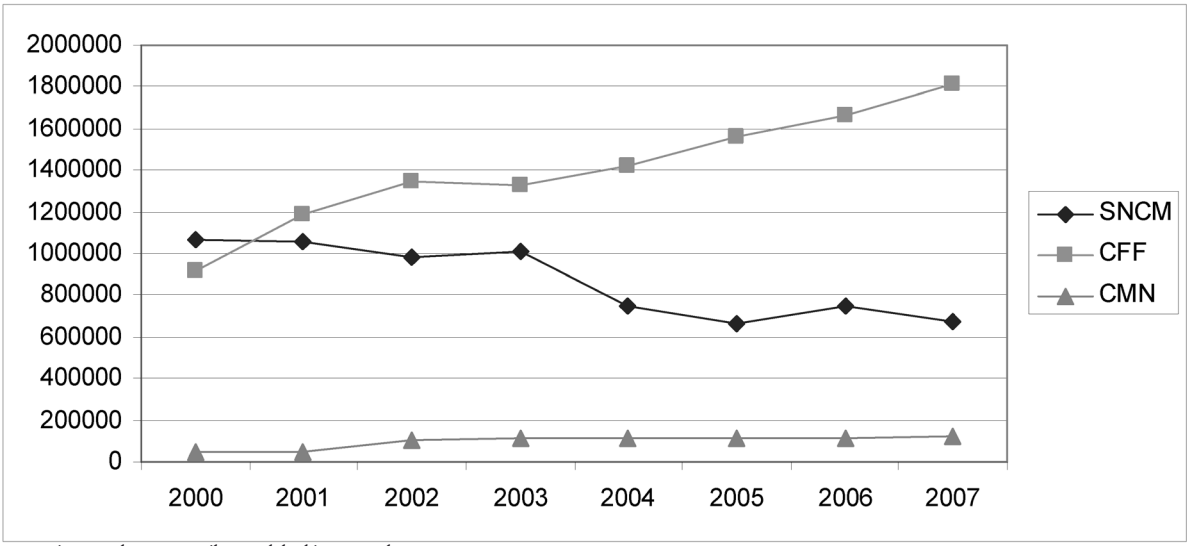
(39) Az SNCM a Korzikát Franciaország szárazföldi részével összekötő történelmi szereplő. Nagyjából tevékenysége kétharmadát Marseille és Korzika között végzi közszolgáltatás keretében; tevékenysége maradék harmadát más kiinduló- vagy célpontokkal történő összeköttetés képezi (Nizza-Korzika, Toulon-Korzika, nemzetközi összeköttetések Szardínia vagy a Maghreb országok felé).

(40) Az SNCM hosszú időn keresztül monopolhelyzetet élvezett főtevékenysége terén. 1996 óta azonban egy gyorsan fejlődő konkurenciával kellett szembenéznie. Ily módon a *Corsica Ferries France* (CFF) társaság ma a szárazföldet Korzikával összekötő tengeri útvonal vezető szereplője, és piaci részesedése folyamatosan nő. Annak ellenére, hogy a CFF csupán 1996 óta van jelen a piacon, „utasforgalma" 2000 és 2005 között évi […] (*) százalékkal nőtt, és ez a növekedés folytatódik. Így jelenleg a tengeri utasok közel […]-a a szárazföld és Korzika közötti útvonalon CFF-hajót vesz igénybe, míg csak […]-uk száll SNCM hajóra, a fennmaradó részt, azaz […]-ot a CMN szállítja.

(41) A CFF által az elmúlt hét évben a szóban forgó piacon megszerzett pozíció a Korzika és Franciaország szárazföldi része között szezononként szállított utasok száma terén is megmutatkozik. Az alábbi ábrából kiderül, hogy a CFF piaci részesedése a 2000-ben mért 45 %-ról […] %-ra emelkedett 2007-ben, az SNCM-é pedig 53 %-ról […] %-ra az azonos időszakban, egymillió főt meghaladó különbséggel a szállított utasok számában.

1. ábra

Szezononként szállított utasok száma (május-szeptember) Franciaország szárazföldi része és Korzika között – 2000–2007 közötti szezonok

Forrás: Korzikai Regionális Közlekedési Hivatal

(42) Az SNCM többi kisebb versenytársa a korzikai ellátás piacán a *Compagnie Méridionale de Navigation* (CMN), Moby Lines, Happy Lines és TRIS.

(43) Az utóbbi két évben az SNCM ajánlata és a korzikai tengeri útvonalon szerzett piaci részesedései csökkentek, a helykínálat […] %-kal csökkent ([…] %-kal Nizzából történő indulással és […] %-kal Marseilleből történő indulással).

(44) Mindenesetre a piaci részesedések csökkenésének folytatódása azt mutatja, hogy az utasok bizalma – akiket széles körben érintettek a 2004–2005-ös társadalmi konfliktusok kiváltotta sztrájkok és zavargások, nevezetesen a vállalat privatizációja során – csak igen lassan tér vissza. Ez szükséges feltétele annak, hogy megálljon az SNCM piaci részesedésének az utóbbi években tapasztalt csökkenése. Ilyen feltételek között a 2007-es üzletiforgalom-növekedés a vállalat életképességét bizonyítja, annak ellenére, hogy jelentős piaci részesedésekről kellett lemondania egyetlen versenytársa javára, akinek a piaci részesedése ma jóval magasabb.

(45) A szárazföld és Korzika közötti tengeri utasszállítás piaca az utóbbi 15 évben átlagosan 4 %-kal nőtt; a növekedés az előrejelzések szerint folytatódni fog és elérheti a […] %-ot, ez a tendencia jellemzi majd a 2008-as évet is, ezt követően pedig mérsékelt növekedésre számíthatunk. Ennek ellenére úgy tűnik, új szereplők nem szándékoznak részesedést szerezni ezen a piacon. A Korzikai Közlekedési Hivatal által a 2007–2013-as időszakra Korzika bizonyos kikötőinek közszolgáltatási megbízás keretében történő ellátására kiírt pályázati felhívás során a CFF és az SNCM-CMN pályázatán kívül egyetlen más jelentkező sem volt, noha a pályázati felhívás értelmében az adott útvonalra vonatkozó részajánlat benyújtására is volt lehetőség.

(46) Mint az SNCM első számú versenytársa, a CFF jelentős mértékben növelte férőhely-ajánlatát, 500 000-ről […] millióra 1999 és 2007 között (ebből […] %-os növekedésre 2006 és 2007 között került sor), amely lehetővé tette számára forgalma (a 2005. évi […] millióról […] millióra 2007-ben) és piaci részesedése növelését. Ez a politika mindamellett a CFF számára az SNCM-énél alacsonyabb strukturális telítettségi szinteket jelent, az eltérés nagyságrendje 2007-ben […] százalékpont volt. Az SNCM átlagos telítettségi szintje 2007-ben […] % volt, ami érthető a piac erősen szezonális jellegére való tekintettel (lásd fentebb).

Az áruszállítás

(47) A korzikai áruszállítás terén az SNCM 2005-ben a Marseille-Toulonból Korzika felé irányuló szállítási piac mintegy […] %-át tudhatta magáénak.

(48) Az általános (kísérő nélküli) áruforgalom vonatkozásában az SNCM és a CMN csaknem teljes monopóliumot élveznek. A közszolgáltatási szerződés keretében a két társaság biztosítja a sűrű áruforgalmat Marseille-ből Korzika valamennyi kikötőjébe.

(49) A kísérettel utazó pótkocsik vonatkozásában, amelyeket a kompokon rakodnak meg és amely a lineáris méterben mért általános áruforgalom nagyjából 24 %-át teszi ki, valamennyi utasszállító között verseny van. Az SNCM és a CMN látja el a kísérővel bonyolított forgalom többségét is. A többi szereplő, különösen a CFF részesedése 10 %, azaz a teljes piac 2 %-a.

(50) A vezető által kísért gépjárművek ([54]) terén, amelyeket a kompokon rakodnak meg (az általános áruforgalom mintegy 24 %-a 2003-ban), az SNCM és a CMN ugyancsak a szóban forgó piac többségét birtokolja. 2002 óta azonban a CFF ajánlata is megjelent, és körülbelül a piac […] %-át mondhatja magáénak.

3.2. **A Maghreb országok ellátása**

(51) Tunézia és Algéria jelentős piacot képviselnek a mintegy 5 millió utassal, akik többsége repülőn utazik. Ilyen körülmények között a tengeri szállítás a forgalom mintegy 15 %-át teszi ki. Míg Algéria jelentős tengeri piacot képvisel az 560 000-re tehető utasszámmal, Tunézia piaca kevésbé jelentős a mintegy 250 000 utassal.

(52) Franciaország Maghreb országok felé irányuló tengeri szállítási piaca jelentős növekedést könyvelt el az utóbbi években, mintegy 13 %-kal nőtt 2001 és 2005 között. Az ebbe a régióba irányuló turizmus fejlődési kilátásait figyelembe véve a tengeri szállításban 2010-re 4 % körüli éves növekedés várható.

(53) Algériában az SNCM a második legnagyobb piaci szereplő az *Entreprise Nationale de Transport Maritime de Voyageurs* (ENTMV), az algériai állami vállalat mögött. Az SNCM piaci részesedése a 2001-ben elért 24 %-ról […] %-ra nőtt 2005-ben.

(54) Az SNCM a második helyen áll a Tunézia felé irányuló piac szereplői sorában a *Compagnie tunisienne de navigation* (CTN) után. Bár 2001 óta az SNCM vesztett piaci részesedéséből a CTN javára, 44 %-ról […] %-ra 2004-ben, mégis javulás tapasztalható 2005-ben ([…] %).

4. **AZ E HATÁROZAT ÁLTAL LEFEDETT INTÉZKEDÉSEK LEÍRÁSA**

4.1. **Az SNCM újratőkésítése 2002-ben**

4.1.1. *Leírás*

(55) A Bizottság 2002. július 17-én hozott, az SNCM ([55]) megmentésére szánt támogatást engedélyező határozatát követően a francia hatóságok 2002. február 18-án kelt levelükben egy, az SNCM javára szóló szerkezetátalakítási támogatási tervet jelentettek be a Bizottságnak. Ez az intézkedés az SNCM 76 millió EUR-val történő újratőkésítéséből állt anyavállalata, a CGMF útján, mely összegből 46 millió EUR szerkezetátalakítási költség címén ([56]) jelenik meg. A tőkeemelés célja az volt, hogy az SNCM saját tőkéjét 30 millió EUR-ról 106 millió EUR-ra emeljék.

(56) Az 1999-es iránymutatásoknak megfelelően a francia hatóságok szerkezetátalakítási tervet ([57]) nyújtottak be a Bizottságnak, amely öt pontot tartalmazott:

i. az átkelések számának csökkenése és hajóinak a különböző útvonalak közötti újraelosztása (a Korzika felé irányuló ellátás csökkenése és a Maghreb országok felé irányuló ellátás megerősítése) ([58]);

ii. flottájának négy hajóval történő csökkentése, amelytől 21 millió EUR-s likviditást remélt;

iii. bizonyos állóeszközök átruházása;

iv. az állomány mintegy 12 %-kal történő csökkentésének ([59]) ésszerű bérpolitikával párosítva a személyzeti költségeket a 2001-es 61,8 millió EUR-ról átlagosan […] millió EUR-ra kellene csökkentenie 2003-tól 2006-ig, a szárazföldi kiadásokat pedig a 2001-es 50,3 millió EUR-ról […] millió EUR-ra ugyanerre az időszakra vonatkozóan;

v. két leányvállalata, a *Compagnie Maritime Toulonnaise* és a *Corsica Marittima* megszüntetése, amelyek tevékenységeit az SNCM vette volna át.

(57) A Bizottság 2002. augusztus 19-én hozott határozatában megfogalmazott észrevételekre válaszolva a francia hatóságok 2003. január 31-i levelükben leírták a szerkezetátalakítási tervben eszközölt változtatásokat az alábbi pontokban:

— a bérpolitikával kapcsolatos kötelezettségvállalások és pontosítások,

— a köztes beszerzések költségcsökkentési terve,

— az SNCM azon kötelezettségvállalása, hogy nem robbant ki tarifaháborút versenytársai között Korzikán.

(58) Az utolsó ponttal kapcsolatban a francia hatóságok hangsúlyozzák, hogy *„az SNCM fenntartás nélkül vállalja ezt a kötelezettséget, mivel úgy ítéli meg, hogy egy általa okozott tarifaháború nem felelne meg sem stratégiai helyzetének, sem pedig érdekeinek, mivel az bevételei csökkenését eredményezné, ezen kívül nem lenne összhangban szokásos gyakorlatával és szakmaiságával”*.

(59) Szerkezetátalakítási tervükben a francia hatóságok bemutattak a Bizottságnak egy részletes pénzügyi modellt a 2002–2007 időszakra vonatkozóan, amely egy sor változóval kapcsolatban közbülső feltevéseken alapult ([60]). A pénzügyi előrejelzések többek között azt mutatják, hogy 2003-tól kezdődően megint nyereséges működés várható.

1. táblázat

Pénzügyi modell a 2002–2007 közötti időszakra

(millió EUR)

	2000	2001	2002	2002	2003	2004	2005	2006	2007
	Tény	Tény	Terv	Tény	Terv	Terv	Terv	Terv	Terv
Árbevétel	204,9	204,1	178	205,8	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Üzemeltetési támogatás	85,4	86,7	74,5	77,7	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Szokásos vállalkozási eredmény	– 14,7	– 5,1	1,2	– 5,8	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Nettó eredmény	– 6,2	– 40,4	23	4,2	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Szavatolótőke	67,5	29,7	119	33,8	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Nettó pénzügyi kötelezettségek (kölcsönbérlet nélkül)	135,8	134,5	67,7	144,8	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Pénzügyi ráták					(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Szokásos vállalkozási eredmény/ Üzleti forg + támogatások	– 5 %	– 2 %	0 %	– 2 %	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Saját tőke/költségvetési tartozások	50 %	22 %	176 %	23 %	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)

Az SNCM 2001-es és 2002-es üzleti jelentéséből származó 2000, 2001, 2002 évi számadatok.

(60) A francia hatóságok szerint a 76 millió EUR-s tőkeapportnak, illetve a gazdaságos üzemeltetés 2003-tól tervezett visszaállításának lehetővé kellene tennie a 2001. év végi 30 millió EUR-s saját tőke 120 millió EUR-ra történő emelését rövid távon (2003), majd […] millió EUR-ra történő emelését a tervidőszak végére (2006–2007). Ezáltal lehetővé válhatott a 2002-es 145 millió EUR-s pénzügyi adósságállomány […]–[…] millió EUR-s szintre történő csökkentése 2003-tól 2005-ig. A tervidőszak utolsó éveiben a társaságok az adósságállomány növekedésére számítottak egy vagy két hajó teljes felújítása miatt.

(61) A francia hatóságok egy érzékenységi tanulmányt is készítettek a tervezett eredményekről a különböző útvonalak forgalmára vonatkozó munkahipotézisekhez képest. Ennek alapján a különböző szimulációk azt bizonyítják, hogy az SNCM-nek a tervezett lépések mellett vissza kellene nyernie gazdaságos működését.

4.1.2. *Az újratőkésítés összegének meghatározása*

(62) Az újratőkésítés összegének meghatározására a francia hatóságok által választott módszer ([61]) a finanszírozási igény kiszámításából áll, a 2000-ben megállapított pénzügyi kötelezettségek átlagos sajáttőke-rátája alapján az öt európai tengerészeti társaságnál. E vállalatok mérlegei különbségeinek ellenére a francia hatóságok által megjelölt átlag 79 %. A francia hatóságok támogatják, hogy a 2002–2007-es időszakra szóló pénzügyi előrejelzések egy átlag 77 %-os saját tőke/pénzügyi kötelezettségek rátát adjanak, 169 millió EUR-s saját tőkével 2007-ben. Egy ilyen mértékű saját tőkét egy 76 millió EUR-s újratőkésítéssel, illetve a szerkezetátalakítási tervben jelzett akciók sikere útján lehetne elérni.

4.2. **A 2002-évi újratőkésítést követő intézkedések**

4.2.1. *Előzetes megjegyzés*

(63) Az újratőkésítés és a 2002-es szerkezetátalakítási terv nem hozták meg a várt eredményeket, és 2004-től kezdve az SNCM gazdasági és pénzügyi helyzete erőteljesen romlott. Ehhez belső tényezők (társadalmi konfliktusok, termelékenységi célkitűzések megvalósításának elégtelensége és késedelme, piaci részesedésvesztés), illetve az SNCM-en kívüli tényezők (a korzikai úti cél kisebb vonzereje, a CFF piaci részesedés szerzése, az állam gazdálkodási hibái ([62])) egyaránt hozzájárultak, csakúgy, mint az üzemanyagárak emelkedése.

(64) Így az SNCM szokásos üzleti eredménye 2004-ben – 32,6 millió EUR, 2005-ben pedig – 25,8 millió EUR volt. A nettó eredmény ugyanakkor 2004-ben – 29,7 millió EUR, 2005-ben – 28,8 millió EUR volt.

(65) Az SNCM gazdasági és pénzügyi helyzetének romlása a francia hatóságokat arra az elhatározásra késztette, hogy a 2002-es szerkezetátalakítási tervben tervezett, és a 2003-as határozatban engedélyezett eszközökön kívül további eszközöktől váljanak meg, és magánpartner keresésébe kezdjenek.

2. táblázat

Az SNCM által 2002 óta átruházott eszközök listája ([63])

	Átruházások nettó jövedelme	Dátum
A 2002-es közleményben javasolt átruházások (EUR-ban)	25 165 000	
Aliso (az Asco helyett, a Bizottság 2004. szeptember 8-i határozatának megfelelően)	(…)	2004.9.30.
Napoléon	(…)	2002.5.6.
Monte Rotondo	(…)	2002.7.31.
Liberté	(…)	2003.1.27.
Teljes Schuman ingatlanvagyon	(…)	2003.1.20.
A Bizottság 2003. július 9-i határozatában előírt további átruházások (EUR-ban)	5 022 600	
SCI Espace Schuman	(…)	2003.6.24.
Southern Trader	(…)	2003.7.22.
Someca	(…)	2004.4.30.
Amadeus	(…)	2004.10.12.
TLC	[…] ([1])	—

	Átruházások nettó jövedelme	Dátum
A 2003. júliusi határozat óta bekövetkezett kiegészítő átruházások (millió EUR-ban)	12,6	
Asco	(…)	2005.5.24.
Sud Cargos	(…)	2005.9.15.
Az SNCM ingatlanparkjának részét képező lakások eladása (egykor az SNCM személyzete által lakott)	(…)	2003. szeptember–2006
Összesen (millió EUR-ban)	42,385	

([1]) […]

4.2.2. *A 2002-es újratőkésítés után tett intézkedések*

(66) Egy nyílt, átlátható és diszkriminációtól mentes kiválasztási folyamat eredményeként ([64]), egy igen nehéz társadalmi és pénzügyi kontextusban az állam, a BCP és a VT végül megállapodtak. A VT így az SNCM ipari partnere (28 %-os részesedés), míg a BCP a főrészvényes 38 %-os részesedéssel. Az állam a munkavállalókra tekintettel kötelezettséget vállalt arra, hogy részvényeit a társaságban 25 %-os szinten tartja ([65]). A BCP és a VT üzleti tervet készítettek az SNCM számára, melyet 2006. április 7-én továbbítottak az Európai Bizottságnak.

A megállapodásról szóló jegyzőkönyv tartalma

(67) A megállapodást, melynek értelmében az SNCM tőkéjének 75 %-át magánbefektetőkre ruházzák, 2006. május 16-án írták alá a felek (BCP, VT és CGMF).

(68) A megállapodás II fejezetében az szerepel, hogy a CGMF vállalja, hogy elfogadja, jegyzi és teljes mértékben befizeti az SNCM tőkeemelését 142,5 millió EUR-s összegben.

(69) A tőkeemelést követően az SNCM társasági tőkéjének részvény törléssel történő csökkentését tervezik, hogy azt a nyílt pályázatot nem hirdető részvénytársaság törvényben előírt minimumára hozzák.

(70) A tőkeemelés mellett a CGMF vállalja, hogy folyószámlakölcsön formájában az SNCM rendelkezésére bocsátja a 38,5 millió EUR-s összeget. Ez a folyószámlakölcsön, melyet az SNCM fizet be bírói letétbe (CIC bank), az ún. „nagylelkűségi" költségrész finanszírozását szolgálja, amely kiegészíti a törvényes és egyezményes előírások alkalmazása fejében járó összegeket az átvevők által esetleg megvalósított létszám-leépítési terv esetén ([66]). A törvényben előírt és szerződéses kifizetéseken felüli térítés a vállalatot elhagyó, megszakadt munkaszerződéssel rendelkező munkavállalók számára egyénileg és névre szólóan történik.

(71) Ezeket a műveleteket követően a megállapodás III. fejezete arról számol be, hogy a CGMF magánátvevőkre ruházza a vállalat társasági tőkéjének részét képező 75 %-os részvénycsomagját és a […] -t, mely a szerződéses és törvényben előírt kötelezettségeken felüli szociális kötelezettség rész finanszírozására szolgál.

(72) A megállapodás III. fejezete előirányozza az átvevők és a CGMF által közösen és együttesen történő új részvényjegyzését is összesen 35 millió EUR-s összegben, és a BCP/VT által az SNCM rendelkezésére bocsátott 8,75 millió EUR-s folyószámlahitelt ez utóbbi pénzügyi szükségleteitől függően. A megállapodás III.2.7 bekezdésében az szerepel, hogy a CGMF részvényeinek értéke a mindenkor teljesen befizetett névleges értékének […] %-kal növelt eredeti névleges értékével egyenlő, beszorozva N/365-el, ahol N a megvalósítás időpontja óta eltelt napok száma, valamennyi kifizetés levonásával (például osztalékok). Ezek az eljárások nem alkalmazhatóak a társaság szanálása vagy bírósági felszámolása esetén.

(73) A megállapodás (III.5 fejezet) tartalmaz egy SNCM átruházási bontózáradékot, melyet az átvevők együttesen gyakorolhatnak az alábbi események egyikének bekövetkezése esetén, amennyiben ezen feltevések hatására üzleti tervük hitelessége és a társaság életképességének visszatérése megkérdőjeleződne:

— nem kapja meg a 2007. január 1-jével […] kezdődő időszakra a Korzika tengeri útvonalainak kiszolgálására szóló közszolgáltatási szerződést,

— az Európai Bizottság bármely negatív döntése vagy az Elsőfokú Bíróság illetve a Nemzetközi Bíróság ítélete például a művelet elutasításáról vagy olyan feltételek előírása, melyek alapvetően befolyásolják a társaság értékét […].

(74) A megállapodás VII. fejezete előirányozza, hogy a CGMF magára vállalja az SNCM szociális kötelezettségeinek egy részét nyugdíjasai nyugdíjpénztár költségei címén 15,5 millió EUR-ra becsült összegben a vállalalat tulajdon-átruházásának napjától kezdve.

(75) A vállalatirányítási eljárásokat a megállapodás IV. fejezete tartalmazza. Az előirányzatban az szerepel, hogy az SNCM gazdálkodási módja módosításra kerül, és átalakítják igazgatótanáccsal és felügyelő bizottsággal rendelkező részvénytársasággá. Ez utóbbi 10, majd 14 tagból áll. Elnöki tisztét átmenetileg egy állami képviselő tölti be. Ha a közszolgáltatás jogát az SNCM elnyeri, a Felügyelő Bizottság Elnökét a BCP egy képviselője helyettesíti. Ami az igazgatótanácsot illeti, feladata az SNCM működőképességének biztosítása.

(76) 2006. május 26-án a francia kormány jóváhagyta az SNCM átruházását csakúgy, mint az előzőekben említett intézkedéseket.

Az intézkedések

(77) A fentiek tükrében a megállapodás háromféle állami intézkedést tartalmaz, melyek vizsgálatot indokolnak az állami támogatások közösségi szabályozása tekintetében:

— az SNCM 100 %-os átruházása 158 millió EUR-s negatív értéken (142,5 millió EUR-s tőkeemelés és 15,5 millió EUR összegű szociális kötelezettségátvállalás),

— a CGMF által az SNCM elbocsátott személyzete javára befizetett 38,5 millió EUR-s folyószámlakölcsön,

— a CGMF által jegyzett 8,75 millió EUR-s tőkeemelés a VT és a BCP által megvalósított 26,25 millió EUR-s tőkeemeléssel együttesen és kísérőleg.

5. JELEN HATÁROZAT HATÁLYA

(78) Jelen végleges határozat a Franciaország által 2002. február 18. óta az SNCM érdekében megvalósított intézkedésekre vonatkozik, nevezetesen a következőkre:

— a 2002-ben a CGMF által az SNCM javára jegyzett 76 millió EUR összegű tőkeemelés (ebből 53,48 millió EUR közszolgáltatási kötelezettség, a többi szerkezetátalakítási támogatások címén),

— az SNCM CGMF által történő negatív eladási ára 158 millió EUR-ért,

— a CGMF 8,75 millió EUR-s tőke apportja,

— a CGMF által vállalt bizonyos kiegészítő szociális intézkedések 38,5 millió EUR összegben.

(79) Ez a határozat nem terjed ki az SNCM számára a 2007–2013 időszakra közszolgáltatási kötelezettség címén juttatott, vagy a jövőben nyújtandó pénzügyi kompenzációk vizsgálatára, melyek külön eljárás tárgyát képezik.

6. A BIZOTTSÁG 2002-ES ÉS 2006-OS HATÁROZATAINAK ELFOGADÁSÁHOZ VEZETŐ OKOK

6.1. A 2002-es formális vizsgálati eljárás megindítása

(80) A 2002. augusztus 19-én kelt, az eljárás megindítását kimondó határozatában a Bizottság amellett, hogy elismerte, hogy az SNCM nehézségekkel küzdő vállalkozás, kétségét fejezte ki a bejelentett intézkedéseknek az akkor hatályban lévő 1999-es iránymutatások 3.2.2. pontja követelményeivel való összeegyeztethetőségét illetően.

(81) A Bizottság kétségeket fogalmazott meg a szerkezetátalakítási tervvel kapcsolatban, mivel a vállalat veszteségeinek okait nem elemezték. A Bizottság kérdései különösen a veszteségek és a közszolgáltatási kötelezettségek összefüggéseire, az SNCM hajóvásárlási politikájának az eredmény-kimutatásokra gyakorolt hatására, valamint a vállalat termelékenységének növelését célzó intézkedésekre vonatkoztak.

(82) A Bizottság kiemelte továbbá a szerkezetátalakítási terv bizonyos hiányosságait is, nevezetesen a közbülső fogyasztások összegének csökkentésére irányuló konkrét intézkedések és az SNCM jövőbeli tarifa politikája megjelölésének hiányát.

(83) A Bizottság ugyancsak vitatta a francia hatóságok által az újratőkésítés összegének meghatározására alkalmazott számítási módszerek, illetve a pénzügyi szimulációk felállításához kiválasztott bizonyos hipotézisek helyességét.

6.2. A 2006-os formális vizsgálati eljárás kiterjesztése

(84) 2006. szeptember 13-i határozatában a Bizottság úgy döntött, hogy a 2002-es formális vizsgálati eljárást kiterjeszti az SNCM magánszektorba történő átruházási folyamata keretében hozott intézkedésekre is.

(85) Elsőként tekintettel a francia hatóságok 2006. április 7-én kelt (lásd a jelen határozat 17. pontját) azon kérésére, hogy a 2002-es tőkeemelés összegének egy részét az *Altmark* ítélet fényében vizsgálják meg, a Bizottság ezzel kapcsolatban kételyét fejezte ki a szóban forgó ítéletben ([67]) a közösségi bíró által támasztott feltételek (különösen a második és negyedik) betartását illetően.

(86) Feltéve, hogy ez az összeg az EK-Szerződés 86. cikke (2) bekezdésével összeegyeztethető, a Bizottság úgy ítélte meg 2006-os határozatában, hogy a szerkezetátalakítási támogatások irányvonalai fényében meghatározandó új támogatási összeg 15,81 millió EUR. Abban az esetben, ha a szerkezetátalakítási támogatás összege jóval alacsonyabb lenne, mint a 2002-ben bejelentett és 2003-ban elfogadott összeg, a Bizottság kételyeinek adott hangot a 2003-as határozatban az SNCM számára előírt ellenszolgáltatás egésze fenntartásának szükségességét illetően.

(87) A Bizottság ugyancsak kétségét fejezte ki a 2003-as határozatban előírt feltételek betartását illetően, tudniillik a *price leadership* elve és a Korzika felé irányuló járatok száma vonatkozásában.

(88) Az SNCM negatív átruházási árával kapcsolatban a Bizottság kétségeinek adott hangot azt illetően, hogy az SNCM átruházását megelőzően végrehajtott állami újratőkésítés megfelelt-e a piacgazdasági magánbefektető elvének. A Bizottság kétségét fejezte ki különösen a felszámolási költségek kiszámításának érvényességét illetően, amelyeket az Államnak kellene fizetnie az SNCM felszámolása esetén.

(89) A Bizottság megkérdőjelezte, hogy a pénzügyi intézkedések a megmentési célú és a szerkezetátalakítási támogatásokról szóló iránymutatások alapján igazolhatók lennének.

(90) Másrészt kifejezte kétségeit a második, 8,75 millió EUR-s újratőkésítéssel kapcsolatban az együttműködés elvének tiszteletben tartására nézve a magán- és állami beruházások és a jogalkotás értelmében előírt jegyzési feltételek mibenléte között.

(91) Végül a Bizottság kétségeket fogalmazott meg arra vonatkozóan, hogy a 38,5 millió EUR-s kiegészítő szociális intézkedések közvetett előnnyel járhatnak a vállalat számára. Ugyancsak hangsúlyozta az ellentmondás kockázatát, melyet az jelent, ha egy körültekintő befektető az elbocsátás címén fizetett kiegészítő térítéseket az általa viselt kockázatok között figyelembe veszi.

7. **A FRANCIA HATÓSÁGOK ÁLLÁSPONTJA**

7.1. **A 2002-es újratőkésítésről**

7.1.1. *Az 53,48 millió EUR-s összegről az Altmark ítélet fényében*

7.1.1.1. A négy Altmark kritérium tiszteletben tartása

(92) 2006. április 7-i levelükben, illetve a 2006-os határozatot követően benyújtott észrevételek keretében a francia hatóságok felkérik a Bizottságot, hogy állapítsa meg, hogy természeténél fogva az 1991–2001-es időszakra vonatkozó „közszolgáltatási ellentételezés", a 2002-es tőkeemelés egy része, azaz 53,48 millió EUR nem jelent állami támogatást az *Altmark* ítélet fényében, tekintetbe véve, hogy a szóban forgó ítélet négy kritériuma adott esetben teljesült.

(93) Ami pedig különösen a második *Altmark kritériumot* illeti, a francia hatóságok hangsúlyozzák, hogy az *Altmark* ítélet értelmében csupán a számítási paramétereket kell előzetesen objektív és átlátható módon meghatározni. E tárgyban viszont kiemelik, hogy az 53,48 millió EUR-s összeget 2003 novemberében fizették ki a szóban forgó időszak (1991–2001) előtt meghatározott számítási paraméterek alapján ([68]).

(94) Ennél fogva Franciaország véleménye szerint az a tény, hogy az alulfinanszírozás átértékelésére történő kifizetés utólag történik, nem kérdőjelezi meg azt a következtetést, miszerint az 53,48 millió EUR-s ellentételezés kiszámításának alapjául szolgáló paramétereket világosan, objektív és átlátható módon határozták meg a közszolgálati feladat végrehajtását megelőzően.

(95) A negyedik *Altmark* kritérium vonatkozásában a francia hatóságok véleménye az, hogy ez egy olyan közszolgáltatási feladatot ellátó vállalat jellemzőire vonatkozik, mely egy átlagosan jól gazdálkodó szervezetnek felel meg, de egyáltalán nem tesz utalást a szóban forgó vállalat minimális vagy átlagos jövedelmezőségi elvárására.

(96) E tekintetben a francia hatóságok úgy vélik, hogy az SNCM „jól gazdálkodó vállalatnak" minősíthető az 1991–2001-ig terjedő időszakra és „rossz gazdálkodás" vélelmezése csupán az 1991–2001-es időszakban elszenvedett pénzügyi veszteségek ténye miatt nem lehetséges. A francia hatóságok szerint az SNCM veszteségei nem a rossz gazdálkodás következményei, hanem az 1991-ben és 1996-ban aláírt szerződés merevségének, illetve e társaság történelmi piaca hirtelen bekövetkező felborulásának, a monopolhelyzetből egy erős versenykörnyezetbe történő átmenetnek köszönhetőek. Az SNCM tehát vélhetően úgy viselkedett, mint egy átlagosan jól vezetett vállalat.

(97) Franciaország hangsúlyozza, hogy a közszolgáltató volt az egyetlen olyan vállalat, amely képes volt ezen kötelezettségek ellátására az éves rendszeresség és a szolgáltatás gyakorisága terén egy olyan magánszolgáltató megjelenése ellenére 1996-ban, aki csak néhány vonalat üzemeltetett, és csak a főszezonban. Egyébként a szó szoros értelmében nem lenne olyan vállalat, amelynek költségei referenciául szolgálhatnának annak meghatározására, hogy az SNCM-nek nyújtott támogatás szintje meghaladta-e vagy sem a közszolgáltatási kötelezettségek teljesítéséből szükségszerűen fakadó költségeket. A francia hatóságok véleménye szerint tehát aggályos lenne összehasonlítást végezni az SNCM és más tengeri társaságok költségszerkezete között, tekintettel ez utóbbi tevékenységének sajátosságaira, valamint annak a piacnak a sajátosságaira, amelyen tevékenykedik.

(98) Annak ellenére, hogy gyakorlatilag lehetetlen olyan vállalatot találni, amely referenciaként szolgálhatna erre az időszakra, Franciaország úgy véli, hogy mindent elkövetett a 2005-ben és 2006-ban a Bizottsággal folytatott eszmecserék során annak érdekében, hogy objektív és bizonyítható elemekkel szolgáljon az SNCM „átlagosan jól vezetett, megfelelően felszerelt vállalat"-ként történő értékeléséhez és annak megállapításához, hogy az *Altmark* ítélet negyedik kritériuma teljesült ([69]).

(99) Franciaország úgy véli továbbá, hogy egy, a CFF és az SNCM költségszerkezetére vonatkozó, a rendelkezésre álló elemeken alapuló összehasonlítás semmiképpen sem kérdőjelezné meg az SNCM megfelelő gazdálkodásának vélelmezését, főként azért, mert egyáltalán nem teszik lehetővé az áruszállítással kapcsolatos közszolgáltatási tevékenység költségei egy nem elhanyagolható részének figyelembevételét.

(100) Franciaország egyébiránt kijelenti, hogy egy ilyen esetben, mint a jelenlegi, úgy tekinthető, hogy az *Altmark* ítélet (és nevezetesen a *Ferring* ítélet) meghozatalához vezető joggyakorlatot úgy kell értelmezni, mint kizárólag a túlzott ellentételezés hiányának ellenőrzését. E tekintetben a francia hatóságok bemutatják, hogy az odaítélt támogatások nem haladták meg az SNCM által a rábízott közszolgáltatási kötelezettségek címén ténylegesen viselt költségeket, amint azt a Bizottság 2001. október 30-i határozatában megállapította ([70]).

(101) Végül a francia hatóságok kijelentik, hogy annak a ténynek, hogy az Altmark ítélet alkalmazható a 2002–2006-os közszolgáltatás átruházásra, hozzá kellene járulnia ahhoz, hogy eloszlassa a kételyeket az ítélet alkalmazhatóságával kapcsolatban az 1991–2001-es időszak közszolgáltatási költségének kompenzációjára vonatkozóan. Franciaország véleménye szerint ugyanis az 1991–2002 és 2002–2006 között engedélyezett ellentételezések ugyanolyan jellegűek, amennyiben meghatározásuk paraméterei – azaz a szigorú közszolgáltatási követelmények, az egyetlen olyan vállalat jelenléte, amely ezt képes ellátni, és egy üzemeltetési költségeket figyelembe vevő modell – azonosak.

(102) Összegzésként Franciaország azon a véleményen van, hogy a közszolgáltatási kötelezettségek megléte, valamint a túlzott mértékű ellentételezés hiánya az 1991–2001 időszakra vonatkozóan igazolják a négy *Altmark* kritérium tiszteletben tartását.

7.1.1.2. Az 53,48 millió EUR-s összeg összeegyeztethetősége az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése fényében

(103) Míg a Bizottság feladata annak megállapítása volt, hogy ezek a finanszírozások az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint állami támogatást képeznek-e, a francia hatóságok úgy vélik, hogy ez a 2002-es szerkezetátalakítási tervtől független önálló intézkedés összeegyeztethető az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdésével, mivel ezt az összeegyeztethetőséget a Bíróság 2005-ös ítéletében nem kifogásolta.

(104) A francia hatóságok hangsúlyozzák, hogy ebben az esetben a szóban forgó összeg egy mérték, amelyet nem az 1999-es vagy 2004-es szerkezetátalakítási támogatás irányelvei fényében kellene értékelni, nevezetesen pedig nem kellene figyelembe venni a 2002-es tervvel szemben támasztott feltételek értékelése során. Franciaország véleménye szerint a 2004-es szerkezetátalakítási támogatás irányelvei (68. pont) valójában nem indokolhatnák az 53,48 millió EUR szerkezetátalakítási támogatásba történő beillesztését.

(105) E tekintetben Franciaország kijelenti, hogy az 1991–2001-es időszak közszolgáltatási terheinek fedezésére szolgáló 53,48 millió EUR összeget nem a szerkezetátalakítás során használták fel, legyen szó akár a 2002-ben bejelentett szerkezetátalakítási tervről, akár annak frissített változatáról, hanem egy olyan intézkedésről van szó, amely megelőzi a szóban forgó szerkezetátalakítási tervet. Ezen túl a francia hatóságok érvényre juttatják azon véleményüket, hogy a közszolgáltatási kötelezettségeik révén a vállalatokra nehezedő terhek ellentételezését célzó intézkedés nem szerkezetátalakítási támogatás az iránymutatásokban szereplő meghatározás értelmében.

(106) A francia hatóságok úgy vélik, hogy annak ellenére, hogy ezt az összeget egy szerkezetátalakítási támogatás címén történő globális tőkeinjekció keretében jelentették be, a Bizottságot nem kötik a Tagállamokban elfogadott minősítések, és hogy éppen ellenkezőleg, adott esetben a Bizottság feladata annak megállapítása, hogy egy intézkedés nem állami támogatás, vagy épp ellenkezőleg, egy intézkedés állami támogatásnak nyilvánítása még akkor is, ha a szóban forgó Tagállam azt nem úgy jelentette be.

7.1.2. *A szerkezetátalakítási támogatás címén bejelentett egyenleg*

(107) A fentiek fényében Franciaország úgy véli, hogy az 53,48 millió EUR-s összeg nem tartalmaz támogatási elemeket, vagy ha olyan támogatásnak minősül, amely összeegyeztethető az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdésével, a 2002-es közleményben szereplő szerkezetátalakítási támogatásnak tekintendő összeg nem 76 millió EUR, hanem 15,81 millió EUR lenne.

7.2. **A 2002-es újratőkésítést követő intézkedésekről**

(108) Bevezetésként Franciaország emlékeztet arra, hogy a 2004/2005-ös társadalmi megmozdulások súlyossága és az SNCM gazdasági és pénzügyi helyzetének romlása a részvényes Államot arra késztette, hogy 2005. januárban magánbefektetők keresésébe kezdjen, és sürgős intézkedéseket léptessen életbe (nevezetesen az Asco hajó és a Sud-Cargos részvények átruházását ([71])).

7.2.1. *Az SNCM negatív átruházási áráról*

(109) A vonatkozó közösségi joggyakorlat alkalmazásaként a francia hatóságok felkérik a Bizottságot, hogy vegye tekintetbe, hogy az SNCM 158 millió EUR-s negatív átruházási ára semmilyen, az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében támogatásnak minősíthető intézkedést nem tartalmaz, amennyiben a francia állam nem úgy járt el, mint egy piacgazdasági magánbefektető.

(110) Bevezetőként Franciaország megjegyezte, hogy a 158 millió EUR-s végső ár, amely alacsonyabb annál a negatív árnál, amelyet az átvevők eredetileg kértek az SNCM átvilágítási eredményének megfelelően és az ellenőrzés átruházási tárgyalás eredményeként, amelyet egy nyílt, átlátható és diszkriminációtól mentes versenyfelhívás keretében folytattak, ily módon valóban piaci árnak tekinthető.

(111) Franciaország úgy véli, hogy amennyiben ez a magánpartner-keresés az SNCM számára egy nyílt, átlátható és diszkriminációtól mentes pályáztatás keretében történt, amelynek eredményeként a legjobb ajánlatot választották, az átruházási ár egy piaci ár.

(112) A francia hatóságok véleménye szerint a 158 millió EUR-s negatív áron történő átruházás az Állam számára legkedvezőbb feltételek mellett történt a közösségi joggyakorlatnak és a Bizottság határozathozatali gyakorlatának megfelelően, tehát semmilyen támogatási elemet nem tartalmaz. Franciaország ezért úgy véli, hogy ez a negatív ár alacsonyabb annál a felszámolási költségnél, amely az Államot terhelte volna a vállalat felszámolása esetén.

(113) Ez a következtetés vonható le az Európai Közösségek Bíróságának ítéletében szereplő megközelítést alkalmazva (a továbbiakban: Gröditzer ítélet ([72])) csakúgy, mint az SNCM tényleges felszámolási költségelemzésén (ABX határozat ([73])) nyugvó megközelítéssel.

(114) Ami a Gröditzer ítéleten alapuló első módszert illeti, Franciaország felveti, hogy ez az ítélet igazolni látszik a Bizottság 1999. július 8-i határozatának értékelését, mely szerint *„csak az eszközök likvidációs értéke […] […vehető számításba felszámolási költségként"* ([74]).

(115) E tekintetben a CGMF ([75]) és Oddo-Hastings ([76]) jelentések az eszközök likvidációs értékét egy minimális […] millió EUR-ra értékelik 2005. szeptember 30-án ([77]).

(116) Következésképpen amennyiben a részvénytulajdonos Állam tartozásaiért csupán eszközei likvidálási értéke erejéig felel („Hytasa" ítélet ([78])), Franciaország kijelenti, hogy a társaság minimális […] millió EUR-ra becsült eszközlikvidálási értéke jóval magasabb a 158 millió EUR-s negatív átruházási árnál.

(117) A második módszerre vonatkozóan Franciaország jelzi, hogy az a Bizottságnak a Belgium által az ABX Logistics javára megvalósított állami támogatással kapcsolatos határozatából következik, amelyben a Bizottság megvizsgált egy negatív átruházási árat, mely mint jelen esetben piaci árnak bizonyult, összehasonlítva azt azzal a költséggel, amelyet a részvényes Állam ténylegesen viselt volna egy megegyezéses vagy bírósági felszámolás esetén, ahogyan azt egy független szakértő megállapította. Franciaország véleménye szerint a Bizottság elismeri ebben a határozatban nevezetesen bizonyos számú költségek érvényességét, melyek a hitelezők részéről történő forrásfelhalmozás miatt, vagy a csoport más ágazatainak leányvállalat-felszámolása miatt indított eljárásból fakadhatnak.

(118) A fent említett CGMF és Oddo-Hastings jelentések alapján a francia hatóságok úgy ítélik meg, hogy azon tényleges költségek összessége, amelyet a Francia Köztársaságnak részvényesként kellett volna viselnie, 2005. szeptember 30-án […]–[…] millió EUR-t tenne ki.

(119) Ez a módszer figyelembe veszi azt a kockázatot, amelyet a francia államnak kellett volna viselnie „forrásfelhalmozás" miatt, ha egy bíróság az SNCM tényleges vezetőjének tekintette volna. A francia hatóságok úgy vélik, hogy a forrás-felhalmozási eljárás kockázata nem kizárható, különösen egy, a Franciaországban a legfelsőbb semmítőszék által hozott precedensértékű ítéletre való tekintettel ([79]). Ennek megfelelően a Bizottságnak küldött több levélben a francia hatóságok megerősítették, hogy az a feltevés, hogy egy Államot egy nemzeti bíró az általa vezetett vállalat forrásainak? feltöltésére kötelez, több, mint elfogadható, és azt az SNCM esetleges felszámolásának tényleges költségszámításánál figyelembe kellett volna venni.

(120) 2005. szeptember 30-án az SNCM eszközeinek maradványértéke (azaz […] millió EUR) lenne, a […] millió EUR-s privilegizált kötelezettségek kiegyenlítése után. A felhalmozódott passzívák címén az Állammal szemben indított eljárás során figyelembe vett egyéb költségelemek nevezetesen a legfontosabb üzemeltetési szerződések felmondási költségeit, a hajóbérletek felmondási feltételeihez kapcsolódó költségeket és a hajóbérleti okirat tartozások kifizetését tartalmazzák, mely egy […] millió EUR-ra tehető aktívahiányhoz vezetne. A francia hatóságok véleménye szerint az Államnak ezen összeg […]–[…] %-át kellett volna megfizetnie.

(121) A francia hatóságok továbbá úgy vélik, hogy az SNCM-el meglévő függőségi viszonya révén, illetve egy másik francia ítéletnek ([80]) megfelelően a vállalat felszámolása a bírót arra az elhatározásra vezethette volna, hogy elrendelje a munkavállalók részére történő kártérítések kifizetését. Az ítélet alapján a francia hatóságok úgy vélik, több mint valószínű, hogy egy bíró a kiegészítő kártérítések összegét azon kártérítések alapján határozta volna meg, amelyeket a felszámolást megelőzően bemutatott szociális terv keretében fizettek ki.

(122) Az Aspocomp ítéletet az esetjogban előfordult esetre alkalmazva Franciaország úgy véli, hogy az Államnak meg kellett volna fizetnie az elbocsátások kiegészítő kártérítéseit összesen […]–[…] millió EUR közötti összegben, mely az Állam által viselt […] és […] millió EUR közötti végösszegű felszámolási költséget eredményezett volna.

(123) E megközelítés szerint a részvényes Államra terhelt tényleges költségek elemzése kimutatja, hogy az SNCM 158 millió EUR-s negatív áron történő eladása az Állam számára alacsonyabb annál a tényleges költségnél, amelyet annak a vállalat bírósági felszámolása esetén kellett volna viselnie.

(124) Következtetésként a francia hatóságok megítélése szerint ezt az összeget nem lehetne állami támogatásnak minősíteni.

7.2.2. *A részvényesek közös tőke-hozzájárulásáról*

(125) Franciaország úgy véli, hogy ezen részesedésszerzés során körültekintő befektetőként járt el, mivel egyrészt azt kísérőelemként hajtották végre, és a BCP és a VT mellett kisebbségi maradt, másrészt ez a részesedés évi […] [] %-os fix tőkejuttatásban részesül, mely mentesíti az Államot az üzleti terv végrehajtási kockázata alól. Franciaország kijelenti, hogy ez a hozam igen kielégítő mértékű egy magánbefektető számára ([81]). Ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az SNCM szanálása vagy bírósági felszámolása, illetve a bontózáradék átvevők által történő gyakorlása esetén semmiféle ellenszolgáltatás nem jár.

7.2.3. *A kiegészítő szociális intézkedésekről (személyi támogatás)*

(126) Franciaország a Bizottság határozathozatali gyakorlatára hivatkozva nevezetesen az SFP -, *Société française de production* ([82]) dossziéban kijelenti, hogy ez a finanszírozás olyan személyi támogatás, amely nem jár haszonnal a vállalkozás számára. Ennek megfelelően az elbocsátott személyek javára állami alapokból nyújtott kiegészítő szociális intézkedések megvalósítása anélkül, hogy ezek az intézkedések a munkaadó szokásos kötelezettségeit csökkentenék, a Tagállamok szociális politikájának hatáskörébe tartozik, és nem jelent állami támogatást.

7.2.4. *Következtetés*

(127) Ha a Bizottságnak az új intézkedéseket egészében vagy részben mégis állami támogatásnak kellene minősítenie, Franciaország felhívja a Bizottság figyelmét arra a tényre, hogy az SNCM életképességének visszaszerzését biztosító új intézkedések a verseny fenntartását tennék lehetővé a szóban forgó, nevezetesen a Korzikát ellátó piacon. Ez az elem Franciaország véleménye szerint egy nehéz helyzetben lévő vállalat megmentési irányvonalainak egyik elve, ahogyan ebben az anyagban erre a Bizottság (megsemmisített határozatának (283) bekezdése), és 2005. június 15-i ítéletében a Bíróság emlékeztet. Különösen ez utóbbi arra emlékeztet, hogy a Bizottság széles körű értékelési hatáskörének gyakorlása közben úgy ítélte meg, hogy egy vállalat jelenléte szükséges volt a verseny jogtalan torzulásainak, az egypólusú piacok kialakulásának megelőzése érdekében a szóban forgó piacokon.

(128) Az SNCM által esetlegesen nyújtandó ellenszolgáltatás meghatározását illetően Franciaország azt javasolja, hogy a Bizottság vegye figyelembe a piac szerkezetét. Ennélfogva az SNCM kapacitáscsökkentése megerősítené a CFF immár domináns szerepét a Korzikát ellátó piacon ([83]).

(129) A francia hatóságok szerint a szerkezetátalakítási terv frissített változata megfelel a Bizottság 1999-es és 2004-es irányelveiben kiadott összeegyeztethetőségi szempontoknak. Az SNCM privatizálása keretében bemutatott intézkedések együttese lehetővé tenné 2009 végétől kezdve az SNCM hosszú távú életképességét is, és az életképesség visszaszerzéséhez szükséges minimumra korlátozódna.

7.3. **A 2003-as megszüntető határozatban előírt korlátozások megszüntetéséről**

(130) A francia hatóságok emlékeztetnek arra, hogy a 2003-as határozatban előírt feltételeket maradéktalanul megvalósították és betartották a 2003-as időszakra vonatkozóan. Másrészt a francia hatóságok úgy vélik, hogy ezekre az intézkedésekre már nincs szükség a verseny torzulásainak megelőzéséhez, és hogy fenntartásuk az arányosság elvével ellentétes lenne, tekintettel a szerkezetátalakítási támogatások összegének korlátozására, amelyet 15,81 millió EUR-ra csökkentettek. Különösen pedig a francia hatóságok véleménye szerint el kell törölni azokat a feltételeket, amelyek még alkalmazhatóak lennének, tudniillik az SNCM flottájának korszerűsítési tilalmára, az árvezető szerep díjszabási elvének tiszteletben tartására, és a hajóközlekedés bizonyos számú forgalmára vonatkozóan.

8. **AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI**

8.1. **A 2002-es formális vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatról**

8.1.1. *A Corsica Ferries (CFF) észrevételei*

(131) Először is azt vitatva, hogy az SNCM az iránymutatások ([84]) értelmében nehézségekkel küzdő vállalat, a CFF-nek kétségei vannak arra nézve, hogy az SNCM képes-e gazdaságosan működni ezeken a nem támogatott útvonalakon. A CFF egyébiránt megállapítja, hogy a szerkezetátalakítási tervben ([85]) bejelentettel ellentétben Livornó továbbra is ellátott.

(132) A költségek csökkentésére vonatkozóan a CFF sajnálja, hogy nincs hozzáférése a szerkezetátalakítási terv bizonyos elemeihez, amelyekkel kapcsolatban képviselői kritikákat fogalmaztak meg ([86]).

(133) A CFF véleménye az, hogy a francia hatóságok 76 millió EUR-s számítási eredménye egész egyszerűen fiktív, ([87]) a francia hatóságok által felállított 79 %-os likviditási ráta pedig túlzottnak tűnik ([88]). Ami az SNCM részesedéseit illeti, a CFF megjegyzi, hogy egyes leányvállalatok nem hasznosak a tengeri társaság tevékenységeihez ([89]).

(134) Következtetésként a CFF szerint a támogatási terv célja a kabotázs-szabályozás megkerülése és a Korzika–Marseille útvonalak kiszolgálására kiírt versenytárgyalás értelmetlenné tétele. A CFF ragaszkodik ahhoz, hogy a tervezett támogatás eredményeként az SNCM számára ne váljon lehetővé, hogy egy agresszívabb kereskedelmi ajánlatot tegyen. Azt javasolja, hogy szerkezetátalakítási támogatást csak 2007-ben kaphassanak, és akkor is csak abban az esetben, ha az SNCM a következő versenytárgyalást elvesztené 2006-ban, amely szerinte az egyetlen olyan eshetőség, amely valóban nehéz helyzetbe sodorná az állami tengeri társaságot.

8.1.2. *A Stef-TFE csoport észrevételei* ([90])

(135) A *Stef-TFE* csoport annak a véleményének ad hangot, hogy az SNCM CMN részesedéseit tisztán pénzügyi eszközként kell elemezni. A *Stef-TFE* csoport, a CMN és az SNCM függetlenek, és egymással versenyben állnak a Marseilleből induló vonalakon kívüli útvonalakon, még akkor is, ha mindketten a közszolgáltatási szerződés keretében szerződőtársak.

(136) A levélben az szerepel, hogy a *Stef-TFE* csoport vállalná, hogy „teljes egészében vagy részben, de lehetőleg teljes egészében visszavásárolja az SNCM által birtokolt CMN részesedéseket”, melyek értékét 15–17 millió EUR-ra becsüli, ha a Bizottság úgy értékelné végső döntésében előírandó feltételei között, hogy „egy ilyen átruházás szükséges a szerkezetátalakítási terv megfelelő egyensúlyához”.

8.1.3. *A helyi önkormányzatok képviselőinek észrevételei*

(137) Marseille városának polgármestere, a *Bouches-du-Rhône* és a *Provence-Alpes-Côte d'Azur* megyei közgyűlésének elnökei hangsúlyozzák az SNCM regionális gazdaságban betöltött gazdasági szerepének jelentőségét.

(138) A *Provence-Alpes-Côte d'Azur* megyei közgyűlésének elnöke hozzáteszi, számára úgy tűnik, hogy minden feltétel együtt van ahhoz, hogy az SNCM szerkezetátalakítási terve garantálja a vállalat életképességét.

(139) A Korzikai Közgyűlés Végrehajtó Bizottságának elnöke egy, 2002. december 18-án a szóban forgó közgyűlésen hozott határozatot adott át, melynek keretében Korzika közgyűlése igent mondott az SNCM újratőkésítési tervére.

8.1.4. *A Korzikai Közlekedési Hivatal (Office des Transports de Corse) észrevételei*

(140) A Korzikai Közlekedési Hivatal (OTC) ([91]) hangsúlyozza, hogy a közszolgáltatásra kiírt ajánlati felhívás csak egyetlen ajánlat tárgyát képezi, azaz a CMN és SNCM csoportosulását. Korzika megyei önkormányzata attól a szándéktól vezérelve, hogy megbízható, magas színvonalú ellátást tartson fenn, szerződésébe pénzügyi kompenzációs vagy korrekciós mechanizmusokat épített be a szolgáltatások hatékonyságától és megbízhatóságától függően. Végül emlékeztetett arra, hogy Korzika megyei önkormányzata figyelembe vette a Franciaország szárazföldi kikötőiből induló ellátásokra vonatkozó ajánlatok változását 1996-óta annak érdekében, hogy a közszolgáltatási kötelezettségeket ne csupán a Marseille-ből induló kiszolgálásra korlátozza.

(141) Az OTC azt is jelzi, hogy mivel jelenleg az SNCM az egyetlen olyan társaság, amely megfelel a szerződés követelményeinek az utasforgalom vonatkozásában, eltűnése „a szolgáltatás azonnali és jelentős csökkenésével járna”. Emlékeztet továbbá az SNCM jelentőségére Korzika gazdaságában.

8.2. **Az eljárás kiterjesztéséről szóló 2006-os határozatról**

8.2.1. *A Corsica Ferries (CFF) észrevételei*

(142) A CFF hangsúlyozza a kérdéses pénzügyi összegek jelentőségét, azok aránytalanságát az SNCM üzleti forgalmához képest és azt a tényt, hogy azokat azelőtt fizették ki az SNCM számára, mielőtt a Bizottság nyilatkozott volna a minősítésről az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében.

(143) A CFF felhívja a Bizottság figyelmét arra, hogy a Francia Állam SNCM-nek nyújtott támogatása stratégiai természetű a CFF fejlődése számára. Ezek a nem engedélyezett intézkedések lehetővé tennék az SNCM igen agresszív tarifapolitikáját azokon a vonalakon, amelyeken a CFF 10 éve pozícionált, és ahol tevékenysége kezdete óta először vesztene piaci részesedést.

(144) A CFF úgy véli, hogy az SNCM jelenlétének vannak alternatív lehetőségei valamennyi szóban forgó útvonalon, a közszolgáltatási megbízásban és azon kívül, melyek számos előnnyel járnának az SNCM számára csakúgy, mint általában a konkurencia számára. A közszolgáltatás átruházását ([92]) illetően a CFF úgy ítéli meg, hogy az SNCM-nek csökkentenie kellene a közszolgáltatási szerződés keretében végrehajtott ellátásokra vonatkozó ajánlatát, annak érdekében, hogy megakadályozható legyen a piaci erőfölényével való visszaélés ezen a piacon, az újabb beruházások elkerülése, illetve egy 120 szezonális munkahelyre korlátozott szociális terv kidolgozása érdekében anélkül, hogy a költségesebb, határozatlan idejű munkaszerződések megszüntetésére kényszerülne. Ami a közszolgáltatási szerződésen kívüli vonalakat illeti, a CFF egy szezonálisan közlekedő hajó kivonását javasolja az SNCM számára.

8.2.1.1. A 2002-es újratőkésítésről

(145) Az 53,48 millió EUR-s összeg vonatkozásában a CFF felveti egy esetleges kétszer történő beszámítás lehetőségét a Bizottság 2001-es határozatában engedélyezett 787 millió EUR-s ellentételezés kiszámítása során.

(146) A CFF úgy véli, hogy annak ellenére, hogy az *Altmark* ítélet a közszolgáltatási szolgáltatási szerződés aláírását követően született, az ennek keretében folyósított ellentételezéseket a szóban forgó ítéletben felállított kritériumok fényében kell megvizsgálni. Ezzel kapcsolatban a CFF úgy véli, hogy az első kivételével az *Altmark* kritériumok nem teljesültek.

(147) Különösen a negyedik *Altmark* kritérium vonatkozásában a CFF osztja a Bizottság azon kételyét, hogy az SNCM egy jól irányított és megfelelően felszerelt vállalatnak minősíthető. Ez ügyben a CFF felhívja a Bizottság figyelmét arra a tényre, hogy az SNCM veszteségének közel 50 %-a a 2000 és 2001-es évekre koncentrálódik, ami arra enged következtetni, hogy az SNCM veszteségei nem kizárólag a közszolgáltatási kötelezettségekből erednek.

(148) Ami pedig azt a lehetőséget illeti, hogy ezt az összeget az EK-Szerződés 86. cikke (2) bekezdése fényében vizsgálják meg, a CFF úgy véli, hogy a Bíróság a Bizottságtól egy olyan értékelést kért, amely csupán ennek az összegnek mint támogatásnak, nem pedig a szóban forgó cikk címén történő indokoltságának minősítésére korlátozódna. A Bizottságnak ellenőriznie kellene, hogy ez az összeg nem túlzott mértékű-e a közszolgáltatási kötelezettségekből fakadó többletköltségekhez képest.

8.2.1.2. A 2002-es újratőkésítés után hozott intézkedésekről

(149) A társaság átruházására kiírt pályázati eljárást illetően a CFF véleménye az, hogy ez nem volt teljesen átlátható, amennyiben a nyertes vállalat, azaz a BCP már nem áll az SNCM vezetése alatt, miután helyét átadta a VT csoportnak. Továbbá, mivel a pénzügyi feltételek olyan irányban változtak, hogy sokkal kedvezőbbé váltak a vevők számára, a CFF megkérdőjelezi a befektetőkkel szemben alkalmazott egyenlő bánásmód elvét, amelynek a teljes műveletet át kellett volna hatnia.

(150) A 158 millió EUR-s negatív átruházási értékkel kapcsolatban a CFF kétségeit fejezi ki a tekintetben, hogy alkalmazták-e az adott esetben „a piacgazdaság körültekintő befektetője” kritériumot. Másrészt a CFF megkérdőjelezi, tekinthetjük-e úgy, hogy a szóban forgó műveletet az Állam hajtotta végre az érintett magánszereplők jelentős hozzájárulásával párhuzamosan hasonló feltételek mellett, amikor az Állam a társaságot a részvényesek által történő együttes újratőkésítés és az új szerkezetátalakítási terv előtt tőkésítette fel. Másrészt a CFF úgy véli, hogy az SNCM súlyos pénzügyi feltételeivel szemben egy körültekintő befektető inkább annak érdekében lépett volna fel, hogy ne engedje leértékelni befektetését ([93]).

(151) A CFF úgy gondolja, hogy az „ABX Logistics” ügyre történő hivatkozás nem releváns. Túl azon a tényen, hogy ennek az ügynek a körülményeit nem lehet átültetni a szóban forgó esetre, a CFF hangsúlyozza az ügy támogatási kedvezményezettjének jelentős hozzájárulását, ami az SNCM esetére egyáltalán nem vonatkozik. Egyébiránt a CFF szerint a Bizottság 2006-os határozata nem vette volna számításba a bírósági eljárások kockázatához kapcsolódó költségeket az érintett vállalat felszámolása keretében. E tárgyban a CFF úgy véli, hogy a Franciaország által az SNCM felszámolásával összefüggő költségek indoklására felhozott hazai jogalkalmazás nem alkalmazható jelen esetre ([94]).

(152) A CFF úgy véli, hogy a közösségi joggyakorlat „Gröditzer” és „Hytasa” ítéletének jelen esetre történő alkalmazása csak ahhoz a következtetéshez vezethet, hogy az állam nem magánbefektetőként járt el, amennyiben az említett jogalkalmazásnak megfelelően az állam tőkeapportja 75 %-os SNCM tőkerészesedésének eladásához kapcsolódott, ennyivel csökkentve a nyereség megtérülésének kilátásait.

(153) Végül a CFF úgy véli, hogy a felszámolási költségek és egy újratőkésítés költségeinek összehasonlítása során számításba kellene venni az eszközök értékét, amely mindkét esetben a vevőhöz kerül. A CFF véleménye szerint az átvevőkre ruházott eszközérték 640 és 755 millió EUR között mozgott ([95]), tekintettel az SNCM által használt flotta forgalmi értékére, amelyet a CFF 644 és 664 millió EUR közötti értékre becsül 2006 augusztusában.

(154) A 2002-es újratőkésítés után szerkezetátalakítási támogatásként hozott intézkedésekről szólva a CFF úgy véli, hogy míg az SNCM teljesíti a 2004-es iránymutatások nehéz helyzetben lévő vállalatra vonatkozó feltételeit az első 142,5 millió EUR-s újratőkésítést megelőző időszakban, ez a minősítés igencsak vitatható a második, 8,75 millió EUR-s tőkeemelést megelőző időszakban, amennyiben a vállalat saját tőkéjét újraképezték.

(155) A vállalat életképességét illetően a CFF hangsúlyozza, hogy az SNCM átruházása csak részleges és nem visszavonhatatlan, tekintettel az átvevőkkel megkötött bontózáradékokra. Ezek az elemek jelentős bizonytalansági tényezőket jelentenek az átvevők azon szándékára és képességére vonatkozóan, hogy az SNCM-et szanálják, következésképpen megterhelik a vállalat fenntartható életképességének kilátásait. Ezen túl a CFF jelzi, hogy a 2004-es irányelvekben előírtakkal ellentétben a francia hatóságok nem tervezték a szerkezetátalakítást követően is deficites tevékenységek megszüntetését ([96]). Ráadásul a CFF borúlátását fejezi ki a költségcsökkentési tervvel kapcsolatban, miközben az SNCM flottája kibővül, ([97]) illetve a létszámcsökkentési terv vonatkozásában nevezetesen a 2002-es szociális terv kudarcának fényében.

(156) A CFF kételyeinek ad hangot annak kapcsán, hogy az új támogatásokat a minimumra korlátozzák egyrészt a szociális kiadások átláthatatlansága miatt, másrészt pedig az SNCM 2006. április 28-i közgyűlésének jegyzőkönyvében foglaltak miatt, amelyből kiderül, hogy ezen támogatások egy részét a társaság 2006-os és 2007-es üzemeltetési veszteségeinek fedezésére használták fel. A CFF úgy véli továbbá, hogy az SNCM átvevői alapvetően nem járulnak hozzá a vállalat szerkezetátalakításához.

(157) A verseny jogtalan torzulásainak megelőzése érdekében a CFF szükségesnek tartja az SNCM-nek 2003-ban előírt ellenszolgáltatások meghosszabbítását és pontosítását, valamint azok kiegészítését az SNCM piaci jelenlétének csökkentésére vonatkozó újakkal ([98]). A CFF úgy véli továbbá, hogy az SNCM számára a 2003-as határozatban előírt intézkedések egy részét nem tartották be ([99]).

(158) A második, 8,75 millió EUR-s újratőkésítés természetére vonatkozóan a CFF úgy ítéli meg, hogy az állami és magánbefektetés együttes jellegén túl ez utóbbinak jelentősnek kell lennie, és azt összehasonlítható feltételek mellett kell elvégezni oly módon, hogy az állami fellépés érvényessé váljon. Ebben az esetben úgy tűnik, hogy ez a két feltétel nem teljesült. Egyrészt a szigorúan az első, 142,5 millió EUR-s tőkeemeléshez kapcsolódó átvevők részvétele nem jelentős. Másrészt az átvevők fellépése nem az államéval összehasonlítható feltételekkel történt, nevezetesen a bontózáradékok tényéből és a CGMF kisebbségi részesedésétől elvárt hozamból fakadóan.

(159) A 38,5 millió EUR összegű szociális intézkedéseket illetően a CFF vitatja ezen összeg személyi támogatásnak való minősítését. Bár igaz, hogy ennek az összegnek közvetlenül az SNCM alkalmazottai a kedvezményezettjei, a CFF hangsúlyozza, hogy ez az intézkedés közvetett pozitív hatást gyakorolhat az SNCM számára, nevezetesen a szociális légkör enyhülése terén.

8.2.2. *A STIM d'Orbigny észrevételei (Stef-TFE Csoport)*

8.2.2.1. A 2002-es újratőkésítésről

(160) A STIM hangsúlyozza, hogy a közszolgáltatás kompenzációja címén folyósított 53,48 millió EUR összeg révén az állam kétszer kártalanította az SNCM-et ugyanazokért a közszolgáltatási kötelezettségekért. Ezenkívül a STIM úgy véli, hogy ez a kifizetés nem felel meg az *Altmark* joggyakorlat által felállított kritériumoknak.

(161) Különösen a második és negyedik *Altmark* kritériumot illetően a STIM kifogásolja egyrészt az előzetesen objektív és átlátható módon megállapított paraméterek meglétét, másrészt az SNCM és a CMN rátáinak összehasonlíthatóságát az 1991–2001-es időszakra, ([100]) és ezzel kapcsolatban azt állítja, hogy a Bizottságnak benyújtott adatokat nyilvánvalóan elferdítették ([101]).

8.2.2.2. A 2002-es újratőkésítés után hozott intézkedésekről

(162) A 158 millió EUR-s negatív átruházási árat illetően a STIM úgy véli, hogy ez az ár nem egy nyílt, diszkriminációmentes pályázati eljárásból származó piaci ár, mivel az újratőkésítésre más feltételek mellett került sor, mint amelyek egy magánbefektetőt szokásos esetben vezetnek. A STIM-nek az a véleménye, hogy az eszközök átértékelt nettó értéke legrosszabb esetben is költségmentes felszámolást tenne lehetővé az állam számára, sőt felszámolási többletértéket hozhatna, hogy az átruházási ár nevetséges a vállalat értékéhez képest (melyet a STIM 350 millió EUR-ra becsül) és hogy a támogatás aránytalan a vállalat szükségleteihez képest.

(163) A STIM felhívja a Bizottság figyelmét a magánszektorba történő átruházás bontózáradékának túlzott jellegére.

(164) A STIM végül vitatja a szociális szempontból nehéz felszámolás feltevésén nyugvó negatív áron történő értékesítés igazolását, mely kevéssé tűnik reálisnak.

(165) A második, 8,75 milliós újratőkésítéssel kapcsolatban a STIM úgy gondolja, hogy ez a tőkeapport nem tartja tiszteletben a piacgazdasági magánbefektető elvét, tekintettel a befektetés megtérülési garanciák elégtelen voltára. A STIM vitatja az egyidejű magán- és állami befektetés tényéből vett érvet ezen apport állami támogatás jellegének tagadására. Egy ilyen egybeesés, amennyiben létrejön, csupán egy jel, és csak önmagában nem lehet a minősítés kritériuma ([102]). A STIM végül kijelenti, hogy ez az apport a francia állam részéről az átvevőknek adott garanciát képez arra nézve, hogy valóban az SNCM nyeri el a közszolgáltatást Korzika ellátására.

(166) A 38,5 millió EUR-s személyi támogatást illetően a STIM úgy véli, hogy ez az összeg valójában lehetőséget kíván adni az SNCM számára, hogy a Bizottságnak benyújtott felszámolási terv bizonyos alapvető szempontjait, amelyeket még nem valósítottak meg, betartsák, nevezetesen a létszámcsökkentést.

8.2.2.3. A 2004-es iránymutatásokkal való összeegyeztethetőségről

(167) A STIM azon a véleményen van, hogy az SNCM által kapott támogatások nem korlátozódtak a szükséges minimumra. Az SNCM és az átvevők hozzájárulása a szerkezetátalakítási tervhez elégtelennek tűnik a 2004-es iránymutatásokban meghatározott feltételek tekintetében, és nem mutatható ki, hogy az SNCM helyzete olyan mértékben kivételes lett volna, mely indokolna egy alacsonyabb saját hozzájárulást. Ezen kívül a STIM hangsúlyozza a 2006-ban odaítélt támogatások aránytalan jellegét, amennyiben ezek a jövőbeli veszteségek fedezésére szolgáló tartalékok képzését tették lehetővé az SNCM számára. Végül az a tény, hogy az SNCM nem tervezte be a vállalat túléléséhez nem feltétlenül szükséges eszközök átruházását, ellentétben áll a 2004-es iránymutatásokban felállított követelményekkel.

(168) A STIM úgy véli, hogy a folyósított összegek megsértették a 2004-es iránymutatásokban felállított egyediség elvét. A vállalat pénzügyi helyzetének romlását, valamint a szociális konfliktusokat nem lehet úgy vizsgálni, mint kivételes, előre nem látható és a kedvezményezett vállalatból nem levezethető körülményeket.

(169) Következésképpen a STIM a kapott támogatások felével megegyező nagyságrendű kiegészítő kompenzációkat kér, azaz 98,25 millió EUR-t egy további hajó átruházása, valamint az SNCM közvetlen vagy közvetett CMN részesedései révén. E tekintetben a STIM azt állítja, hogy részesedései a szerkezetátalakítási támogatásokra vonatkozó iránymutatások értelmében nem stratégiai jelentőségűek, mivel nem „nélkülözhetetlenek a vállalat fennmaradásához", és nem is elidegeníthetetlen eszköz természetűek.

(170) A STIM azt a véleményét is kifejezi, hogy az SNCM és a CMN közötti állítólagos szinergiák nem léteznek, mivel az SNCM semmilyen tényleges szerepet nem játszik a CMN vezetésében és fejlesztésében. A STIM végül hangsúlyozza, hogy a két vállalatot összefűző részvényesi megállapodás 2006. március 15. óta nem létezik, amikor is azt a CMN felmondta, ahogyan azt a Párizsi Fellebbviteli Bíróság megállapította.

8.2.3. *Az SNCM megjegyzései*

(171) Az SNCM tájékoztatta a Bizottságot gazdasági és versenyhelyzetéről, mely dossziéhoz jogi véleményt csatolt, mely egy felszámolási eljárás keretében értékeli annak kockázatát, hogy a bíróság az állami beavatkozást de facto vagyonkezelőnek minősíti a privatizációt megelőző időszakban.

(172) AZ SNCM által felkért […] ügyvédi iroda arra a következtetésre jutott, hogy a társaság levelezéseivel, az ellenőrző szervek fellépéseivel és jelentéseivel kiegészített társasági okiratok alapján a francia állam […] ([103]) ([104]) ([105]). A jelentés hangsúlyozza továbbá, hogy […] ([106]). Végül ugyanez a jelentés megállapítja, hogy […].

(173) Ennek alapján az SNCM szakértője arra a következtetésre jutott, hogy nagyon valószínű volt, hogy a Marseille-i Cégbíróság megállapítja a francia állam tényleges gazdálkodói minősítését.

(174) A tényekből továbbá az is kiderülni látszik, nevezetesen a Számvevőszék jelentéseiben tett megállapításokból, hogy a francia államnak, az SNCM tényleges irányítójának tulajdonítható gazdálkodási hibák ([107]) hozzájárultak az SNCM-ben megállapított aktívák elégtelen voltához. Az állam gazdálkodási hibáiból fakadó kár értéke […]-ra tehető.

(175) Ilyen körülmények között az SNCM szakértője szerint kétségen kívül olyan ítélet születik, amely a francia államot az eszközhiány egy részének vagy teljes egészének megfizetésére kötelezné forrásfeltöltési ítélet keretében, tekintetbe véve az állam jelentős szerepét az SNCM irányításában, nyilvánvaló gazdálkodási hibáit és pénzügyi forrásainak terjedelmét.

(176) A vonatkozó joggyakorlat alapján az SNCM szakértője azt a következtetést vonta le, hogy ha az SNCM-et felszámolták volna, az államnak nagy valószínűséggel át kellett volna vállalnia az SNCM üzleti tartozásainak összességét. Ez a részvényes állam részéről a megállapított aktívahiány […] és […] % közé tehető részének megfizetését eredményezte volna (azaz […] és […] millió EUR közötti összegét). Következésképpen amikor a francia állam az SNCM privatizálása mellett döntött, melyet megelőzően 158 millió EUR-val emelte saját tőkéjét, körültekintő befektetőként járt el.

9. FRANCIAORSZÁG MEGJEGYZÉSEI AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEIRE

9.1. Franciaország megjegyzései az érdekelt feleknek a 2002-es formális vizsgálat megindításáról szóló határozatra vonatkozó észrevételeire

9.1.1. *A Corsica Ferries észrevételeire*

(177) A francia hatóságok jelezték, hogy a CFF által bemutatott, az SNCM ajánlatával kapcsolatos bizonyos adatok helytelenek.

(178) A francia állam úgy véli, hogy a CFF állításaival szemben a szerkezetátalakítási tervet oly módon készítették el, hogy az lehetővé tegye az SNCM legrövidebb időn belül történő helyreállítását, és megteremtse közép- és hosszú távú életképességének feltételeit. A francia hatóságok emlékeztetnek arra, hogy a költségcsökkentési program egy jelentős része már megvalósult ([108]). Továbbá az SNCM 2001-ben 21,3 millió EUR-t tartalékolt a szerkezetátalakítási intézkedések finanszírozására és különösen a munkahelyek megtartásának tervére.

(179) A támogatás összegének meghatározásával kapcsolatban a francia hatóságok megerősítik, hogy a 0,79-es saját tőke/költségvetési tartozások ráta jellemző a tengeri társaságok mérlegeinek nagy részére, a különleges helyzet esetét kivéve ([109]).

9.1.2. *A Stef-TFE észrevételeiről*

(180) A francia hatóságok úgy vélik, hogy az a leírás, amely arról szól, hogy mit tesz a *Stef-TFE* az SNCM és a CMN közötti kapcsolatban a közszolgáltatási szerződés teljesítése keretében, nem felel meg a valóságnak.

(181) A francia hatóságok szerint a meghatározott időre szóló vállalati csoportosulási forma választása, amelyben az SNCM és a CMN együttesen megbízott, egyetemleges felelősség nélküli tagok, *„a konzultáció globális jellegéből nem fakadt kötelező érvénnyel"*, a *Stef-TFE* észrevételeivel ellentétben. Az a döntés, hogy egy SNCM-CMN csoportosulást hoznak létre, egy, a két társaság által végzett

elemzés eredménye, amely szerint történelmi és természetes partnerkapcsolatuk ilyen formában történő továbbvitele ütőképesebbé tenné őket – nevezetesen a versenyképesség terén – az ajánlati felhívás keretében. A CMN belépése tehát ebbe a csoportosulásba egy saját érdekein alapuló, részéről hozott döntés eredménye, nem pedig a pályázati felhívás formájából eredő kötelezettségé.

(182) A francia hatóságok hangsúlyozzák, hogy a *Stef-TFE* észrevételeivel ellentétben a két társaság, az SNCM és a CMN nem függetlenek, és közvetlen versenyben sem állnak egymással. Egy ilyen helyzet ellentétes lenne magával az egységes DSP elvével is, amelynek együttes aláírói.

(183) A francia hatóságok fenntartják azt a véleményüket, hogy az SNCM tőkerészesedése a CMN-ben nem elemezhető tisztán pénzügyi eszközként, mint ahogyan azt a *Stef–TFE* állítja. Franciaország kitart azon álláspontja mellett, hogy az SNCM CMN-ben meglévő részesedései igen jelentős startégiai jelleget képviselnek. Átruházásuk szerinte nem csupán ipari szempontból lenne értelmetlen, de óriási stratégiai hiba is lenne.

9.1.3. *Franciaország megjegyzései az önkormányzati képviselők észrevételeire*

(184) Bár Franciaország egészét tekintve elfogadja a *Provence-Alpes-Côte d'Azur* régió elnöke levelének tartalmát, mindamellett jelezni kívánja, hogy azzal szemben, ami a szóban forgó levél 2. pontjában áll ([110]), a Franciaország szárazföldi része és Korzika közötti útvonal kiszolgálására vonatkozó ajánlat nem „túlméretezett *az* igényekhez képest" és, hogy az SNCM tarifapolitikája megfelel azon kötelezettség vállalásának, miszerint nem vált ki tarifaháborút és nem árvezető („*price leader*").

9.2. **Franciaország megjegyzései az érdekelt felek 2006-os határozattal kapcsolatos észrevételeire**

(185) Általánosságban Franciaország megjegyzi, hogy a STIM és a CFF észrevételeinek nagy része megegyezik azokkal a megjegyzésekkel, amelyeket ezek a társaságok már megfogalmaztak a Bizottság előtt 2003-ban. Különösen azt hangsúlyozzák, hogy a CFF megjegyzéseit beterjesztették az Elsőfokú Bíróság elé a Bizottság 2003. július 9-i határozata érvénytelenségének megállapítása iránt indított kereset keretében, és azok többségét a Bizottság és a Bíróság egyaránt elutasította.

(186) A DSP Marseille és Korzika közötti útvonalak számára nyújtott juttatás kapcsán Franciaország tagad minden olyan érvet, melynek célja annak jelzése, hogy a DSP eljárása szabálytalan lett volna. Ezen túl Franciaország véleménye szerint a közösségi általános jogbíráskodásban hatáskörrel rendelkező hazai bírók előtt történő belföldi eljárások magukban foglalják, hogy a Bizottságnak nem közösségi érdeke a közszolgáltatás átruházási eljárásával kapcsolatos kérdések vizsgálata.

9.2.1. *Az első szerkezetátalakítási tervben szereplő intézkedések előzetes megvalósításáról és a terv módosításairól*

(187) A Franciaország által előzetesen tett, állami támogatásnak minősülő intézkedésekkel kapcsolatos általános észrevételre vonatkozóan a francia hatóságok azt válaszolják, hogy a szóban forgó megvalósítást az eljárás kivételes volta indokolja, tudniillik a Bizottság 2003. július 9-i engedélyének törlése 2005-ben, nem pedig a francia hatóságok azon szándéka, hogy ne vegyenek tudomást az EK-Szerződésből fakadó kötelezettségeikről. Egyébiránt Franciaország hangsúlyozza, hogy a Bizottságot mindig tájékoztatta a dosszié változásáról és a 2005. január óta elfogadott különböző intézkedésekről a Tagállamok és a Bizottság közötti korrekt együttműködés elve alapján.

(188) Ez utóbbi intézkedésekkel kapcsolatban a francia hatóságok úgy vélik, hogy mivel ezek közül egyik sem jelent támogatást, az EK-Szerződés 88. cikke (3) bekezdését végeredményben nem lehet rájuk alkalmazni, és ennélfogva semmiféle kötelezettség nincs végrehajtásuk felfüggesztésére.

9.2.2. *A 2002-es újratőkésítésről*

(189) Először is a francia hatóságok hangsúlyozzák, hogy nem kérdőjelezték meg az *Altmark* ítélet alkalmazhatóságát, ugyanakkor viszont kiemelik a szóban forgó ítéletben javasolt teszt elvégzésének bizonyos nehézségeit, amenynyiben a kérdéses összeg azt megelőzte, tehát nem vehette figyelembe ezeket az új kritériumokat.

(190) Franciaország leszögezi, hogy a kérdéses 53,48 millió EUR annak a 69,3 millió EUR-nak a részét képezi, amelyet a Bizottság 2003-ban összeegyeztethetőnek ítélt. A Bizottság által a 2006-os eljárás megindításáról szóló határozatban kifejezett kételyek tehát nem ezen intézkedések összeegyeztethetőségére vonatkoznak, amelyeket nem kérdőjeleztek meg, ahogyan azt észrevételeiben a STIM állítani látszik, hanem ennek a közszolgáltatási terhek kompenzálása címén juttatott összegnek a támogatási jellegére vonatkoznak.

(191) Franciaország véleménye szerint a CTF és a STIM észrevételei nem kérdőjelezik meg az első és második *Altmark* feltétel adott esetre történő alkalmazhatóságát.

(192) A harmadik *Altmark* kritériumot illetően a francia hatóságok cáfolják a CTF és a STIM által előadott érvet, mely szerint ennek az összegnek a kifizetése szükségszerűen túlkompenzációhoz vezetne, mivel a Bizottság 2001. október 30-i határozatában engedélyezte a 787 millió EUR közszolgáltatási terhek ellentételezése címén történő kifizetését. E tekintetben Franciaország leszögezi, hogy a Bizottság 2003-as határozatában valójában azt állapította meg, hogy ezeket a kötelezettségeket alulkompenzálták, és az 53,48 millió EUR összeg indokolt volt közszolgáltatási kompenzációként.

(193) A negyedik *Altmark* feltételt illetően a francia hatóságok hangsúlyozzák, hogy referenciavállalat hiánya ellenére, tehát annak ellenére, hogy nem lehet átfogó összehasonlítást végezni az SNCM és más vállalatok között, ahogyan azt a CFF is megállapította, arra törekedtek, hogy olyan elemeket szolgáltassanak, amelyek lehetővé teszik a hasonló vállalatokkal történő lehető legpontosabb összehasonlítást, azaz főként a CMN-nel. Franciaország azt a STIM és CFF által felhozott érvet is vitatja, amely szerint az SNCM strukturális költségei jelentősebbek, mint a CMN-é. Még ha ez igaz lenne is, a francia hatóságok megítélése szerint az SNCM termelékenységi rátái igen közel állnak a CMN rátáihoz. Következésképpen az SNCM gazdálkodása ugyanolyan jó volt, mint a CMN-é, melyet a STIM a vállalat működése során soha nem ítélt rossznak.

(194) Franciaország leszögezi, hogy az 1991 és 2001 között elszenvedett veszteségek nem tulajdoníthatóak csupán a DSP-nek, mint ahogyan az a CFF kijelentéséből kitűnik, a közszolgáltatási kötelezettségek azonban meggátolták az SNCM-et abban, hogy a megváltozott versenykörnyezethez alkalmazkodjon. A francia hatóságok azt is leszögezik, hogy ezek a veszteségek nem koncentrálódtak a 2000–2001-s időszakra, ekkor csak felgyorsultak a CFF által végzett üzemfordulók növekedése miatt.

(195) Az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése alkalmazásaként a közszolgáltatási terhek kompenzációja címén fizetett 53,48 millió EUR összeegyeztethetőségét illetően a francia hatóságok emlékeztetnek arra, hogy egyrészt 2003-as határozatában a Bizottság már kijelentette, hogy ez az összeg összeegyeztethető a szóban forgó cikkel, másrészt, hogy a Bíróság azt nem kérdőjelezte meg 2005. június 15-i ítéletében.

9.2.3. *A 2002-es újratőkésítést követő intézkedésekről*

(196) Az átruházási folyamatot illetően Franciaország leszögezi, hogy kezdettől fogva olyan hagyományos kiválasztási szempontokat tervezett, amelyek elsősorban az SNCM értékpapírjainak valorizálására ajánlott áron alapultak, és másodlagosan egyéb paramétereken (ipari projekt, szociális terv stb.), köztük azzal az összeggel, amelyet a pályázók készek voltak befektetni a társaságba újratőkésítés címén. Franciaország határozottan elutasítja harmadik felek azon érvét, amely szerint az értékesítési folyamat nem volt átlátható, valamint emlékeztet arra, hogy jelen esetben az Állam maga is túlment az állami részvények átruházására vonatkozó amúgy is nehéz és kényszerítő törvényi és rendeleti kötelezettségein. Franciaország emlékeztet arra, hogy a BCP-nek az SNCM értékpapírjai 100 %-os átvételére vonatkozó ajánlatát követően bekövetkezett változások igen nehéz pénzügyi és szociális körülmények között mentek végbe, és a VT csatlakozása a BCP ajánlatához nem változtatta meg a művelet kereskedelmi és pénzügyi feltételeit (a tőkemegoszláson kívül).

(197) A 158 millió EUR-s negatív árral kapcsolatban a francia hatóságok emlékeztetnek arra, hogy az SNCM 2005. szeptember 30-i pénzügyi helyzetét figyelembe véve a vállalatot piaci áron értékesítették, és az eladás gazdaságosságát tekintve kedvezőbb volt, mint a vállalat felszámolása. E tekintetben a francia hatóságok leszögezik, hogy a magánbefektető kritériumának alkalmazása egy felszámoláshoz közeli vállalat átruházása esetében nem tekinthető úgy, mint „állami beavatkozás hozamának" keresése, hanem úgy, mint a még jelentősebb veszteségek megelőzése, amelyeket a részvényesnek egy költségesebb felszámolás során kellett volna elszenvednie.

(198) A kifizetett árat illetően Franciaország tagadja azt az érvet, amely szerint az SNCM-et tényleges értékétől eltérő áron ruházták volna át ([111]).

(199) A francia hatóságok a CFF azon érvét is cáfolják, hogy az SNCM flottájának forgalmi értékét alulértékelték volna, és amelyet a CFF 406,5 millió EUR és 426,5 millió EUR közé becsülne. A francia hatóságok ismertetik, hogy a CFF számításainál figyelembe vett hajók nem azonosak az SNCM által 2005. szeptember 30-án kiválasztott hajókkal. A hajók forgalmi értékére alkalmazott leértékelés hiánya nem veszi számításba azokat a viszonyokat, amelyek között eszközeinek esetleges bírósági felszámolására sor került volna, végül pedig a forgalmi érték kiszámításához választott dátum, tudniillik 2006. augusztus nem az SNCM potenciális felszámolási dátuma, amelyre hivatkozni kell, mivel ez utóbbi 2005. szeptember 30. Egyébként Franciaország megjegyzi, hogy amennyiben a CFF által javasolt számítást fogadták volna el, a negatív ár háromszor alacsonyabb lenne, mint a Gröditzer ítéletben megkívánt eszközfelszámolási érték, ami tehát kedvezőbb lenne, mint a a francia hatóságok által a Bizottságnak előterjesztett hipotézisek.

(200) A CFF által a Gröditzer ítélet alkalmazását megkérdőjelező érvre vonatkozóan arra a tényre hivatkozva, hogy az állam tőkejuttatása az SNCM-nek 75 %-os részesedésének eladásához kapcsolódott, ugyanennyivel csökkentve a megtérülési kilátásokat, a francia hatóságok emlékeztetnek arra, hogy a 158 millió EUR-s negatív átruházási ár az SNCM teljes tőkeátruházásának felel meg, melyet egy 25 %-os új állami befektetés követett, évi […]%-os megtérüléssel. Ennélfogva Franciaország úgy véli, hogy a befektetés megtérülése továbbra is garantált, mivel a társaságban meglévő tulajdonrészesedése 25 % körüli, amennyiben ez a részesedés igen magas megtérülési garanciát élvez.

(201) Franciaország vitatja azt a CFF által felhozott érvet is, hogy az ABX megközelítés, amely nevezetesen az SNCM tényleges felszámolási költségelemzésén és annak kockázatán nyugszik, hogy az államot tekintsék felelősnek a vállalat passzívájáért forrásfeltöltési ítélet címén, ahogy azt a francia kollektív eljárás és a hazai joggyakorlat előírja (Roueni Fellebviteli Bíróság 2005. március 22-i ítélete). Bár a francia hatóságok úgy vélik, viselkedésük az SNCM vezetőjeként nem minősíthető „helytelennek" ezen eljárás címén, hangsúlyozzák annak

jelentős kockázatát, hogy az államot egy hazai bíró az SNCM aktívaelégtelensége miatt elítéljék a kereskedelmi törvénykönyv L.651-2 cikke értelmében a helytelen vagyonkezelés minősítésének rugalmas szempontjai miatt, továbbá a fent idézett ítélet miatt, amely az adott esetre áttehető.

(202) A 8,75 millió EUR-s újratőkésítést illetően Franciaország emlékeztet arra, hogy a CFF és STIM állításaival szemben ez a tőkebevitel nem állami támogatás e befektetés kísérő jellege, jegyzési feltételeinek azonossága és az állam által a CGMF útján kapott átlagon felüli ellenszolgáltatás miatt.

(203) A francia hatóságok különösen leszögezik, hogy a befektetők egyenlőségének elve nem kérdőjelezhető meg a bontózáradékok megléte miatt, amennyiben ezeket az SNCM 100 %-os átruházása keretében hozták, nem pedig az ezt követő 35 millió EUR-s újratőkésítés keretében.

(204) Ezenkívül Franciaország emlékeztet arra, hogy befektetése jóval az átvevőké alatt marad, amennyiben csak a 8,75 millió EUR-s összeget kell összehasonlítani az átvevők által végzett befektetéssel (26,25 millió EUR). Valójában az első, 142,5 millió EUR-s újratőkésítés vizsgálatát csupán a felszámolási árral történő összehasonlítás keretében kellene elvégezni.

(205) Végül Franciaország vitatja a STIM által előadott érvet azzal a ténnyel kapcsolatban, hogy ez a tőkebevitel a magánbefektetőknek adott garanciát jelentene arra nézve, hogy az SNCM-nek valóban odaítélik a Korzika ellátására szóló DSP-t. A francia hatóságok azon véleményüknek adnak hangot, hogy ez a tőkeemelés körültekintő és független a vállalat teljesítményétől és, hogy a DSP SNCM számára történő odaítélése nem teszi lehetővé az ettől a befektetéstől várt hozam növelését.

(206) A 38,5 millió EUR-s szociális intézkedésekkel kapcsolatban Franciaország megismétli azt az érvet, amely szerint ezek az intézkedések személyi támogatások, és ezek vállalása az állam részéről nem tekinthető úgy, mint a vállalatnak nyújtott közvetett előny, amennyiben ezek a támogatások az SNCM törvényes és szerződéses kötelezettségeinek kiegészítései. Franciaország továbbá emlékeztet arra, hogy ezek az intézkedések nem teszik lehetővé a munkavállalók kilépését, akikről ezek hiányában az SNCM-nek kellene gondoskodnia.

(207) A CFF által felhozott érvvel ellentétben a francia hatóságok leszögezik, hogy a 38,5 millió EUR nem a 2003-as szociális terv keretében tervezett létszámcsökkentés megvalósításával függ össze, mivel késedelmük ellenére ezek a leépítések már megvalósultak. Az új szociális terv tehát az első, 2003-as szociális intézkedéseket egészíti ki.

9.2.4. *Az iránymutatásokkal való összeegyeztethetőségről*

(208) Franciaország úgy véli, hogy a fentiekből következően az iránymutatások fényében értékelendő támogatás összege 15,81 millió EUR.

(209) A CFF kijelentéseivel szemben a francia hatóságok úgy vélik, hogy a 2004-es iránymutatások 11. pontjára való tekintettel az első újratőkésítés, amellett, hogy ez lehetővé tette az SNCM számára saját tőkéje helyreállítását, nem szüntette meg a nehéz helyzetben lévő vállalati jelleget, amennyiben ez az újratőkésítés a társaság tevékenysége fenntartásának biztosítását célozta.

(210) Franciaország cáfolja a CFF azon állításait, melyek szerint nem kellett volna új tőkeinjekciókat végrehajtania a vállalatban, tekintetbe véve, hogy az SNCM bankhitelt is igénybe vehetett volna. E tekintetben a francia hatóságok emlékeztetnek arra, hogy 2005. augusztus 24-én a bankok nem járultak hozzá új államkincstári vonalak odaítéléséhez az SNCM javára, és hogy ennélfogva a lehetséges alternatívát csupán a vállalat privatizációja vagy átruházása jelentette.

(211) Franciaország vitatja a CFF és STIM által felhozott érvet a 2002-es szerkezetátalakítási terv kudarcára vonatkozóan, amely bizonyos késéssel ugyan, de megvalósult, és lehetővé tette a 2005-ös célkitűzések elérését. Az SNCM vállalaton kívüli tényezők okozta gazdasági és pénzügyi helyzetének hanyatlása maga is szükségessé tette volna később a 2002-ben bejelentett terv meghosszabbítását, és új intézkedések bevezetését.

(212) Franciaország úgy véli, hogy az SNCM talpraállási kilátásai jók, és az új részvénytulajdonosok által tervezett intézkedések, nevezetesen a szociális terv megvalósítása, az ellátások helyreállítása és bizonyos hajók felújítása lehetővé teszi a vállalat életképességének visszaállítását. E tekintetben Franciaország megjegyzi, hogy a DSP-ből származó jövedelem miatt (kb. az SNCM üzleti forgalmának […]-a), valamint az állandó költségek jelentőségére, illetve a Marseille–Korzika útvonalon használt 6 hajó új útvonalon történő újraelosztásának nehézségére való tekintettel a DSP a vállalat stratégiájának és életképességének alapvető elemét képezi.

(213) A támogatás minimumra korlátozásáról szólva Franciaország úgy véli, hogy a szerkezetátalakítási költségeket szigorúan a szerkezetátalakítás megvalósításához szükséges minumumra korlátozta. E tekintetben a francia hatóságok emlékeztetnek arra, hogy amint azt a Bizottság 2003-as határozatában elismerte, a vállalat maga is kellőképpen hozzájárult a szerkezetátalakítási tervhez saját forrásain, a 30,2 millió EUR összegű eszköz átruházásán keresztül. Ráadásul, az SNCM által megvalósított egyéb, 12,2 millió EUR összegben történő átruházások figyelembevételével a vállalat saját hozzájárulása számszerűen összesen 42,4 millió EUR-t tenne ki. Franciaország úgy véli, hogy ez az összeg jóval magasabb a szerkezetátalakítási támogatás engedélyezéséhez szükséges saját hozzájárulás összegénél, amely végül is 15,81 millió EUR-t tenne ki, amennyiben a többi intézkedés nem lenne állami támogatás.

9.2.5. *A Bizottság 2003-as határozatában előírt feltételekről és az esetleges új ellentételezésekről*

(214) A STIM és CFF állításaival ellentétben a francia hatóságok kijelentik, hogy a 2003-as határozatban előírt valamennyi feltételt betartották, amelyek 2006 végéig kötötték őket, különösen a 11 hajóból álló flotta fenntartása és a versenytársaknál alacsonyabb díjak alkalmazása vonatkozásában.

(215) Egyébként Franciaország úgy véli, hogy az új, végső határozat keretében az SNCM-nek előírandó ellenszolgáltatás szintjének arányosnak kellene lennie, amennyiben a szerkezetátalakítási támogatás összege immár 15,81 millió EUR lesz 69,3 millió EUR helyett.

(216) Ebben a tekintetben Franciaország vitatja a STIM észrevételeit azzal a lehetőséggel kapcsolatban, hogy a Bizottság az SNCM-nek ellenszolgáltatásként CMN részesedései átruházását írná elő. Franciaország vitatja a STIM azon érvét, mely szerint a stratégiai eszközök meghatározását a 2004-es iránymutatásokban megkérdőjelezték volna az 1999-es iránymutatásokhoz képest.

(217) A CFF által említett, az SNCM piaci jelenlétének csökkentését célzó intézkedésekkel kapcsolatban a francia hatóságok emlékeztetnek arra, hogy amint azt a Bizottság egyébként 2003-as határozatában (87. pont) kiemelte, az érintett piacok (Franciaország – Korzika- és Maghreb) kapacitása nem túlzott, és a Korzikát kiszolgáló útvonalak újraelosztása a DSP keretében és azon kívül ismét veszélybe sodorná a vállalat életképességét.

(218) A CFF által felvetett érvvel kapcsolatban, mely szerint a fent leírt intézkedések SNCM javára történő megvalósítása komoly veszélyt jelentene arra nézve, hogy a Franciaország szárazföldi része és Korzika közötti útvonalak piacáról eltűnik legfőbb versenytársa, a CFF, a francia hatóságok azon véleményüknek adnak hangot, hogy tekintettel ennek a piacnak a jelenlegi felépítésére, amelyen a CFF immár többségi részesedéssel bír, egy versenystruktúra fenntartása az SNCM szerkezetátalakítási tervének engedélyezésétől, illetve ez utóbbi szóban forgó piacon való jelenlététől függ.

10. AZ INTÉZKEDÉSEK ÉRTÉKELÉSE

(219) A Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint, ha a Szerződés másként nem rendelkezik, a közös piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

(220) Egy belföldi intézkedés állami támogatásnak történő minősítése az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében akkor lehetséges, ha az alábbi halmozott feltételek teljesülnek, azaz ha 1) a szóban forgó intézkedés megkülönböztetett gazdasági előnnyel jár; 2) ezt az előnyt állami források útján finanszírozzák; 3) ez az előny torzítja vagy torzítással fenyegeti a versenyt és végül; 4) ez az előny kihat a Tagállamok közötti kereskedelemre ([112]).

(221) A Bizottság megállapítja, hogy az SNCM 274,54 millió EUR összegű állami forrást kapott a francia állam 100 %-os tulajdonában lévő CGMF-en keresztül.

(222) A tengeri szállítási ágazatban működő SNCM nyitott az Európán belüli versenyre, az a potenciális gazdasági előny, amelyet kapott, torzíthatja a versenyt és érintheti a Tagállamok közötti kereskedelmi kapcsolatokat.

(223) Az a körülmény, hogy a Földközi-tenger szigeteinek kabotázspiaca 1999. január 1-ig átmenetileg mentességet élvezett az 1992. december 7-i 3577/92/EGK tanácsi rendelet alkalmazása alól a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének a tagállamokon belüli tengeri fuvarozásra (tengeri kabotázs) való alkalmazására vonatkozóan ([113]), nem teszi lehetővé annak eleve kizárását, hogy a Földközi-tenger szigeteivel összeköttetésben lévő tengeri útvonalak közszolgáltatási szerződés keretében történő ellátására folyósított támogatások érinthették a Tagállamok közötti kereskedelmi forgalmat, és torzíthatták a versenyt.

(224) Mindenesetre még abban az esetben is, ha a kabotázsútvonalak kiszolgálására odaítélt támogatások esetleg nem érintették volna a kereskedelmi forgalmat, és nem vezettek volna a verseny torzulásához 1999. január 1. előtt, a helyzet azóta megváltozott, mivel a Tanács 3577/92/EGK rendelete értelmében a kabotázstevékenységek piaca immár nyitott valamennyi közösségi szereplő számára. Ráadásul hangsúlyozni kell, hogy az SNCM nem csak kabotázsszállítást végez, hanem nemzetközi tengeri szállítást is, amelyet a Tanács 1986. december 22-i, a Tagállamok illetve a Tagállamok és azokon kívüli országok közötti tengeri szállítási szolgáltatások szabadságának elvére vonatkozó, 1986. december 22-i 4055/86/EGK rendelete liberalizált ([114]).

(225) Ennélfogva a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének 220. pontjában idézett három utolsó kritérium adott esetben teljesült. A következő fejezetek sorrendben valamennyi intézkedésre vonatkozóan megvizsgálják egy szelektív gazdasági előny jelenlétét, és adott esetben az állami támogatásnak minősített intézkedések közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

10.1. **Az 53,48 millió EUR-s tőkeemelés a közszolgáltatás kompenzációja címén**

(226) Bár 2003-as határozatában a Bizottság elismerte a 76 millió EUR egy részének, azaz 53,48 millió EUR-nak a közszolgáltatási feladatok ellátására adott kompenzációs jellegét Korzika ellátására 1991 és 2001 között, a Bizottság a szerkezetátalakítási támogatások címén nyújtott tőkeemelés egészét, azaz a 76 millió EUR-t értékelte, amennyiben a francia hatóságok ezt az összeget ezen a címen jelentették be. 2005. június 15-i, a Bizottság 2003-as határozatát megszűntető ítéletében a közösségi bíró felkérte a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az 53,48 millió EUR-s összeget a Bíróság 2003. július 24-én az Altmark ügyben hozott ítélete fényében.

(227) A francia hatóságok felkérték továbbá a Bizottságot, hogy vegyék tekintetbe, hogy „közszolgáltatási kompenzáció" jellegénél fogva a 2002-es szerkezetátalakítási támogatás egy részét ne tekintsék támogatásnak az *Altmark* ítélet fényében.

(228) Miután a francia hatóságok felvetették az *Altmark* ítélet jelen esetre történő alkalmazását és adott esetben az EK-Szerződés 86. cikke (2) bekezdésében előírt mentességét, a Bizottságnak erről állást kell foglalnia, érvei alapvető fontosságúak Franciaország érvelésében ([115]).

10.1.1. *Előzetes megjegyzések*

Az Altmark ítélet jelen esetre alkalmazhatóságáról

(229) Bevezetésként a Bizottság emlékeztet arra, hogy annak ellenére, hogy az *Altmark* ítélet kihirdetése a fenti intézkedés megvalósítása után történt, a közösségi bíró által ebben az ítéletben felállított kritériumok alkalmazhatóak jelen esetre.

(230) Valójában, ahogyan arra a közelmúltban a Bíróság ([116]) emlékeztetett, a Bíróság időben nem korlátozta az *Altmark* ítéletben tett megfogalmazások hatályát. Ilyen időbeli korlátozás hiányában ezek az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmezéséből fakadó megfogalmazások így teljes mértékben alkalmazhatóak a jelen eset tényállási és jogi körülményeire.

A közszolgáltatás címén kapott kompenzáció összegének meghatározásáról

(231) Először is azt kell megemlíteni, hogy az SNCM 1991 és 2001 között jelentős veszteségeket szenvedett el közszolgáltatási kötelezettségeiből fakadóan Korzika ellátásának egészét tekintve, a Bizottság 2001-es határozatában engedélyezett állami támogatások ellenére ([117]). A Bizottság valójában e határozat 105. pontjában megállapította, hogy az 1991–1999-es időszakban Korzika ellátására vonatkozó adózás előtti összesített vesztesége a Bizottság által felkért szakértő jelentésének megfelelően a kapott támogatásokkal együtt ([118]) 217 millió francia frank, azaz 33,08 millió EUR volt.

(232) Ami a 2000 és 2001 éveket illeti ([119]), a Bizottság ugyanazt a megközelítést követte, mint a fent említett szakértő jelentése, és a benyújtott analitikus eredménykimutatás alapján újra kiszámította az adózás előtti eredményt a szerkezetátalakítási előirányzatok levonásával, amelyeket már beszámítottak a bejelentett szerkezetátalakítási költségekbe. Egyébiránt a Bizottság a vállalat éves beszámolói alapján ellenőrizni tudta, hogy ez alatt a két év alatt nem került sor tengeri felszerelések átruházására.

(233) A Bizottság véleménye az, hogy a 2002-es év Marseille–Korzika útvonal ellátásából származó veszteségét nem lehet beszámítani, tekintettel arra, hogy 2002 január 1. óta Korzika Marseille felől történő ellátásának üzemeltetési díjait és a pénzügyi kompenzáció összegeit az állami hatóságok és az SNCM szerződésben határozták meg az 1991-es és 1996-os megállapodásokkal ellentétben.

(234) Ennélfogva a 2001-es határozatban foglalt megközelítésnek és indoklásnak megfelelően a Bizottság az alábbi következtetéseket fogalmazza meg:

3. táblázat

Az 1991–2001-es időszak analitikus eredménykimutatása

Korzika hálózat	2001		2000		1991–1999 ([1])		1991–2001 között összesen	
	Millió FRF	Millió EUR	Millió FRF	Millió EUR	Millió FRF	Millió EUR	Millió FRF	Millió EUR
Adózás előtti eredmény	– 302,575	– 46,127	– 40,256	– 6,137	– 216,98	– 33,078	– 559,811	– 85,343
Időbeli elhatárolások/Liamone értékcsökkenés ([2])	96,895	14,771	0,000	0,000	0,000	0,000	96,895	14,771
Időbeli elhatárolások/Szociális terv	112,110	17,091	0,000	0,000	0,000	0,000	112,110	17,091

Korzika hálózat	2001		2000		1991–1999 (1)		1991–2001 között összesen	
	Millió FRF	Millió EUR	Millió FRF	Millió EUR	Millió FRF	Millió EUR	Millió FRF	Millió EUR
Hajók értéktöbblet-korrekciója (PV)	0,000	0,000	0,000	0,000	182,100	27,761	182,100	27,761
Adózás előtti, értéktöbbleten és szerkezetátalakításon kívüli eredmény	– 93,571	– 14,265	– 40,256	– 6,137	– 216,980	– 33,078	– 350,807	– 53,480

(1) A 2002/149/EK határozatból származó adatok.

(2) Az NGV Liamone címén 2001-ben 14,8 millió EUR tartalékot képeztek. Ennek célja a hajó éves költségének egy, az ezen a vonalon adódó új nehézségekkel szembenéző, azonos feltételek mellett finanszírozott hajó költségszintjére hozása. Ezt a céltartalékot azon számviteli szabályok értelmében képezték, amely előírja, hogy egy vállalkozásnak korrigálnia kell mérlegét, ha rendkívüli értékcsökkenésről szerez tudomást, amint megállapítja, hogy valamelyik eszközének valóságos vagy forgalmi értéke könyvelési értékénél alacsonyabb.

(235) Az SNCM Marseille–Korzika útvonal közszolgáltatási feladatainak ellátásából származó, a 2001-es határozatban engedélyezett állami támogatáson felüli, és az eladott hajók értéktöbbletével korrigált halmozott vesztesége, illetve a szerkezetátalakítás költsége összesen 53,48 millió EUR az 1991–2001-es időszak egészére.

(236) A fentiek fényében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 2002-ben bejelentett 76 millió EUR-s tőkebevitelből ([120]) 53,48 millió EUR tekinthető közszolgáltatási kompenzációnak.

10.1.2. *Gazdasági előny megléte az Altmark ítélet fényében*

(237) A Bíróság véleménye szerint abban az esetben, ha egy állami beavatkozást olyan kompenzációnak kell tekinteni, amely a kedvezményezett vállalat által a közszolgáltatási kötelezettségek teljesítésére végzett szolgáltatások ellentételezését jelenti oly módon, hogy ez a vállalat valójában nem részesül pénzügyi előnyben, és az említett beavatkozás hatására a vállalat nem kerül kedvezőbb versenyhelyzetbe a konkurrens vállalkozásokkal szemben, ez a beavatkozás nem tartozik az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének hatálya alá.

(238) Ahhoz azonban, hogy egy ilyen kompenzáció ne minősüljön állami támogatásnak, bizonyos halmozott feltételek együttes megléte szükséges (lásd a jelen határozat 68. lábjegyzetét).

(239) Ami különösen a Bíróság által az *Altmark* ítéletben kiemelt negyedik kritériumot illeti, meg kell állapítani, hogy az SNCM-et nem olyan közbeszerzési eljáráson választották ki, amely lehetővé tenné a közösség számára a legkisebb költséget jelentő szolgáltatást nyújtani képes ajánlattevő kiválasztását.

(240) Közbeszerzési eljárás hiányában a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a Tagállam kötelessége annak kimutatása, hogy az SNCM-nek kifizetett kompenzáció mértéke nem haladja meg egy átlagos, jól vezetett és a szükséges közlekedési eszközökkel rendelkező vállalkozás költségeit, figyelembe véve a kapcsolódó bevételeket és a kötelezettségek biztosításából származó ésszerű nyereséget is, a Bíróság ítéletében megfogalmazott elvárásoknak megfelelően.

(241) Ebben az ügyben a francia hatóságok maguk ismerik el 2006. november 16-án kelt írásukban, hogy gyakorlatilag lehetetlen olyan vállalkozást találni, amely hivatkozási pontként szolgálhatna erre az 1991–2001-es időszakra az SNCM-re nehezedő közszolgáltatási kötelezettségek tényéből fakadóan, lévén az egyetlen olyan vállalkozás, amely ezeket a kötelezettségeket teljesíteni tudta. Ilyen körülmények között a francia hatóságok arra törekedtek, hogy olyan elemeket szolgáltassanak, melyek lehetővé teszik a hasonló vállalatokkal történő, lehető legpontosabb összehasonlítást, nevezetesen a CMN-nel, hangsúlyozva ugyanakkor, hogy ezek a vállalkozások nem rendelkeztek ugyanolyan üzemeltetési feltételekkel, mint amilyeneket az SNCM-nek 1991 és 2001 között a közszolgáltatási megállapodás kötelezettségei között előírtak.

(242) E tekintetben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a francia hatóságok érvelése ismeretében ez utóbbi nem bizonyította, hogy az általa hasonlónak ítélt vállalkozások miben jelentenének referenciapontot, ahogyan azt a közösségi jogalkalmazás megkívánja. Ebben az összefüggésben a Bizottság megállapítja, hogy a Franciaország által átadott, az ezekre a vállalkozásokra vonatkozó adatok nem teszik lehetővé számára a jelzett hasonlóság mértékének értékelését, sem pedig az összehasonlításnál idézett üzemeltetési feltételek különbségei hatásának elemzését, amelyet a fenti negyedik kritérium alkalmazása érdekében el kellene végezni.

(243) Ilyen körülmények között a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a francia hatóságok által a jelen eljárás keretei között benyújtott információk és adatok alapján, illetve ezek hiányában annyit lehet megállapítani, hogy a negyedik *Altmark* kritérium teljesült.

(244) Az előzőekben kifejtettekre való tekintettel a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a szóban forgó intézkedés gazdasági előnyhöz juttatta az SNCM-et. Tekintetbe véve, hogy az intézkedés kedvezményezettje csak az SNCM, ez a gazdasági előny szelektív. Következésképpen az 1991 és 1996-os megállapodások keretében az SNCM-nek odaítélt 53,48 millió EUR összegű kompenzáció állami támogatás az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében.

10.1.3. *A kérdéses intézkedés összeegyeztethetősége a közös piaccal az EK-Szerződés 86. cikke (2) bekezdése címén*

(245) Mivel a francia hatóságok utaltak az EK-Szerződés 86. cikke (2) bekezdésében foglalt mentességre, a Bizottság a szóban forgó intézkedés értékelésére ugyanazt a megközelítést és indoklást alkalmazza, mint a 2001-es határozatban.

(246) E cikk ismeretében egy állami támogatás kifizetése mentesülhet az EK-Szerződés 87. cikkében foglalt tilalom hatálya alól, ha a kérdéses támogatás nem csak egy általános gazdasági érdekű szolgáltatás irányításával megbízott vállalkozás különleges feladatának végrehajtásából eredő többletköltségek kompenzálását célozza, és a támogatás odaítélése szükségesnek bizonyul annak érdekében, hogy a szóban forgó vállalkozás ezeket a közszolgáltatási feladatokat kiegyensúlyozott gazdasági feltételek mellett biztosíthassa.

(247) Az 1991–2001-es időszakra alkalmazható jogalkalmazásra való tekintettel ([121]), ahogyan azt a 2001-es határozatában tette, a Bizottságra az alábbi feladatok várnak:

— Annak ellenőrzése, hogy azok a szolgáltatások, melyek irányítását az SNCM-re bízták, általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak minősülnek-e és.

— Az SNCM-nek a Korzika tengeri kiszolgálásához kapcsolódó közszolgáltatási kötelezettségek keretében a közszolgáltatási szerződés alapvető követelményeinek teljesítése érdekében az SNCM által viselt többletköltségekre nyújtott támogatási összegek helyességének vizsgálata.

A közszolgáltatás bizonyítása

(248) Ebben az esetben az 1991–2001-es időszakban kifizetett kompenzációkról lévén szó, ahogyan azt a Bizottság 2001-es határozatában megállapította, az SNCM-re és a CMN-re háruló közszolgáltatási kötelezettségek két ötévre szóló, e két utóbbi vállalat és a Korzikai Közlekedési Hivatal (OTC) által aláírt megállapodásból fakadnak. Ezek a megállapodások, melyeknek jogi alapját az 1976–2001-es keretegyezmény képezi, meghatározták a közszolgáltatás teljesítésének modalitásait sorrendben az 1991–1996 és 1996–2001-es időszakokra. Ezek ugyancsak meghatározták a területi kontinuitás javadalmazásának átalánytámogatás terhére történő kifizetésének elveit a kötelezettségek ellentételezéseként.

(249) Ami pedig annak a kérdésnek az eldöntését illeti, hogy ezek a kötelezettségek egy valódi közszolgáltatási igényt elégítenek-e ki, a Bizottság az előzőekben idézett 2001-es határozatában megállapította, hogy a keretegyezmény és az öt évre szóló megállapodások megfelelnek a területi kontinuitás elvének, amelynek célja a szigetjellegből fakadó hátrányok csökkentése, és Korzika ellátásának biztosítása a tisztán szárazföldi útvonalakéval a lehető leginkább megegyező modalitások szerint. A Bizottság azt is megemlíti, hogy ezt a célkitűzést, amely törvényes közérdek, a történelem során nem sikerült elérni a piaci erők hatása miatt ([122]).

(250) Következésképpen a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a keretegyezményben és az ötéves megállapodásokban szereplő ellátási rendszerek valódi közszolgáltatási igényt elégítenek ki.

A kompenzáció nem átalány jellege

(251) Amint azt a Bizottság 2001-es határozatában megállapította, az SNCM az 1991–2001-es időszakban a fent leírt törvényi keret értelmében éves átalánytámogatásban részesült, melynek összegét öt évre határozták meg, és minden évben felülvizsgálták a bruttó hazai kereskedelmi érték változása, valamint az SNCM által benyújtott szerződésben előírt analitikus kimutatások adataitól függően.

(252) 2001-es határozata 30. pontjában a Bizottság megemlíti azt a tényt, hogy „az 1976-os egyezmény 4. cikke értelmében ([123]) az éves támogatás összegét tizenkét egyenlő havi részlet formájában folyósítják. A támogatás végleges elszámolásának lehetővé tétele érdekében az SNCM-nek legkésőbb minden év július 15-ig be kell mutatnia az előző üzleti évre vonatkozó, az állami ellenőr által hitelesített eredménykimutatást. Az SNCM-et terhelő esetleges visszafizetéseket az adott üzleti év havirészlet-folyósításá(i)ból levonják. A részlethelyesbítésre vonatkozó előírás az állam által fizetett esetleges kiegészítéseket is előírja. Az ezt követően kötött megállapodások büntetéseket is kilátásba helyeznek, ha egy év során az SNCM által nem teljesített alapútvonalak száma a megállapodásban előírt alapútvonalak számának 2 %-át meghaladja. A koncesszor hatóság hivatalos értesítést küldhet az SNCM-nek a területi kontinuitás átalányjavadalmazásának visszatartásáról is, ha olyan jelentős esemény történik, amely a közszolgáltatás megszakadását eredményezi”.

(253) Ugyanezen határozat 82. pontjában a Bizottság jelzi, hogy e IV. pont második része úgy rendelkezik, hogy „Amennyiben a gazdasági feltételek és különösen a támogatás kiszámításához alapul szolgáló üzemeltetési költségek, valamint a forgalom mértéke számottevően csökkennének, az SNCM és az OTC kezdeményezik az ellátás, a tarifák vagy a támogatás összegének kiigazítása terén hozandó intézkedések közös vizsgálatát a társaság pénzügyi egyensúlyának helyreállítása érdekében."

(254) A fentiek fényében, és amint azt a Bizottság 2001-es határozatában megállapította, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az állam által folyósított 53,48 millió EUR-s kompenzáció nem átalány azon mechanizmus miatt, amely lehetővé teszi a tényleges üzemeltetési kiadások és a támogatás kiszámításához alapul szolgáló kiadások közötti eltérésből eredő pénzügyi egyensúlyhiány fedezését.

A közszolgáltatási költségek kompenzációjának megfelelősége

(255) Ahogyan a Bizottság azt 2001-es határozatában ([124]) megállapította, az annak idején az 1991-es és 1996-os ötéves megállapodások alkalmazásával kapott pénzügyi kompenzációk nem tették lehetővé az SNCM számára a közszolgáltatási kötelezettségekhez kapcsolódó veszteségek teljes kiegyenlítését. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ez az alulkompenzáció 53,48 millió EUR volt.

(256) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az Állam által folyósított 53,48 millió EUR-s összeg az 1991–2001-es időszakban észlelt alulkompenzálás összegével egyenlő, következésképpen megfelelő, tekintettel az SNCM közszolgáltatási kötelezettségeiből fakadó nettó költségekre.

10.1.4. *Következtetés*

(257) A fentiek alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a szóban forgó intézkedés a közös piaccal összeegyeztethető állami támogatás az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése értelmében. Mivel ezt az intézkedést 2003. november 14-én valósították meg, a Bizottság megállapítja, hogy ez az állami támogatás törvénytelen.

(258) Ilyen összefüggések mellett a 2002-ben bejelentett szerkezetátalakítási támogatásnak tekintendő összeg 22,52 millió EUR ([125]). Ez az összeg a 2006-ban közölt intézkedésekhez adódik, ha ezek tartalmaznak szerkezetátalakítási támogatásokat (lásd a jelen határozat 10.5 fejezetét).

10.2. **Az SNCM 158 millió EUR-s negatív eladási áron történő átruházása**

(259) Jelen esetben a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy az SNCM magánátvevőkre történő átruházását megelőző 158 millió EUR-s tőkejuttatás, tehát végeredményben a vállalatnak egy azonos összegű negatív áron történő értékesítése állami támogatástól mentes-e.

(260) Egy nyílt, átlátható és diszkriminációtól mentes közbeszerzési eljárás, amelynek értelmében az állam a vállalkozást egy előzetes újratőkésítést követően átruházza (az értékesítési árnál magasabb összegben), nem feltétlenül teszi lehetővé egy állami támogatás jelenlétének kizárását, melynek a privatizált vállalkozás és annak megvásárlója egyaránt kedvezményezettje lehet ([126]).

10.2.1. *Jogi hivatkozási keret*

(261) Annak ellenőrzésére, hogy egy vállalkozás gazdasági előnyre tett-e szert az állam tőkejuttatása révén, a Bizottság elvileg a „piacgazdaságban működő magánbefektető" (a továbbiakban „a magánbefektető kritériuma") kritériumot alkalmazza. A magánbefektető kritériuma a magán- és állami szféra közötti egyenlő bánásmód elvéből származik az EK-Szerződés 295. cikkéből fakadóan. Ezen elv alapján az állam által közvetlenül vagy közvetve, szokásos piaci feltételeknek megfelelő körülmények között egy vállalkozás rendelkezésére bocsátott tőkejuttatások nem minősíthetők állami támogatásoknak ([127]).

(262) Ebből a célból a Bizottság értékelheti nevezetesen, hogy a források szállítója magánbefektetőként viselkedett-e, strukturális, globális vagy ágazati politikát követve, a befektetett tőke hosszú távú megtérülési kilátásai reményében. E megközelítés érvényességét a közösségi bíró több ügy kapcsán elismerte ([128]).

(263) Egy állandó jogalkalmazás szerint egy állami befektető által nyújtott tőkejuttatás profitkilátás teljes hiányában még hosszú távon is állami támogatást jelent ([129]).

(264) A közösségi bíró azt is megállapította, hogy egy strukturális, globális vagy ágazati politikát követő, a befektetett tőke hosszú távú megtérülési kilátásai reményében befektető magánbefektető ésszerűen nem engedhetné meg magának több évnyi folyamatos veszteség után, hogy tőkejuttatást nyújtson, amely gazdasági szempontból nemcsak költségesebb, mint az eszközök felszámolása, de ezen túl a vállalkozás eladásához kötött, amely mindennemű hasznot kizár, még a későbbiekben is ([130]).

(265) Pontosabban „Gröditzer" ítéletében a Bíróság úgy ítélte meg, hogy annak meghatározásához, hogy egy vállalat negatív áron történő privatizációja tartalmazott-e állami támogatási elemeket: „azt kell mérlegelni, hogy hasonló körülmények között egy magánbefektető, akinek mérete az állami ágazatot irányító szervezetéhez hasonlítható, rászánhatta volna-e magát ilyen jelentőségű tőkejuttatásokra a szóban forgó vállalkozás értékesítése keretében, vagy inkább a vállalat felszámolása mellett döntött volna" ([131]).

10.2.2. *A jelen esetre történő alkalmazás*

(266) A fentiek fényében a szóban forgó intézkedés támogatásjellegének meghatározása érdekében a Bizottságnak „értékelnie kell, hogy az állam által választott megoldás teljesen és minden más megoldáshoz képest, a nem fellépést is beleértve a legkevésbé költséges, és ha igen, ez arra engedne következtetni, hogy az állam magánbefektetőként viselkedett" ([132]).

10.2.2.1. A piacgazdasági magánrészvényes elvének tiszteletben tartása

(267) Ebben a vonatkozásban meg kell említeni, hogy a nagy vállalatcsoportok jelenleg, amikor telephelyeket zárnak be vagy leányvállalatokat számolnak fel, nem maradhatnak közönyösek az ilyen bezárások vagy felszámolások társadalmi következményei iránt.

(268) Ezért a leggyakrabban szociális terveket dolgoznak ki, amelyek a személyzet rekonverzióját, munkahelykereséshez nyújtott segítséget, végkielégítéseket, sőt a helyi gazdasági életre ható akciókat tartalmazhatnak, amelyek túlmennek a törvényben és a kollektív szerződésekben előírt kötelezettségeken.

(269) Jelen ügyben a Bizottság megállapítja, hogy az SNCM egy, a CGMF csoporton keresztül (Compagnie Maritime Générale et Financière) az állam által ellenőrzött társaság.

(270) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az SNCM felszámolását feltételezve ([133]) a törvényi kötelezettségeken felül ilyen intézkedéseket tettek volna, hogy a holding-hovatartozás márkaképének és első számú részvényesének jó hírneve ne csorbuljon ([134]).

(271) A Bizottság emlékeztet arra, hogy a vállalat felszámolásának kilátásba helyezése 2004-ben számos és jelentős társadalmi zavargást váltott ki. A 2004-es komoly szociális konfliktus például 16 napra megbénította az SNCM flottáját. A Bizottság hozzáteszi, hogy a francia hatóságok számítások alapján kimutatták, hogy ezek a 2004-es társadalmi megmozdulások az ügyfelek körében bepiszkítva a holdinghoz tartozás márkaképét, jelentős kárt okoztak az SNCM által szállított utasok számában, következésképpen pedig a vállalat üzleti forgalmában. A Bizottság hangsúlyozza továbbá, hogy a 2004-es nyári ártalmas szociális légkör következtében, amely káros hatással volt az SNCM pénzügyi helyzetére, a vállalkozás részvényese 2005 tavaszán egy szociális tervet léptetett életbe, amelyet 2005 áprilisában felfüggesztettek a szakszervezetekkel egyetértésben. A fentiek alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy kiderült, hogy az SNCM felszámolását feltételezve, amennyiben a CGMF nem vállalta volna magára a kiegészítő végkielégítéseket, ez minden bizonnyal csorbította volna a holding-hovatartozás márkaképének és első számú részvényesének jó hírnevét.

(272) Következésképpen a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az ezekhez az intézkedésekhez kapcsolódó költségeket számításba kell venni egy felszámolás költségei között. A szóban forgó költségeket tehát levonták volna az SNCM felszámolási költségeiből, ily módon ez pozitív lett volna, és azokat közvetlenül és/vagy a CGMF/állam viselte volna, mint részvényes. A Bizottság úgy véli, hogy minden más megoldás figyelmen kívül hagyná azt a társadalmi valóságot, amellyel ma a nagy vállalatcsoportoknak szembe kell nézniük ([135]).

(273) Egy felszámolás költségeinek számszerűsítése érdekében a részvényes számára a Bizottság egy *minimális* feltevésből indul ki, amely csupán a kiegészítő végkielégítéseknek felel meg.

(274) E tekintetben a francia hatóságok úgy ítélik meg, hogy a 2005-ös szociális terv alapján, mely maga is a 2002-es szociális terven alapul, egy […]–[…] EUR-s ollóval kell számolni dolgozónként, azaz összesen egy […] millió EUR és […] millió EUR közötti összeggel. A francia hatóságok leszögezik, a fent említett árolló alsó határa azt a tényt veszi figyelembe, hogy a referenciaként szolgáló szociális terv költségét megnövelték a nyugdíjkorhatár közelében lévő munkavállalók igen nagy aránya miatt, akik távozására különösen kedvező feltételek között kerül sor. Egyébiránt azt a tényt is figyelembe vették, hogy a társaság felszámolási körülményei és teljes személyzetének elbocsátása nem hasonlítható össze egy létszám-kiigazítással, mely lehetővé teszi a tevékenységek folytatását, mint ahogyan ez a referenciaként szolgáló szociális tervben szerepel.

(275) A Bizottság szakértője elvégezte a francia hatóságok által közölt számadatok és a Franciaországban a közelmúltban megvalósított szociális tervek összehasonlító elemzését. A Hewlett Packard szociális terve 2003-ban 214 000 EUR-ba került fejenként, 2005-ben pedig 50 000–400 000 EUR közötti összegbe. 2004-ben a Péchiney által megvalósított szociális terv az Alcannal történő összeolvadást követően fejenként 128 000 EUR-ba került. A Giat Industries 2004-es szociális terve során az egy dolgozóra jutó összköltség 162 000 EUR körül volt a Gemplus 2002-es 71 000 EUR-jával és a Danone (keksz tevékenység) 69 000 EUR-jával szemben 2001-ben. 2002-ben Yves Saint Laurent Haute Couture egy 115 000 EUR/dolgozó szociális tervet jelent be. Az Airbus France által 2007 februárban bejelentett Power 8 terv dolgozónként 68 000 EUR-t tervezett ([136]). 2008-ban a Michelin szociálisterv-költsége 157 400 EUR/dolgozó.

(276) Ami a dokkmunkásokat illeti, a Bizottság leszögezi, hogy a Számvevőszék 2006-os nyilvános tematikus jelentésében „A francia kikötők a tengeri szállítás változásaival szemben: sürgősen tenni kell" címmel emlékeztet a 2004-es szociális terv egy főre jutó összköltségére, amely az önálló kikötők esetén 145 000 EUR, a marseille-i kikötő esetében pedig 209 000 EUR volt dolgozónként.

(277) A Bizottság emlékeztet arra, hogy a Société Française de Productionra vonatkozó 2002. július 17-i határozata képet adhat a nagylelkűség költségéről egy nehéz helyzetben lévő vállalkozás privatizációja esetében. Ez a nagylelkűség az államnak 43,1 millió EUR-s költséggel (azaz 151 000 EUR/dolgozó, a tervben 285 munkavállaló távozása szerepel) járt, amely hozzáadódik a törvényi és szerződéses kötelezettségekhez (azaz összesen munkavállalónként 169 000 EUR-s összköltség).

(278) Ennek az összehasonlító elemzésnek a fényében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a munkavállalónként […] EUR-s kiegészítő végkielégítés feltevése megfelel az azonos időszakban magánrészvényesek által megvalósított szociális tervekben szereplő, egy elbocsátott alkalmazottra jutó költségnek.

(279) Végül a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az a feltevés a legvalószínűbb, hogy az SNCM teljes személyzetét elbocsátják a vállalat felszámolása keretében, nevezetesen azért, mert a DSP odaítélésére még nem írtak ki ajánlati felhívást a 2007–2013-es időszakra, következésképpen végleges határozat sem született. Továbbá tekintetbe véve az SNCM aggasztó pénzügyi helyzetét, valójában kevéssé valószínű, hogy a tevékenység folytatásáról tervet dolgoztak volna ki oly módon, hogy a vállalatot bírósági felszámolás alá helyezzék, és hogy az elbocsátások elkerülhetők legyenek.

(280) A fenti tényezők fényében a Bizottság a teljes összeget […] millió EUR-ban állapítja meg, amelyet a CGMF-nek (az államnak) kellett volna áldoznia kiegészítő végkielégítésekre.

(281) Az elemzésnek ebben a szakaszában a Bizottságnak meg kell határoznia az SNCM felszámolási értékét a kiegészítő végkielégítéseket nem számítva. Ez valójában a különbség a felszámolási érték között, amennyiben ez pozitív, és a kiegészítő végkielégítések között, amelyet össze kell hasonlítani az értékesítésből származó negatív árral annak ellenőrzése céljából, hogy az állam piacgazdasági magánbefektetőként viselkedett-e. Ennek elvégzéséhez a Bizottság a nettóeszköz-átértékelés számítására támaszkodik. A nettóeszköz-átértékelés módszere szerint az aktívák elégtelensége akkor tapasztalható, amikor a tényleges eszközök gazdasági értéke (általában magasabb a nettó könyv szerinti értéknél) nem fedezi a tényleges kötelezettségek gazdasági értékét.

(282) Annak megállapítása céljából, hogy jelen esetben beszélhetünk-e az eszközök elégtelenségéről, a Bizottság szakértője segítségével ([137]) ellenőrizte a későbbiekben leírt módon, hogy 2005. szeptember 30-án az SNCM eszközértéke nem volt elegendő az elsőbbségi jogú és elsőbbségi jogot nem élvező hitelezők kielégítéséhez (ideértve a munkavállalókat is a klasszikus hitelek címén).

Az értékelési módszer kiválasztásáról

(283) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a nettó aktíva értékelése egy általánosan használt módszer a társaságok értékelésére a tengeri szállítási ágazatban. Egyébiránt úgy véli, hogy ez a módszer különösen jól megfelel az SNCM helyzetének, amennyiben első részvényesének az átruházás alternatív választási lehetőségeként csupán a felszámolásra váró társaság fizetésképtelenségének bejelentése marad.

(284) Az értékelés más módszereit, különösen a naprakész, szabad operatív cash flows kimutatást illetően a Bizottság úgy ítéli meg, hogy tekintettel arra a tényre, hogy ez feltételezi a társaság tevékenységének folytatását, amely az SNCM esetében nem áll fenn, a jelen esetre ez nem alkalmazható.

A referenciadátumról

(285) A Bizottság az SNCM értékelésének referencia-időpontjaként 2005. szeptember 30-át jelöli meg, mivel arról a dátumról van szó, amikor ténylegesen döntöttek az átvételi ajánlat elfogadása és a társaság felszámolása között, a BCP kiválasztására vonatkozó döntés pedig 2005. szeptember 27-én született.

Az SNCM eszközeinek értékéről

(286) A Bizottság külön megjegyzi, hogy az SNCM részvényese az Ernst & Young irodával együttműködésben elvégezte a vállalat felszámolási költségeinek értékelését (a fent idézett CGMF jelentés) 2005. szeptember 30-án, amelyről az Oddo Corporate Finance és a Paul Hastings iroda ellenszakvéleményt készítettek. A Bizottság emlékeztet rá, hogy az imént említett Oddo-Hastings jelentés az SNCM eszközeit […] millió EUR-ra értékelte.

(287) Ami a saját tulajdonban lévő flotta értékelését illeti ([138]), mivel az SNCM hajóinak bruttó forgalmi értékét a BRS szakértő ügynök […] millió EUR-ra értékelte 2005. szeptember 5-én, az SNCM flottáját az Oddo jelentés […] millió EUR-ra becsülte értékcsökkenés ([139]), ügynöki jutalék ([140]) és jogi kockázat beszámítása után ([141]).

4. táblázat

Az SNCM eszköz-értékelésének forgatókönyvei 2005. szeptember 30-án

(millió EUR)

	Aktívák értéke Oddo-jelentés	Aktívák értéke Bizottsági szakértő
Immateriális javak	—	—
Ingatlanok, gépek és berendezések		
— Saját tulajdonú flotta	(…)	(…)
— Épületek (1)	(…)	(…)
Beruházások (2)	(…)	(…)
Befektetett eszközök	(…)	(…)
Készletek	—	—
Hitelek és törlesztések	—	—
Követelések (vevők)	(…)	(…)
Egyéb követelések (3)	(…)	(…)
Nettó pénzállomány	(…)	—
Aktív időbeli elhatárolások	—	—
Egyéb eszközök	(…)	(…)
Eszközök összesen	(…)	(…)

(1) Ami az épületeket illeti (köztük az SNCM székházát), a francia hatóságok leszögezik, hogy az elfogadott felszámolási ár egy 2003. novemberi ingatlan-szakértői véleményen nyugszik, amelyet az áremelkedések figyelembevétele érdekében +[…] %-kal frissítettek.
(2) A beruházások főként az SNCM Sudcargos, Aliso, CGTH, CMN és Ferrytour értékpapírjaira vonatkoznak.
(3) Ez a költséghely alapvetően az állami kötelezettségekre vonatkozik, nevezetesen a 2005. szeptember havi közszolgáltatási kötelezettségek címén nyújtott kompenzációra, és a 2004-es üzleti év címén az Assedic által történő munkaadói szociális kiadások visszafizetésére.
Forrás: Oddo–Hastings jelentés, a bizottsági szakértő jelentése.

(288) A fenti táblázat alapján a Bizottság megállapítja, hogy a hajóflotta a vállalat eszközértékelésének fő elemét képezi. E tekintetben az összehasonlító elemzés elvégzését követően, amikor ez lehetséges volt, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a hajók bruttó forgalmi értékére alkalmazott értékcsökkenés és a jogi kockázat megállapítása következetes volt. Ennek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a francia állam által megállapított flottaértékbecslés elvetése nem indokolt.

(289) Ami az értékcsökkenést illeti, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy annak mértéke megfelel a bírósági felszámolás során értékesített hajók esetében megfigyelt értékcsökkeneseknek. A Bizottság szakértőjének véleménye szerint a Régie des Transports Maritimes, az Ostende–Ramsgate vonalat üzemeltető belga állami társdaság például két járműszállító komphajót értékesített 1997-ben 35 % és 45 %-ra becsült értékcsökkenéssel. Nemrégiben pedig a Festival Cruises társaság értékesített három sétahajót átlag 20 %-os értékcsökkenéssel. A hasonló esetekben észlelt értékcsökkenések tehát a jelen esetben a francia hatóságok által alkalmazott értékcsökkenéssel megegyző nagyságrendűek.

(290) Mivel a jogi kockázatra vonatkozóan a piacon egyetlen ehhez hasonló műveletre sem került sor, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a jogi kockázat alkalmazását indokló érvek összefüggésbe hozhatóak a tipikus, egy elég speciális üzemeltetésre tervezett hajók piacának korlátozottságával.

(291) A Bizottság egyébiránt megjegyzi, hogy független szakértője megvizsgálta a pénzügyi befektetések emelkedésének értékelését, különösen az SNCM ([…] millió EUR-ról […] millió EUR-ra) részesedését az CMN-ben. E tekintetben figyelembe véve a Stef-TFE […] millió EUR-s részesedésvásárlási ajánlatát, amelyet a jelen vizsgálat keretében adtak át a Bizottságnak, ez utóbbi úgy ítéli meg, hogy az SNCM CMN részesedésének […] millió EUR-ra értékelt összege a társaság felszámolási kilátásai mellett ésszerű.

(292) Ami az eszközök egyéb költséghelyeinek értékelését illeti, a Bizottság szakértője nem fogalmazott meg különösebb kifogást. Mindenesetre nem fogadta el a „nettó pénzállomány" költséghelyet, mivel ez hiányt mutat. A Bizottság úgy véli, hogy ezt a költséghelyet ténylegesen át kell csoportosítani az SNCM forrásaiba.

(293) Az elvégzett kiigazítások figyelembevételével a Bizottság az SNCM eszközeit […] millió EUR-ra értékeli 2005. szeptember 30-án.

Az SNCM forrásainak értékeléséről

(294) A Bizottság megállapítja, hogy a francia hatóságok az elsőbbségi jogot élvező követelések címén járó összeget […] millió EUR-ra, az elsőbbségi jogot nem élvező követelések címén járó összeget pedig […] millió EUR-ra teszik (kiegészítő végkielégítések nélkül).

(295) Ami különösen a szociális forrásokat illeti, a francia hatóságok a megállapodás szerinti szociális terv költségét […] millió EUR-ra becsülik. A megállapodás szerinti szociális tervet megillető költségeket egyéni alapon határozták meg a szerződés típusának (határozatlan idejű szerződés – CDI és határozott időre szóló szerződés – CDD), az alkalmazandó alapszabály és a kollektív szerződések (hajószemélyzet, irodai személyzet és vezérkar), az eltöltött évek számának, a munkavállalók besorolásának és bérezésének figyelembevételével. Ez az összeg lefedi a felmondási kártérítéseket ([…] millió EUR), a felmondási fizetett szabadságok költségtérítéseit ([…] millió EUR), a szerződésben foglalt végkielégítéseket ([…] millió EUR) és a „Delalande" hozzájárulást ([…] millió EUR) ([142]).

(296) A szociális terv szerződésen kívüli költségeit a francia hatóságok […] millió EUR-ra értékelik. Ez a szociális terv magában foglalja az SNCM elbocsátásokkal kapcsolatos törvényes és szabályszerű kötelezettségeihez kapcsolódó kísérő intézkedéseket, ([143]) illetve a szerződés szerinti szociális tervhez kapcsolódó közvetett költségeket ([144]).

(297) A legfontosabb üzemeltetési szerződések felmondási költsége alapvetően egy […] millió EUR összegű bankgarancia lehívására vonatkozik, amelyet az SNCM közszolgáltatási kötelezettségei teljesítésének garanciájául adott, amely kiegészül az említett megállapodásban előírt […] %-os referenciaként szolgáló pénzügyi kompenzációval, melynek összege 2005-re […] millió EUR, azaz körülbelül […] millió EUR a megbízott mulasztása esetén.

(298) Ami a hajóbérlet átruházáshoz kapcsolódó nettó forrást illeti ([145]), a francia hatóságok hangsúlyozzák, hogy bizonyos feltevések szerint ([146]) az átruházás nettó eredményét a BRS szakértő ügynök […] millió EUR-ra értékelte 2005. szeptember 30-án értékcsökkenés, ügynöki jutalék és a hajók kikötői pénzügyi költségeinek levonása után. Az adó- és bankkölcsön-megtakarítások […] millió EUR-t tesznek ki, fennmarad egy […] millió EUR-s, a hajóbérletekkel kapcsolatos banki tartozás visszafizetése.

5. táblázat

Az SNCM forrás-értékelésének forgatókönyvei 2005. szeptember 30-án

(millió EUR)

	Passzívák értéke Oddo-jelentés	Passzívák értéke Bizottsági szakértő
Elsőbbséget élvező kötelezettségek, ebből:		
— Szociális és adókötelezettségek	(…)	(…)
— Eszközökkel fedezett pénzügyi kötelezettségek ([1])	(…)	(…)
A szerződés szociális tervének költsége	(…)	(…)
Nyugdíjasok segélyegyesületeinek költsége ([2])	(…)	(…)
Felszámolási eljárás költsége	(…)	(…)
Interkaláris üzemeltetési veszteségek ([3])	(…)	(…)
Elsőbbséget élvező hitelezők kielégítése	(…)	(…)
Elsőbbséget élvező hitelezők kielégítése utáni csődtartozások ([4])	(…)	(…)
Szerződésen kívüli szociálisterv-költségek	(…)	(…)
Fő üzemeltetési szerződések felbontásának költsége	(…)	(…)

(millió EUR)

	Passzívák értéke Oddo-jelentés	Passzívák értéke Bizottsági szakértő
Lízingelt hajók átruházásának járulékos költsége	(…)	(…)
Elsőbbséget nem élvező hitelezők kielégítése	(…)	(…)

([1]) A Napoléon Bonaparte és Paglia Orba hajók biztosítják a hajókölcsönök összegét, amelyet finanszírozásukra fordítottak.
([2]) Ez a költséghely annak a gyakorlatnak felel meg, amely szerint az SNCM magára vállalja a kiegészítő nyugdíjpénztár költségeinek egy részét nyugdíjasai javára.
([3]) A felszámolási eljárás lezárásáig. Az interkaláris veszteségek azt a feltevést rejtik magukban, hogy csak egyhavi bért folyósítanak. Ugyancsak tartalmazzák a saját tulajdonban lévő hajók leszerelési költségét, amely nincs leszámítva az eszköz értékből. Ez a költség az eladásra váró hajók kikötőben veszteglésének költségét jelenti.
([4]) A csődtartozások megoszlása a következő: kötelezettségek és terhek tartalékának képzése ([…] millió EUR), kapcsolódó kötelezettségek/részesedések ([…] millió EUR), beszállítók ([…] millió EUR), általános képviselet ([…] millió EUR), csoport és társult tagok kötelezettségei ([…] millió EUR), passzív időbeli elhatárolások ([…] millió EUR).
Forrás: Oddo–Hastings jelentés, Bizottság könyvvizsgálójának jelentése

(299) A Bizottság megjegyzi, hogy a társasági passzíva az SNCM forrásának fő eleme. Az elsőbbséget élvező társasági forrást, azaz a szerződéses szociális terv költségét illetően a Bizottság szakértője próbák alapján ellenőrizte a terv valamennyi részének számítási képleteit, és sem hiányosságot, sem pedig hibát nem állapított meg. Tekintetbe véve ezt az ellenőrzést, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a francia hatóságok által a szerződéses szociális terv címén közölt […] millió EUR-s összeg elfogadható.

(300) Az interkaláris üzemeltetési veszteségeket illetően a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a becslés óvatos, tekintettel a jogszabályozásra, különösen pedig a Kereskedelmi Törvénykönyv L.622-10 és az 1985. december 27-i, 85-1388 számú rendelet 119-2 cikkeire, amelyek értelmében az SNCM-et az illetékes cégbíróság valószínűleg arra kötelezi, hogy tevékenységét az államügyészség kérésére meghosszabbítható két hónapos időtartamra folytassa közszolgáltatási kötelezettségei miatt.

(301) Ami a csődtartozásokat illeti, a Bizottság szakértője nem fogalmazott meg különös észrevételt. Mindazonáltal korrigálta a […] millió EUR összeget az eszközök „Nettó pénzállomány" költséghelyének átdolgozásából származó […] millió EUR összeggel. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ez a változtatás összhangban van az SNCM eszközei értékelése során végrehajtott módosításokkal.

(302) A szerződésen kívüli szociális terv költségei vonatkozásában (kiegészítő végkielégítésen kívül) a Bizottság szakértője úgy ítéli meg, hogy a jogviták költségét […] millió EUR-ban kellene megállapítani a francia hatóságok által közölt […] millió helyett. Ezzel kapcsolatban a Bizottság úgy véli, hogy a szakszervezetek bizonyára a határozott időre szóló szerződések (CDD) határozatlan időre szóló szerződéssé (CDI) történő átminősítését kérik ([147]), viszont úgy ítéli meg, hogy a számítás csak azokat a határozott idejű szerződéssel rendelkező munkavállalókat érintheti, akik számára ez a kockázat csaknem bizonyos (azaz […] CDD). Egy bruttó […] EUR-s havi keresetet figyelembe véve 9 havi fizetés kártérítéssel az első […] CDD-k és 6 hónappal számolva a további […] esetében a végösszeg […] millió EUR.

(303) A lízingelt hajók átruházásához kapcsolódó nettó passzívával kapcsolatban a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a számítás hátterében álló feltevések indokoltak, nevezetesen a GIE szerződéses kötöttségei miatt, amely az SNCM harmadik fél által történő mindennemű helyettesítését korlátozza, és az adókedvezményeket francia zászló alatt üzemeltetett hajók feltételéhez köti. Egyébiránt az is indokolt, hogy a jogi kockázatot nem alkalmazzák a lízingben üzemeltetett hajók esetében, mivel ezeket a hajókat a GIE hitelező bankjai értékesítik. Ilyen körülmények között a Bizottság úgy ítéli meg, hogy 2005. szeptember 30. és a hajó tényleges átruházási időpontja között indokolt kikötői pénzügyi költség figyelembevétele.

(304) A fentiekre való tekintettel a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az SNCM elsőbbséget élvező passzívája 2005. szeptember 30-án […] millió EUR, míg az elsőbbséget nem élvező forrásainak összege […] millió EUR.

Az eszközök elégtelenségének megállapításáról

(305) A fentiek fényében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy 2005. szeptember 30-án az SNCM eszközeinek értéke (azaz […] millió EUR) nem volt elegendő az elsőbbséget élvező hitelezők (azaz […] millió EUR) és az elsőbbséget nem élvező hitelezők (azaz […] millió EUR) kielégítéséhez.

Következtetés

(306) Ilyen körülmények között, forrásfeltöltésre kötelezés hiányában (lásd alább) és tekintettel a jelen határozat 273. pontjára, illetve az eszközök elégtelenségére, az SNCM CGM által történő felszámolásának költsége a kiegészítő végkielégítések költségére korlátozódna, azaz […] millió EUR-ra.

(307) Ebből következik, hogy a francia hatóságok azon döntése, hogy az SNCM-et 158 millió EUR-s negatív áron átruházzák, a minimum […] millió EUR-s felszámolási költséggel összehasonlítva úgy tekinthető, hogy ez megfelel egy olyan döntésnek, mint amit egy piacgazdasági magánbefektető csoport hozott volna.

10.2.2.2. A SNCM bírósági felszámolásának következményei

(308) A Bizottság a francia hatóságok azon érvét is megvizsgálta, amely szerint az államot, mint többségi részvényest, a vállalat felszámolása esetén forrásfeltöltésre kötelezhetnék (lásd alább). Ebben az esetben a francia hatóságok véleménye szerint a felszámolási költség kiszámítása során a részvényes állam számára a nemzeti jogot kell figyelembe venni, ahogyan azt a Bizottság ABX Logistics határozatában elfogadta ([148]), és esetenként kell megítélni az ágazat sajátosságainak ([149]), illetve az adott ügy körülményeinek figyelembevételével.

(309) Jelen esetben a Bizottság megjegyzi, hogy a francia hatóságok 2006. március 28-án benyújtották hozzá azokat a dokumentumokat, amelyek igazolják, hogy az SNCM részvénytulajdonosa elvégezte a számára legkisebb költséggel járó megoldás keresését, párhuzamosan vizsgálva kezdettől fogva két utat, tudniillik a vállalat felszámolását és annak negatív áron történő eladását.

(310) A fent említett, a Bizottságnak benyújtott szakértői vélemények alapján a francia hatóságok úgy ítélik meg, hogy az a tényleges összköltség, amelyet a Francia Köztársaságnak, mint részvényesnek, a CGMF-en keresztül viselnie kellett volna […] és […] millió EUR közé tehető a 2005. szeptember 30-i állapot szerint. Ez a becslés számításba veszi nevezetesen a francia állam „forrásfeltöltési" kötelezettségének kockázatát, amennyiben egy bíróság az SNCM tényleges irányítójának tekintené, és azt a kockázatot, hogy az államot az elbocsájtott személyzet kiegészítő végkielégítéseinek megfizetésére kötelezik. A francia hatóságok úgy vélik, hogy ezeket a kockázatokat számításba kell venni az SNCM esetleges felszámolásával járó tényleges költségek kiszámítása során.

(311) Ily módon felvetődik annak a tényleges költségértékelésnek a kérdése, amelyet Franciaországnak részvényesként valószínűleg viselnie kellett volna az SNCM bírósági felszámolása esetén, annak meghatározása céljából, hogy a költségek viselését kimondó ítélet lehetőségére, illetve annak nagyságára való tekintettel ([150]) egy körültekintő magánbefektető inkább leányvállalata azonnali értékesítését választotta volna-e egy 158 millió EUR-s negatív áron, mint e kockázat vállalását.

a) **Az állam forrásfeltöltésre kötelezésének lehetőségéről**

(312) A francia jogban egy bírósági felszámolás alatt álló társaság felszámolóbiztosának joga van kártérítési keresetet kezdeményezni a társaság volt vezetői ellen, úgynevezett „forrásfeltöltési kereset"-et megmentési terv, vagy bíróság által kimondott szanálás, illetve bírósági felszámolás elhatározása esetén ([151]).

(313) A csődbe ment társaság volt vezetői elleni forrásfeltöltési eljárás megindítását a társasági vagyon újraképzésének szükségessége indokolja, és az a felszámolóbiztos feladatai közé tartozik.

(314) A Bizottságnak küldött több levelükben a francia hatóságok megerősítették, hogy az a feltevés, hogy a francia államot egy hazai bíró az általa irányított vállalat forrásfeltöltésére ítéli, több mint hihető forgatókönyv, és azt az SNCM esetleges felszámolásának tényleges költségei között szerepeltetni kellene.

(315) Az SNCM 2008. február 28-i okirataiban szakértői jelentést nyújtott be felmérve egy, a francia állam számára történő forrásfeltöltési kötelezettség előírásának jogi következményeit. Ez a jelentés arra a következtetésre jut, hogy egy ezzel az üggyel foglalkozó cégbíróság igen nagy valószínűséggel kimondta volna az állam felelősségét ezen a jogon, és az SNCM szociális kötelezettségei egészének vállalására ítélte volna.

(316) Ebben az esetben a Bizottságnak az a véleménye, hogy tekintettel az SNCM-ben megállapított eszközállomány elégtelenségre (ld fent), és figyelembe véve a felszámolóbiztos lehetséges polgári jogi felelősségvállalását az 1985-ös törvény értelmében a jog nem gyakorlása esetén és a hitelezők kereseti joga értelmében 2005 óta, az SNCM bírósági felszámolását feltételezve nagy valószínűséggel forrásfeltöltési keresetet indítottak volna a francia állam ellen ([152]).

(317) A vonatkozó törvényi szabályozás azt mondja ki, hogy a felszámolás alatt álló társaság tartozásai a jogi vagy tényleges volt vezetők terhére írhatók négy feltétel halmozott megléte esetén.

i. *Az állam mint a bírósági felszámolás alatt álló vállalat jog szerinti vagy tényleges irányítójaként történő elismerése* ([153])

(318) Jelen esetben a Bizottság megjegyzi, hogy az SNCM szakértője részletes elemzést adott, amely arra enged következtetni, hogy a francia államot nagy valószínűség szerint az SNCM tényleges gazdálkodójának minősítették volna. A fent említett szakértői vélemény lényegében kimutatta a vonatkozó törvényi szabályozásnak megfelelően ([154]), hogy az állam olyan pozitív gazdálkodási és irányítási műveleteket hajtott végre, mégpedig hosszú időn keresztül, amelyek nyilvánvalóan nem a törvény által előírt hatósági ellenőrzés körébe tartoztak. Az SNCM szakértőjének jelentése szerint az állam különösen az ellenőrzési hatáskör keretében – amelyet maga állított fel – döntéseket hozott, ellenőrzési hatáskörével visszaélt, hogy a vállalat számlájára, a nevezett döntések meghozatalára jogosult vezetők helyett és helyében döntéseket hozzon. Továbbá az is valószínűsíthető, hogy az SNCM igazgatószervei ténylegesen semmilyen függetlenséggel nem rendelkeztek az állammal szemben a vállalat irányításában. Végül az állam az SNCM igazgatószervei helyébe lépett, amikor egyedül hozott stratégiai döntéseket, az említett vezetők tájékoztatása nélkül.

(319) A Bizottság megállapítja, hogy a francia hatóságok 2008. március 28-i irataikban nem fogalmaztak meg fenntartást a francia államnak az SNCM tényleges gazdálkodójává minősítésével kapcsolatban. 2006. november 20-án kelt levelükben a francia hatóságok maguk jelzik, hogy a bíró bizonyára az SNCM részvénytulajdonosának minősíti majd az államot, mint a vállalat tényleges vagyonkezelőjét. Mindazonáltal nyilvánvaló, hogy egy ilyen, az állami támogatásra vonatkozó eljárás keretében tett nyilatkozat önmagában nem lehet elegendő annak jogos megállapításához, hogy egy bíró az országos hatóságokat a kérdéses intézkedések kedvezményezett vállalata tényleges vezetőinek tekintette volna-e, és főleg nem egy ilyen eshetőség valószínűségének meghatározásához.

(320) A jelen eset körülményei között nem szükséges, hogy a Bizottság a francia hatóságok által közölt elemek értékeléséről bővebben is állást foglaljon, tekintettel a Bizottság fenti 10.2.2.1 fejezetben megfogalmazott következtetésére.

ii. *A bírósági felszámolás alatt álló, a francia állam tényleges vezetése alatt működő vállalat egy vagy több gazdálkodási hibája*

(321) Jelen esetben a Bizottság kiemeli, hogy az SNCM szakértőjének jelentése egy nem kimerítő, tényszerű elemeket felsoroló lista alapján egy sor tényezőt megjelölt annak bizonyítására, hogy az állam, az SNCM tényleges vezetője gazdálkodási hibákat követett el.

(322) Megemlítik különösen, hogy a francia állam a […] beruházások terén követett el hibákat. Az állam ugyancsak számos gazdálkodási hibát elkövetett a […] terén.

(323) Ezzel kapcsolatban, […] ([155]). 2007. április 30-i levelükben a francia hatóságok igen magasra értékelték annak kockázatát, hogy az állam felelősségét megállapító ítélet születik, tekintetbe véve a Kereskedelmi Törvénykönyv L. 651-2 cikkében foglalt gazdálkodási hiba […] értékelési szempontjait. Mindazonáltal nyilvánvaló, hogy egy, az állami támogatásokra vonatkozó eljárás keretében tett ilyen kijelentés önmagában nem lehet elegendő annak jogszerű megállapításához, hogy egy bíró úgy ítélte volna-e meg, hogy az országos hatóságok a szóban forgó hibákat elkövették, és főleg nem egy ilyen eshetőség valószínűségének meghatározásához.

iii. *Az eszközállomány elégtelenségének megállapítása*

(324) A jelen esetben a Bizottság megállapítja, hogy 2006. november 16-i levelükben a francia hatóságok becslést közöltek az SNCM eszközállományának elégtelenségére vonatkozóan az előzőekben említett CGMF és Oddo–Hastings szakértői jelentései alapján. A Bizottság megjegyzi, hogy az SNCM által a Bizottságnak 2008 februárjában átadott, a forrásfeltöltési eljárásról szóló szakvéleménye ugyanezeken a jelentéseken alapul, a vállalat bírósági felszámolása esetén történő eszközállomány-elégtelenség fennállásának megállapításához. Különösen az Oddo–Hastings jelentés emel ki egy […] millió EUR körüli eszközállomány-elégtelenséget a 2005. szeptember 30-i állapot szerint, amelyet egyrészt az SNCM ([…] millió EUR) eszközértékének, másrészt a vállalat forrásértékének (elsőbbséget élvező és elsőbbséget nem élvező tartozások, melyeket sorrendben […] millió EUR-ra és […] millió EUR-ra becsültek) különbségéből számoltak ki.

(325) A Bizottság megállapítja, hogy a fent említett francia jogalkalmazás értelmében eszközállomány-elégtelenséget akkor állapítanak meg, amikor a társaság csődbiztosa nem rendelkezik elegendő eszközzel a hitelezők kielégítésére, legyen szó akár elsőbbséget élvező, akár elsőbbséget nem élvező hitelezőkről. Ami különösen a vállalat üzleti követeléseit illeti, a vállalat társasági forrását minimum a klasszikus bérkövetelések alkotják, tehát azok a követelések, amelyek forrása közvetlenül a munkaszerződésben, a kollektív szerződésben vagy a törvényben található, és amelyeket a felszámoló biztos automatikusan a vállalat passzívái közé ír ([156]).

(326) A Bizottság korábban az SNCM eszközállomány elégtelenségét […] millió EUR-ra értékelte a 2005. szeptember 30-i állapot szerint.

iv. *Okozati összefüggés megléte a hibák és a megállapított eszközállomány- elégtelenség között*

(327) A francia hatóságok véleménye szerint a francia jogban a forrásfeltöltési eljárást kérelmezőnek nem kell meghatároznia a vezető gazdálkodási hibájából fakadó passzívanövekedés összegét. Egy jogi személy vezetőjének felelőssége kimondható a Kereskedelmi Törvénykönyv L. 624-3 cikke alapján, még akkor is, ha az általa elkövetett gazdálkodási hiba az eszközök elégtelenségének csupán egyik oka, és kötelezhető a társaság adósságállományának teljes, vagy részleges viselésére, még akkor is, ha ennek az adósságnak csak egy része származik az ő hibájából. ([157])

(328) A jelen esetben a Bizottság megjegyzi, hogy az SNCM szakértője nyilvánvalónak minősíti az összefüggést a gazdálkodási hibák és a megállapított eszközállomány elégtelenség között. A fenti szakértő által bemutatott értékelések alapján a jelen határozat 322. pontjában nem kimerítő felsorolásban kiemelt, állami gazdálkodási hibákra visszavezethető pénzügyi kár […] millió EUR-ra tehető ([158]).

(329) A francia hatóságok […] ([159]).

(330) A Bizottság továbbá megállapítja, hogy a francia hatóságok, 2006. november 16-i, 2007. április 27-i és 2008. március 28-i okiratokban […] ([160]). A francia hatóságok […] ([161]). A francia hatóságok maguk is elismerték 2005. november 16-i levelükben, hogy „egyértelmű, hogy a részvényes államot, amelyet a bíró nagy valószínűséggel az SNCM korlátolt felelősségű társaság tényleges irányítójának tekint, minden bizonnyal az SNCM aktíva elégtelensége egészének viselésére kötelezik majd a Kereskedelmi Törvénykönyv L651-2 cikke értelmében".

(331) Jelen eset körülményei mellett nem szükséges, hogy a Bizottság a francia hatóságok által megjelölt elemek további értékelését adja, tekintetbe véve a Bizottság fenti 10.2.2.1 fejezetben hozott következtetését.

b) **Az SNCM bírósági felszámolásával járó teljesköltség-értékeléséről**

A tényleges irányító terhére írt aktívaelégtelenség-hányad meghatározása

(332) Az előzőekben leírtak fényében, az ügy jelenlegi állása mellett a Bizottságnak nem feladata a felvetődő részvényesi felelősség tényleges gazdasági költségének megállapítása.

(333) E tekintetben a Bizottság kiemeli, hogy a Kereskedelmi Törvénykönyv L624-3 cikke alapján a felszámolás alatt álló társaság jogi vagy tényleges vezetője ilyen körülmények között köteles megfizetni a megállapított aktívaelégtelenség egészét, vagy annak egy részét.

(334) A Bizottság megállapítja, hogy a fenti cikk szabad kezet ad a bíróknak annak megítélésében, hogy helyénvaló-e a vezetőt a társaság tartozása egészének, vagy annak egy részének megfizetésére ítélni. A vonatkozó joggyakorlat fényében kitűnik, hogy a semmítőszékek és a bíróságok érzékenyek az eljárásba vont vezető viselkedésére, és a büntetéseket azoktól a tényállásoktól függően változtatják, amelyeket fel tudnak venni.

(335) A fentieknek megfelelően a francia hatóságok úgy ítélik meg, hogy a francia államnak a megállapított aktívaelégtelenség egy […] és […] % közötti részét kell majd viselnie, azaz egy […] millió EUR és […] millió EUR közé tehető árollót.

(336) A Bizottság hangsúlyozza, hogy az SNCM-éhez hasonló, a Les Mines de Salsignes-t, a BRGM al-leányvállalatát (ipari és kereskedelmi jellegű állami létesítmény) ([162]) érintő helyzetben a Semmítőszék Kereskedelmi Kamarája a BRGM-et és leányvállalatait tényleges vezetői minőségben a Les Mines de Salsignes többi vezetőjével együtt egyetemlegesen az aktíva elégtelenség egészének megfizetésére ítélte. ([163]) A Coframines és a BRGM, így tehát végül az állam terhére írt adóssághányad 73,6 % volt. E döntés értelmében a semmítőszék kiemelte, hogy az igazgatótanácsot függő helyzetbe hozták a szóban forgó két egységgel szemben.

(337) Mindazonáltal a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a francia hatóságok az állami támogatásokra vonatkozó szabályok fényében nem bizonyították, hogy az állam fent említett, a vállalatot károsító gazdálkodási hibái mennyiben jelentenek olyan hibákat, amilyeneket bármelyik más piacgazdasági magánbefektető elkövethetett volna. E tekintetben valójában azt kell kiemelni, hogy csak az ilyen, szabályszerűen megállapított hibákat lehet számításba venni annak meghatározására, hogy tekintettel a költségek megfizetését kimondó ítélet veszélyére és annak nagyságára (azaz egy jövőbeli büntetés kockázatának frissített nettó értéke), egy körültekintő magánbefektető inkább egy 158 millió EUR-s negatív ár azonnali kifizetését választotta volna-e, mint ezt a kockázatot. Valójában nem ítélhető meg, hogy egy magánbefektetőt nem vállalkozói, hanem általános jellegű megfontolások késztettek-e hibák elkövetésére (például szociális vagy területfejlesztési célból).

(338) A Bizottság nem tagadja, hogy bizonyos kivételes esetekben egyes nemzeti törvényalkotások kilátásba helyezik harmadik személyek számára azt a lehetőséget, hogy egy felszámolt társaság részvénytulajdonosai ellen forduljanak, nevezetesen, ha ezek a részvényesek olyan jogi vagy tényleges vezetőknek tekinthetők, akik a vállalatnak kárt okozó gazdálkodási hibákat követtek el. Mindazonáltal annak ellenére, hogy a francia jogban van ilyen lehetőség, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a francia hatóságok jelen esetben nem oszlatták el kellőképpen a Bizottság kételyeit azokkal az érvekkel kapcsolatban, amelyeket annak kockázatából merítettek, hogy az SNCM bírósági felszámolása esetén a francia államot e társaság forrásfeltöltésére ítélték volna. Mindenesetre erre a szempontra vonatkozóan a jelen határozatban nem szükséges dönteni, tekintetbe véve a Bizottság fenti 10.2.2.1 fejezetében hozott következtetését.

Kiegészítő végkielégítések esetleges vállalásának meghatározása az SNCM bírósági felszámolási kilátása mellett

(339) Az eszközállomány elégtelenségén felül a francia hatóságok véleménye szerint, tekintetbe véve az ebben a tárgykörben alkalmazott joggyakorlatot ([164]), egy bíró bizonyára a kiegészítő kártérítések megfizetésére (azaz […] és […] millió EUR közötti összeg) ítélte volna a francia államot. A francia hatóságok véleménye szerint az a tényleges költség, amelyet a Francia Köztársaságnak részvényesként viselnie kellett volna, […] millió EUR és […] millió EUR közé tehető.

(340) A francia hatóságok leszögezik, hogy az utóbbi időben hozott ítéletekben a francia bíróságok a jogi vagy tényleges vezetőt az eszközállomány elégtelenségén felül a kiegészítő végkielégítések viselésére ítélték, a vállalat által a felszámolásukat megelőzően készített szociális terv alapján.

(341) A francia hatóságok jelzik különösen, hogy az Aspocomp ügyben a francia Aspocomp SAS társaság, a finn Aspocomp Group Oyj társaság 99 %-os tulajdonú leányvállalata, vállalkozási megállapodást írt alá 2002. január 18-án, melyben leírták egy szociális terv kártérítési feltételeit az összesen 550 munkavállaló közül 210 dolgozóra vonatkozóan. Ez a megállapodás meghatározta különösen a kompenzációs és kiegészítő végkielégítések, valamint az önkéntes kilépésekhez nyújtott támogatások összegét. Márpedig a csoport stratégiaváltását követően az anyavállalat Aspocomp Group Oyj 2002. február 21-én úgy döntött, hogy nem finanszírozza tovább az Aspocomp SAS leányvállalatát, ennek következtében ez utóbbi csődöt jelentett be. Ez a döntés ténylegesen megakadályozta a leányvállalatot a vállalkozási megállapodásban vállalt kötelezettségei teljesítésében, és kénytelen volt valamennyi más dolgozóját elbocsátani.

(342) Ilyen körülmények között a Roueni Fellebviteli Bíróság megerősítette az Evreux-i Munkaügyi Bíróság tanácsának ítéletét, és a leányvállalata gazdálkodását 99 %-ban ellenőrző Aspocomp Group Oyj társaságot fizetésre kötelezte: (i) a vállalati megállapodás által érintett munkavállalók számára, továbbá ebben az egy megállapodásban előírt kompenzációs és kiegészítő végkielégítések, illetve kártérítések fizetésére a tényleges és komoly indok nélkül elbocsátott dolgozók részére, (ii) az Aspocomp csődjelentése keretében elbocsátott dolgozóknak azonos kártérítésekre, mivel a vállalati kötelezettségek nem teljesítésével az anyavállalat vislkedése tisztességtelen, könnyelműsége pedig kifogásolható volt.

(343) Jelen esetben a Bizottság megjegyzi, hogy az ügy okirataiból kiderül, hogy a 2002-es szociális terven alapuló és 2005 tavaszán bevezetett, elfogadott szociális tervet az SNCM részvényese 2005. április 25-én a vállalat igazgatóságával történő egyeztetés nélkül felfüggesztette. A Bizottság megállapítja továbbá, hogy ezt a szociális tervet azelőtt dolgozták ki, mielőtt az állam az SNCM eladásáról döntött.

(344) A Bizottság úgy véli, hogy feltéve, hogy az SNCM-et felszámolták volna, a vállalat munkavállalói bizonyára bíróság előtt érvényesítették volna ennek a szociális tervnek a rendelkezéseit.

(345) Ahhoz, hogy egy ilyen lépés releváns lehessen a jelen esettel megegyező más esetben, a Bizottságnak értékelnie kell, hogy (i) egy bíró elítélt volna-e egy Tagállamot azért, mert az a kérdéses szociális tervet (ii) anélkül függesztette fel, hogy a vállalat igazgatóságával ezügyben egyeztetett volna, illetve meg kell határoznia azt az összeget, amelyet a Tagállamnak az ítélet szerint ebben az esetben fizetnie kellene, (iii) csakúgy, mint egy ilyen eshetőség valószínűségét ([165]).

(346) A Bizottság megemlíti, hogy a Semmítőszék Kereskedelmi Kamarájának egy ítélete, amelyben a Bíróság jelzi, hogy kész kártérítési keresetet befogadni egy olyan domináns társaság ellen, amelynek helytelen magatartása a leányvállalat összeomlásához vezetett, és ennek következtében kollektív elbocsátásokhoz ([166]), ugyanúgy értelmezhető, mint az Aspocomp jogalkalmazás.

(347) Ebben a tekintetben a Bizottság megállapítja mindazonáltal, hogy a Rouen-i Fellebbviteli Bíróság ítéletéből fakadó elvet ma még más, hasonló jellegű ítéletek nem erősítették meg. Következésképpen a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a francia hatóságok nem oszlatták el kellőképpen a Bizottság kétségeit arra vonatkozóan, hogy az SNCM részvényesének felelősségre vonása és a kiegészítő végkielégítések kifizetésére történő kötelezése felvetődhete ezen ítélet alapján. Mindenesetre erre a szempontra vonatkozóan a jelen határozatban nem szükséges dönteni, tekintetbe véve a Bizottság fenti 10.2.2.1 fejezetében hozott következtetését.

10.2.2.3. Következtetés

(348) A Bizottság a fentiek alapján úgy ítéli meg, hogy az SNCM átruházása mellett történő döntés egy negatív 158 millió EUR-s áron megfelel annak a döntésnek, amelyet egy piacgazdasági magáncsoport hozott volna, azoknak a szociális költségeknek a figyelembevételével, amelyek a vállalat felszámolásával járnának.

(349) A Bizottság ezt az elemzést csupán azokra a feltevésekre alapozta, amelyek ésszerűnek és kellőképpen indokoltnak tűntek számára. Ezek az értékelések arra engednek következtetni, hogy a francia hatóságok által választott forgatókönyv és az alternatív megoldás közötti különbség legalább […] millió EUR, mely összegnek bőven fedeznie kellene az elemzést követően elfogadott értékelések esetleges hibáját.

(350) Továbbá a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 158 millió EUR-s negatív ár az állam és a magánátvevők közötti tárgyalás eredményeként született meg egy nyílt, átlátható, diszkriminációtól mentes és feltétel nélküli közbeszerzési eljárás útján. Ezzel kapcsolatban a Bizottság úgy ítéli meg, hogy ez az ár, amely a lehetőségekhez képest a legkevésbé negatív piaci árat jelenti.

(351) A jelen határozat 284. pontjában felsorolt korlátok ellenére a Bizottság jelzi, hogy a Bizottság szakértője ellenőrizte az SNCM értékesítési forgatókönyveit a szokásos tevékenységből származó (operatív) diszkontált, szabad cash flow módszere alapján, amely a francia hatóságok által a HSBC Banktól megrendelt jelentésből származik. A Bizottság szakértője úgy ítéli meg, hogy a HSBC számításai helyesek. E szimulációk eredményei alapján az a következtetés vonható le, hogy az SNCM számára fizetett ár megfelel a vállalat diszkontált operatív cash flow módszer alapján becsült értékének a művelet időpontjában.

(352) A fenti 10.2.2.1 fejezetből kitűnik, anélkül, hogy a fenti 10.2.2.2. fejezetben bemutatott elemekre vonatkozóan következtetéseket kellett volna levonni, hogy a szóban forgó intézkedés gazdasági előnnyel sem az SNCM, sem a magánátvevők számára nem jár. Következésképpen az állam 158 millió EUR-s tőkejutattása a vállalat magánátvevőkre történő átruházását megelőzően, azaz a 158 millió EUR-s negatív eladási ár nem állami támogatás az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében.

10.3. **A CGMF 8,75 millió EUR összegű tőkejuttatása**

10.3.1. *Jogi hivatkozási alap*

(353) Ha a szóban forgó állami hatóságok fellépése magánszereplők jelentős bevatkozásával együtt valósult meg összehasonlítható feltételek mellett, egy gazdasági előny megléte azonnal elvethető ([167]).

(354) A Bizottság közösségi bíró által szentesített döntéshozatali gyakorlata eleve kizárja az állam tőkejuttatásának támogatás jellegét ilyen körülmények között, amennyiben a következő három feltétel teljesül:

— a magánintervenciónak gazdasági szereplőktől kell származnia. Ez nincs így a munkavállalóknak az érintett vállalat tőkéjéből történő részesedésszerzése esetén ([168]),

— a magánfellépésnek jelentősnek kell lennie. Ez nem teljesül például egy olyan magánintervenció esetében, amely a szóban forgó összegnek csupán 3,3 %-ára terjed ki ([169]),

— a magánfellépésnek az állami intervencióval együtt kell történnie. A Bíróság ennek megfelelően igazolta a Bizottság elemzését, amely szerint az állami tőkejuttatások lehetnek állami támogatások, amikor a magánbefektetésekre ugyanabban a vállalatban csak az állami tőkejuttatások kiutalása után kerül sor ([170]). A Bizottság mindazonáltal időnként olyan magánfellépés figyelembevételét is elfogadja, amelyre röviddel egy állami beavatkozás után került sor, különösen, amikor a magánbefektető az állami fellépés időpontjában már szándéknyilatkozatot írt alá ([171]).

10.3.2. *A jelen esetre történő alkalmazás*

(355) A Bizottság először megállapítja, hogy az SNCM részvényeit gazdasági szereplőkre, a BCP-re és a VT-re ruházták át. Az átruházási művelet kapcsán az államnak kísérőleg 8,75 millió EUR összegű tőkét kellett juttatnia a vállalatnak, oly módon, hogy az SNCM-ben meglévő 25 %-os részesedését megőrizze, különösen a munkavállalóknak tett ígéretének megfelelően.

(356) Ezután a francia állam 8,75 millió EUR-s tőkejuttatását össze kell hasonlítani a magánbefektetők tőkejuttatásával, azaz a 26,25 millió EUR-val. Ez a megoszlás, ahogyan az az előbbiekben szerepel, a francia hatóságok kötelezettségvállalásából fakad, amely szerint az érintett vállalatban megőriznek egy 25 %-os részesedést. A teljes összeg 75 %-át érintő magántőke-juttatás kapcsán a Bizottság úgy ítéli meg, hogy ez jelentős. Mellesleg a Bizottság hangsúlyozza, hogy a magánpartnerek pénzügyi helyzete szilárd, hogy az SNCM megvétele tökéletesen illeszkedik vállalkozási stratégiájukba, és hogy az említett átvevők üzleti terve a 2009-es év végétől kezdve a nyereséges gazdálkodáshoz történő visszatérést irányozza elő.

(357) Végül pedig a két tőkejuttatási művelet kísérő jellegét illetően a Bizottság szakértője ellenőrizte, hogy a szóban forgó tőkéket az SNCM valamennyi részvényese befizette, a CGMF-et is beleértve.

(358) Valójában azt ellenőrizték, hogy 2006. május 31-én az SNCM igazgatótanácsa megállapította, hogy az előzőekben felsorolt műveletek megtörténtek. Konkrétan a valamennyi részvényes által történő, együttes és kísérő tőke emelésére 35 millió EUR összegben 2006. május 31-én került sor. Ez két, egymást kísérő szakaszban valósult meg: i. egy első, […] részvényes tőkeemelést teljes egészében az átvevők jegyeztek készpénzben ([…] EUR) névértéken, és ii. egy második, […] részvényes (negyedrészben befizetett) tőkeemelést részben az átvevők jegyeztek ([…] részvénynyel, azaz egy 26,25 millió EUR-s összeget) és a francia állam a CGMF révén ([…] részvénnyel, azaz egy 8,75 millió EUR-s összeget), azonos feltételek mellett, tehát készpénzben történő jegyzéssel […] EUR névértékű összegben.

(359) Az állami és magán tőkejuttatások ennélfogva szigorúan egyidejűek.

(360) A fentiek fényében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a jogalkalmazás által a szóban forgó intézkedés támogatás jellegének eleve kizárására felállított feltételek teljesültek. Következésképpen a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a francia állam 8,75 millió EUR nagyságú tőkebevitele nem juttatja gazdasági előnyhöz az SNCM-et, mivel ez a tőkebevitel egy magántőke-juttatással párhuzamosan valósult meg összehasonlítható feltételek mellett, a közösségi joggyakorlat értelmében.

(361) Mindenesetre a Bizottságnak az a véleménye, hogy az állami tőkejuttatás jövedelmezőségi szintje, azaz évi […] %, a befektetett tőke megfelelő jövedelmezőségét jelenti hosszú távon egy magánbefektető számára.

(362) Ezzel kapcsolatban a Bizottság csakugyan megállapítja, hogy az Állam SNCM javára történő tőkebefektetésének állandó hozama ez utóbbit mentesíti az üzleti terv végrehajtásának minden kockázatától, mivel ez a hozam teljes mértékben elkülönül a vállalat teljesítményétől (növekvő vagy csökkenő). Így a DSP SNCM javára történő odaítélése nem teszi majd lehetővé az állam számára részesedése várt hozamának növelését.

(363) A Bizottság szakértője ebből azt a következtetést vonta le, hogy a kockázat szempontjából a francia állam tőkejuttatása közelebb állt egy állandó kamatozású kötvényhez, mint egy részvénybefektetéshez. Ebből az következik, hogy a […] %-os jövedelmezőségi szintet össze kell hasonlítani a francia magánszektor kötvénykamataival a művelet időpontjában. A Bizottság szakértője szerint ennek mértéke 2006. május végén 4,15 %-on állt.

(364) Végül a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az SNCM átruházási bontózáradéka nem olyan természetű, hogy az megkérdőjelezné a befektetőkkel való egyenlő bánásmód elvét. Ez a záradék valójában az SNCM magánátvevőkre történő teljes átruházására vonatkozik, nem pedig a magánátvevők (26,25 millió EUR) és az állam (8,75 millió EUR) egyidejű befektetésére a privatizált SNCM-ben.

(365) Az előzőek fényében a Bizottság megállapítja, hogy a szóban forgó intézkedés az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében nem állami támogatás.

10.4. **A személyi támogatások intézkedései (38,5 millió EUR)**

10.4.1. *Jogi hivatkozási alap*

(366) Annak megállapítása érdekében, hogy egy intézkedés gazdasági előnyhöz juttat-e egy vállalkozást, „meg kell […] állapítani, hogy a kedvezményezett vállalkozás olyan előnyhöz jut-e, amelyet szokásos piaci feltételek mellett egyébként nem érhetne el” ([172]), vagy megfordítva, ha elkerüli „azoknak a költségeknek a viselését, amelyek rendes körülmények között a vállalkozás saját pénzügyi forrásait terhelték volna, és így megakadályozták volna, hogy a piacon jelen lévő erők a szokásos módon fejtsék ki hatásukat” ([173]).

(367) Egy állandó jogalkalmazás szerint a szokásos költség olyan költség, amelyet egy vállalkozás a szokásos üzletmenete, vagy szokásos tevékenységei keretében visel ([174]). Pontosabban a Bíróság jelezte, hogy a szociális adóterhek csökkentése állami támogatás, ha ez az intézkedés „arra irányul, hogy egy meghatározott ágazatban mentesítse a vállalkozásokat az általános rendszer szokásos alkalmazásából eredő terhek alól, anélkül, hogy ezt a mentesítést bármi indokolná a rendszer jellege vagy általános felépítése alapján” ([175]). Ezzel az ítéletével a Bíróság világosan jelzi, hogy egy gazdasági előny meglétét a társadalombiztosítás általános rendszeréhez képest kell megállapítani, az adóügyek esetében használt azonos megközelítés alkalmazásával.

(368) 2001. szeptember 20-án a Bíróság megerősítette ezt a megközelítést: „egy támogatás a vállalkozások által rendes körülmények között saját költségvetésükből fedezett, a szóban forgó szokásos üzletmenet során felmerült költségek csökkentését jelenti, míg egy speciális teher épp ellenkezőleg, ezekhez a szokásos költségekhez viszonyítva jelent többletköltséget” ([176]).

(369) Következésképpen annak meghatározásához, hogy az állami támogatás fogalmára vonatkozó jogalkalmazás értelmében mi jelent előnyt, feltétlenül meg kell határozni azt a referenciaszabályt vagy alkalmazandó közös rendszert egy adott jogi rendszer keretén belül, amellyel ezt az előnyt összehasonlítják majd ([177]). Ezzel kapcsolatban a Bíróság egyébként úgy ítélte meg, hogy a referenciakeret meghatározása nagyon fontos az adóintézkedések esetében, mivel egy előny meglétét csak egy úgynevezett „normális” adóztatáshoz képest lehet megállapítani, azaz a hivatkozott földrajzi területen hatályban lévő adó mértékéhez képest ([178]).

(370) Egyébiránt egy állandó bírói gyakorlat szerint „Az EK-Szerződés 92, cikkének alkalmazása szempontjából közömbös, hogy az intézkedés vélelmezett kezvezményezettjének helyzete javul vagy romlik-e a korábbi jogállapothoz képest, vagy ellenkezőleg, az időben nem változott […]. Csak azt kell meghatározni, hogy egy adott jogi rendszerben egy állami intézkedés” bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos árukat „előnyhöz juttat-e az EK-Szerződés 92. cikkének (1) bekezdése értelmében más vállalkozásokhoz képest, amelyek az illető intézkedések célja tekintetében összehasonlítható tényállási, és jogi helyzetben vannak” ([179]).

10.4.2. *A jelen esetre történő alkalmazás*

(371) A Bizottság jogalkamazási és határozathozatali gyakorlatából ([180]) következik, hogy a szóban forgó intézkedés nem támogatás jellegének kizárásához a Bizottságnak ellenőriznie kell, hogy az intézkedés nem csökkenti-e az SNCM szokásos gazdálkodásából fakadó adóterheit, azaz a jelen esetben az ágazatban a munkaszerződés felbomlása keretében általánosan alkalmazandó, szociális szabályozásból fakadó terheket.

(372) Ezzel kapcsolatban a Bizottság megállapítja, hogy a felek között aláírt szindikátusi szerződés értelmében a zárolt számla csak azon személyeknek folyósított kompenzációk kifizetésére fordítható, akik munkaszerződése az SNCM-el előzőleg felbomlott. Így ezeknek az intézkedéseknek nem tárgya és nem is következménye, hogy lehetővé tegyék azon dolgozók távozását, akikről ezen intézkedések hiányában esetleg az SNCM-nek kellett volna gondoskodnia.

(373) A Bizottság ugyancsak megjegyzi, hogy az SNCM átruházását követően az elbocsátott személyzetnek nyújtott kompenzációt az állam, a közhatalom engedélyezte, nem pedig a vállalat.

(374) A Bizottság továbbá megjegyzi, hogy ezek a kiegészítő szociális intézkedések túlmennek az alkalmazandó szociális szabályozás és a kollektív megállapodások határain. Ez utóbbi megállapodások alkalmazásából származó költségeket így teljes egészében az SNCM-nek kell viselnie.

(375) A Bizottság végül megjegyzi, hogy ezek a kiegészítő szociális intézkedések akkor valósulnak meg, ha az átvevők az SNCM eladását követően esetleg létszámcsökkentési tervet hajtanának végre. Más szóval, ezek a kompenzációk nem a 2002-es szerkezetátalakítási terv keretében tervezett létszámcsökkentés végrehajtásának felelnek meg.

(376) Következésképpen a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kiegészítő szociális kártérítések nem esnek egybe sem az átruházást megelőző – az állam által viselt – szociális tervek költségével, sem pedig az azt megelőzően, az SNCM bírósági felszámolása keretében megbecsült szociális költséggel.

(377) Ebből az következik, hogy a kiegészítő szociális intézkedések nem a munkaszerződés felbontása keretében, a szokásos módon alkalmazandó szociális szabályozásból eredő terhek.

(378) Tájékoztatás címén a Bizottság megállapítja, hogy még abban az esetben is, ha az állam 142,5 millió EUR-s tőkejuttatásához hozzáadjuk a 38,5 millió EUR-s összeget, a kiigazított negatív eladási ár, azaz 196,50 millió EUR, jóval az SNCM bírósági felszámolási költsége alatt marad (lásd a jelen határozat 3. pontját).

(379) A fentiek fényében és határozathozatali gyakorlatának megfelelően ([181]) a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az elbocsátott személyek javára közpénzekből megvalósított kiegészítő szociális intézkedések – anélkül, hogy ezek az intézkedések csökkentenék a munkaadó szokásos adókötelezettségeit – a Tagállamok szociális politikájának hatáskörébe tartoznak, és nem jelentenek közvetlen támogatást az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy megvalósításuk közvetett támogatást sem jelent, amennyiben a személyzet tagjai csak elbocsátásuk során részesülnek benne.

10.5. **A szerkezetátalakítási támogatások címén bejelentett 22,52 millió EUR-s egyenleg**

(380) A fentiek alapján és a jelen határozat 258. pontjának megfelelően az állami támogatások címén a közszolgáltatási kompenzáción kívül értékelendő támogatás összege 22,52 millió EUR ([182]), és ez a francia hatóságok által 2002-ben bejelentett tőkeinjekció egy részét képviseli.

(381) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ez az összeg szelektív gazdasági előnyt nyújt az SNCM-nek, következésképpen pedig, hogy ez a támogatás állami támogatás az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint.

10.5.1. *Az intézkedés összeegyeztethetősége a megmentési célú és szerkezetátalakítási támogatásokra vonatkozó közösségi iránymutatásokkal*

(382) A szóban forgó intézkedést a francia hatóságok 2002-ben jelentették be az 1999-es megmentési célú és szerkezetátalakítási támogatásokkal kapcsolatos közösségi iránymutatások címén ([183]).

(383) A tengeri szállítás állami támogatására vonatkozó közösségi iránymutatások ([184]) a tengeri társaságok szerkezetátalakítási támogatásainak értékeléséhez a fenti iránymutatásokra utalnak vissza. A nevezett iránymutatások 19. pontjának megfelelően „a nehéz helyzetben lévő vállalkozásoknak nyújtott megmentési célú és szerkezetátalakítási támogatások összeegyeztethetőségének egyetlen alapját a 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja képezi”.

(384) Ami egy állami szerkezetátalakítási támogatás EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontjában foglaltakkal való összeegyeztethetőségét illeti, a jogalkalmazásból kitűnik, hogy a Bizottságnak ismertetnie kell az okokat, amiért a támogatásokat indokoltnak ítéli az iránymutatásokban előírt feltételek tekintetében, nevezetesen egy szerkezetátalakítási terv megléte, megfelelő szemléltetés a hosszú távú életképességről, valamint arról, hogy a támogatások a kedvezményezett hozzájárulásához képest arányos jellegűek.

A nehéz helyzetben lévő vállalkozás fogalma

(385) Egy szerkezetátalakítási támogatásra való jogosultsághoz a vállalkozás nehéz helyzetben lévő vállalattá történő minősítése szükséges, az 1999-es iránymutatások értelmében ([185]).

(386) Jelen esetben a Bizottság emlékeztet arra, hogy ez a kritérium teljesült a Bizottság 2002. július 17-i, az SNCM javára történő megmentési célú támogatásról szóló határozatban ([186]) csakúgy, mint a 2002. augusztus 19-i, az újratőkésítési terv elleni formális vizsgálat megindításáról szóló határozatban, az SNCM 2001-es számadásai alapján.

(387) A jelen határozat céljából a Bizottság ellenőrizte, hogy az SNCM a vállalkozás 2002-es éves elszámolásai alapján megfelelt ennek a feltételnek. Ennek megfelelően a szabályozott céltartalékokon kívüli szavatoló tőke ([187]) továbbra is negatív – 26,5 millió EUR 2002-ben, a 2001 évi – 30,7 millió EUR-s összeget követően. Ez a szint a vállalkozás szavatoló tőkéje több, mint felének elvesztését jelenti, mely tőke több, mint egynegyede veszett el az iránymutatások 5 a) pontjában leírt elégséges feltételt ellenőrző bejelentést követő 12 hónap során.

(388) A szavatoló tőke változásán túl a Bizottság többek között az alábbiakat állapítja meg:

— 2001 és 2002 között a szokásos üzleti eredmény adózás előtt a 2001-es – 5,1 millió EUR-ról – 5,8 millió EUR-ra nőtt 2002-ben, a nettó veszteségeket 2002-ben csak egyes hajók eladása révén sikerült csökkenteni,

— az SNCM önfinanszírozási képessége, amely 2001 végén 39,2 millió EUR volt, 2002 végén 35,7 millió EUR-ra csökkent,

— a kölcsönbérletek nélkül számított nettó pénzügyi tartozások 2000 és 2002 között 135,8 millió EUR-ról 144, 8 millió EUR-ra nőttek,

— a pénzügyi kötelezettségek (kamatok és kamatjellegű ráfordítások) a 2000-es 7,0 millió EUR-ról 9,503 millió EUR-ra nőttek 2002-ben.

(389) A francia hatóságok egyébként megerősítették, hogy a bankok már nem kölcsönöznek pénzt számukra eladósodottságuk miatt, annak ellenére, hogy az SNCM garanciaként felajánlotta jelzálogtól mentes utolsó hajóit, vagy más hasonló szolgalmakat.

(390) Végül a DSP szerződés ezt az elemzést semmiben sem módosítja. Igaz ugyan, hogy ez a szerződés a szerkezetátalakítási terv sikeres megvalósításával kiegészülve idővel bizonyára lehetővé teszi az SNCM számára pozitív üzleti eredmények elérését, mindennek ellenére akkut saját tőke hiánya, növekvő eladósodottsága és a szerkezetátalakítási terv működési intézkedéseinek költsége bizonyos időn belül fizetésképtelenséghez vezetnek majd.

(391) A fentiek fényében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az SNCM megfelel az 1999-es iránymutatások 5 a) és 6. pontjaiban előírt feltételeknek egyaránt. Következésképpen megállapítja, hogy 2002-ben az SNCM az iránymutatások értelmében nehéz helyzetben lévő vállalkozás volt.

Az életképesség helyreállítása (az iránymutatások 31–34. pontjai)

(392) Az 1999-es iránymutatásoknak megfelelően a támogatás odaítélése egy, a Bizottság által elfogadott szerkezetátalakítási terv megvalósításához kötött. Amint az a 2006-os formális vizsgálati eljárás kiterjesztéséről szóló határozat 79. pontjában szerepel, tekintetbe véve, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a 2002-es bejelentést követő intézkedések nem voltak állami támogatások, a Bizottság véleménye szerint a 22,52 millió EUR-s tőkejuttatás 1999-es iránymutatásokkal való összeegyeztethetőségét a 2002-es szerkezetátalakítási tervhez viszonyítva kell megvizsgálni. „Annak az időszaknak a körülményeit kell tehát figyelembe venni, amely során a pénzügyi támogatási intézkedéseket meghozták […] annak érdekében, hogy elkerülhetővé váljon mindennemű későbbi helyzetre alapozott értékelés" ([188]).

(393) A francia hatóságok által szolgáltatott adatok alapján a Bizottság megállapítja, hogy azon tény ellenére, hogy a 2002-es szerkezetátalakítási terv 2003-tól kezdve ismét nyereséges gazdálkodást tesz lehetővé azoknak az intézkedéseknek köszönhetően, amelyek főleg a 2002-es és 2003-as években valósulnak meg, az SNCM szavatolótőke-szintje csak 2005–2006 körül lesz „elégséges". A Bizottság ennek megfelelően a szerkezetátalakítási időszak végét 2006. december 31-ében határozza meg.

(394) A Marseille és Korzika közötti ellátás rövid határidőn belül ismét nyereséges lesz, és a Maghreb országok felé irányuló forgalom már most nyereséges tevékenység. Csupán a Nizzából induló útvonal bizonytalanabb még, de ennek jelentősége csökken, és a Liamone előrehozott értékcsökkenési leírása 2001-ben megkönnyíti a pozitív eredményhez történő visszatérést ezen a vonalon. A Bizottság egyébként elfogadja azt az érvet, hogy a Nizzából induló vonalon való jelenlét továbbra is szükséges a társaság teljes piacon elfoglalt helyzetének fenntartásához, még akkor is, ha ez a jelenlét csökkent mértékű. A Maghreb országok felé irányuló útvonalak újraelosztása révén lehetővé válik a társaság történelmi ellátástól való függőségének csökkentése, és az életképesség helyreállításához is hozzájárul, tekintetbe véve a […].

(395) A hosszú távú életképességet illetően, tudniillik a jelenlegi DSP szerződés megszűnését követően a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a terv megvalósításával a vállalkozásnak lehetősége nyílik arra, hogy hatékonyan nézzen szembe a versenytársakkal a szerződések megújítása során. A Bizottság végül megjegyzi, hogy ez a szerződés még egy részleges veszteséggel, azaz egy komphajó elvesztésével számoló forgatókönyv esetén is lehetővé teszi majd a társaság számára pozitív eredmények megőrzését. Ha a közszolgáltatási szerződés elvesztése a társaság történelmi

piacán bekövetkező 40 %-os, vagy ennél nagyobb bevétel csökkenését okozná, ahogyan ezzel az eshetőséggel egy másik forgatókönyv is számol, a Bizottság úgy véli, hogy ez olyan eset lenne, amelyet akár állami támogatással, akár anélkül csak kevés szerkezetátalakítási terv lenne képes kezelni, illetve, hogy ebben a szakaszban még korai ezzel számolni.

(396) A „jövőbeli üzemeltetési feltételekkel kapcsolatos reális feltevéseket" illetően a Bizottság a piaci tanulmányt komolynak ítéli meg, és az a véleménye, hogy az jó alapot képez a vállalkozás fejlődési kilátásainak megalapozásához.

(397) A Bizottság megállapítja, hogy a vállalkozás életképessége visszaállításának biztosítása érdekében a szerkezetátalakítási terv előirányozza, hogy az életképesség javulását főként olyan belső intézkedések eredményezik, mint a termelési költségek jobb ellenőrzése és a nagyobb termelékenység. Ezen túl, míg az SNCM pénzügyi helyzetének javulása tevékenységeinek a Mahreb országok ellátására történő újraelosztása útján valósul meg, tekintettel e piac növekedési kilátásaira, a 2002-es szerkezetátalakítási terv olyan intézkedéseket is tartalmaz, amelyek célja bizonyos tevékenységek, különösen olasz leányvállalata, a Corsica Marittima tevékenységeinek beszüntetése.

(398) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a bejelentett tervben szereplő intézkedések hatása és a terv sikere nem függnek a piac változásától, a Maghreb országok felé irányuló ellátás növekedését kivéve, amely főleg az SNCM által az 1990-es évek közepén a piacon elfoglalt hely visszaszerzésének felel meg.

(399) A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a szerkezetátalakítási tervnek figyelembe kell vennie az érintett termékpiacon uralkodó és a jövőben várható keresleti-kínálati viszonyokat, forgatókönyveket készítve a helyzet legkedvezőbb, illetve legkedvezőtlenebb alakulására, valamint egy köztes állapotra vonatkozó feltételezések alapján, és feltüntetve az SNCM erős, illetve gyenge vonásait.

(400) A tervnek olyan fordulatot kell eredményeznie, amely lehetővé teszi a vállalkozás számára, hogy a szerkezetátalakítást követően fedezni tudja valamennyi költségét, beleértve az amortizációt és a pénzügyi terheket is.

(401) A fentiekre való tekintettel a Bizottság megállapítja, hogy az abban az időszakban rendelkezésre álló információk alapján, amikor a pénzügyi támogatási intézkedéseket meghozták, a vállalkozás életképességére vonatkozó kritérium teljesült.

A verseny indokolatlan torzulásainak megelőzése (az iránymutatások 35–39. pontjai)

(402) Az említett iránymutatások 35. pontja szerint intézkedéseket kell tenni a támogatás versenytársakra nézve hátrányos következményeinek lehetőségekhez mért csökkentése érdekében. Ellenkező esetben a támogatást a „közös érdekkel ellentétesnek", és ezért a közös piaccal összeegyeztethetetlennek kell tekinteni.

(403) A jelen esetben ezt a feltételt a jelenlét korlátozásaként kell értelmezni, amelyet a vállalkozásnak történelmi piacán kellene viselnie, tudniillik Korzika ellátásában, amely szintén olyan piac, amelyen a Közösségben létesített társaságok közötti versennyel kell megküzdenie, ami a Maghreb országok piacára nem jellemző.

(404) A Bizottságnak az a véleménye, hogy a Korzika felé irányuló tengeri ellátások piacán nincs kapacitásfelesleg, tekintettel a forgalom erősen szezonális jellegére és jelentős növekedésére. A Bizottság ugyancsak megjegyzi, hogy az SNCM legfontosabb versenytársa hajóinak átlagos telítettségi szintje alacsonyabb, mint az állami társaságé. Mivel az iránymutatások értelmében a piacon nincs többletkapacitás, rendbetételének elősegítésére sincs szükség. A hajók eladása – megszüntetésük helyett – tehát elfogadható kapacitáscsökkentést jelent az iránymutatások fényében.

(405) A szóban forgó piacon, vagy azokon a piacokon való jelenlét erőltetett korlátozása vagy csökkentése, amelyeken a vállalkozás tevékenykedik, valójában ellentételezést jelent a versenytársaknak, mely ellenszolgáltatás nagyságának arányban kell lennie azokkal a versenytorzító hatásokkal, amelyeket a szerkezetátalakítási támogatás okoz, vagy okozhat.

(406) A szerkezetátalakítási támogatás jelentősen hozzájárul a vállalkozás saját piacán való jelenlétének csökkentéséhez, versenytársai közvetlen hasznára, az alábbi elemek megvalósítása folytán:

— a Corsica Marittima leányvállalat bezárása (82 000 utas 2000-ben), amely az Olaszország és Korzika közötti összeköttetést biztosította, és ezzel az SNCM csoport kivonulása az Olaszország és Korzika közötti ellátás piacáról,

— az SNCM csaknem teljes kiszorulása a Toulon és Korzika közötti összeköttetések piacáról, amely 2002-ben nem kevesebb, mint 460 000 utast jelentett,

— az SNCM által kínált férőhelyek, és az egy év alatt indított hajójáratok számának korlátozása 2003-tól kezdve, nevezetesen a Nizza és Korzika közötti ellátásban,

— négy hajó eladása.

(407) A Génuai-öböl és Toulon vonatkozásában az SNCM évente összesen több, mint egymillió férőhellyel csökkenti kínálatát 2001-hez képest, azaz több, mint felével, versenytársai közvetlen hasznára, pedig ezek az ellátások növekszenek a legerőteljesebben.

(408) Annak ellenére, hogy ezek az intézkedések igen széleskörűek, kiegészültek az SNCM azon kötelezettségével, hogy a szerkezetátalakítási időszak alatt ne finanszírozzon új beruházásokat, a szerkezetátalakítási tervben foglalt, a tevékenység Maghreb országok felé történő újraelosztási költségeit kivéve.

(409) A fentiekre való tekintettel a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a verseny indokolatlan torzulásainak megelőzésére vonatkozó kritérium teljesült.

A minimumra szorítkozó támogatás (az iránymutatások 40–41. pontjai)

(410) A támogatás összegét szigorúan a vállalkozás, a részvényesek vagy a vállalkozást magában foglaló csoport meglévő pénzügyi erőforrásainak ismeretében a szerkezetátalakítás lehetővé tételéhez feltétlenül szükséges minimumra kell korlátozni anélkül, hogy ezzel életképessége helyreállítási esélyeit csökkentenék.

(411) 2002. augusztus 19-i határozatában a Bizottság kifejezte kétségeit a francia hatóságok által a támogatás összegének meghatározására bemutatott számítási módszerre vonatkozóan. A Franciaország által szolgáltatott kiegészítő magyarázatok ellenére a Bizottság saját értékelést végzett.

(412) Valójában a francia hatóságok által választott, a szavatolótőke- és adósságállomány- rátán alapuló megközelítést illetően a Bizottság úgy ítéli meg, hogy:

— a francia hatóságok által elfogadott öt vállalkozást tartalmazó panel nem reprezentálja kellőképpen a tengeri szállítás (kabotázs) ágazatát,

— a vállalkozási panelből származó 79 %-os szavatoló tőke – pénzügyi kötelezettségek arány egyébként semmiképpen sem megbízható mutatója egy vállalkozás jó állapotának,

— a francia hatóságok nem magyarázták meg, hogy mit takar pontosan az öt társaság pénzügyi kötelezettségeinek összege, nem tudták tehát garantálni, hogy ezek az adatok egybeesnek az SNCM tartozásainak összegével, amelyet a szerkezetátalakítási tervben feltüntettek,

— a francia hatóságok nem bizonyították, hogy a vállalkozási panelből származó 79 %-os szavatoló tőke – pénzügyi kötelezettségek arányt ténylegesen betartják a 2002–2007-es időszakra vonatkozóan a szerkezetátalakítási tervben foglalt pénzügyi modellben.

(413) A Franciaország által a tőkejuttatás minimumra szorítkozó jellegének bizonyítására javasolt többi megközelítéssel kapcsolatban a Bizottság ezek helytállóságát bírálja ([189]).

(414) A Bizottság véleménye valójában az, hogy a tőkejuttatás elsődleges célja nem a vállalkozás szavatoló tőkéjének növelése (egyszerű pénzügyi átcsoportosítás), hanem annak lehetővé tétele, hogy a vállalkozás monopol helyzetéből az 1976-os egyezménynek megfelelően versenyhelyzetbe kerüljön. A Bizottság ezért tartózkodik attól, hogy a támogatás mértékét a francia hatóságok által választott módszer alapján határozza meg, tekintettel az SNCM számára történő megfelelő szintű szavatolótőke meghatározásának nehézségére. A Bizottság megjegyzi, hogy a francia hatóságok által választott panelhez hozzáadva vagy arról elvéve bizonyos vállalkozásokat, a szavatoló tőke – adósságállomány arány jelentősen változhat.

(415) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a szerkezetátalakítási támogatás fedezheti a társaság jogi és versenyhelyzetének változása folytán szükségessé váló, a szerkezetátalakítási tervben előirányzott különböző műveletek költségeit (működés szerkezetátalakítása). A működés szerkezetátalakítási intézkedéseihez kapcsolódó költségeket illetően a Bizottság a 46 millió EUR-s számot fogadja el (lásd a jelen határozat 55. pontját) ([190]).

(416) Az SNCM támogatási szükségletének pontos kiszámításával kapcsolatban a Bizottság emlékeztet arra, hogy „annak az időszaknak a körülményeit kell tehát figyelembe venni, amely során a pénzügyi támogatási intézkedéseket meghozták […] annak érdekében, hogy elkerülhetővé váljon mindennemű későbbi helyzetre alapozott értékelés” ([191]).

(417) A jelen esetben a Bizottság az iránymutatások 40. pontja fényében megjegyzi, hogy az elsősorban hajóeladásokból álló jelentős eszközértékesítésekre, melyek az egyéb pénzügyi kötelezettségek 26,25 millió EUR-s nettó eredményét ([192]) adják, 2002. február 18. – a szerkezetátalakítási támogatások francia hatóságok által történő bejelentésének dátuma és 2003. július 9. – a Bizottság által a szerkezetátalakítási támogatás engedélyezését kimondó határozat időpontja között került sor.

(418) Ezek az értékesítések azonban nem elegendőek az SNCM életképességének helyreállításához, melynek pénzügyi helyzetét e műveletet követően is jelentős passzívák jellemzik (19,75 millió EUR). Mivel az SNCM nem juthat bankkölcsönhöz még jelzálogtól mentes utolsó hajói vagy más szolgalmak garanciaként történő felajánlásával sem, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a vállalkozás nem képes más saját forrásokat találni szerkezetátalakítása finanszírozásához.

(419) A fentiekre való tekintettel a Bizottság tehát arra a következtetésre jutott, hogy egy 19,75 millió EUR-s összeg indokolt annak érdekében, hogy a vállalkozás rövid időn belül ismét életképes legyen.

(420) A Bizottság tehát úgy ítéli meg, hogy a szerkezetátalakítási támogatás címén eredetileg bejelentett egyenlegből, azaz 22,52 millió EUR-ból csak 19,75 millió EUR igazolható az SNCM likviditási szükségletei és a 2003. július 9-én megvalósított eszköz értékesítések alapján, annak kikötésével, hogy számításba kell venni a Bizottság 2003-as határozatának, az átruházások eredményének (lásd alább) figyelembevételére vonatkozó előírását, mely átruházások a szerkezetátalakítási tervben előirányzott átruházásokat egészítik ki.

Az „Először és utoljára” elv tiszteletben tartása

(421) Az iránymutatások ([193]) úgy rendelkeznek, hogy egy társaság, amely a múltban már részesült szerkezetátalakítási támogatásban, a szerkezetátalakítási időszak végét követő tíz éven keresztül rendszerint nem kaphat egy második támogatást. Azon támogatások sorában, amelyekben az SNCM eddig részesült, egyetlen szerkezetátalakítási támogatás sem szerepel. 1976-os megalakulása óta valójában az SNCM első szerkezetátalakításáról van szó.

10.5.2. *A kompenzációs intézkedések fenntartásáról*

(422) A Bíróság 2005-ös ítéletében foglalt javaslatának megfelelően, valamint a 2006-os vizsgálat-kiterjesztési határozat 137. pontjában szereplő megjelölés szerint, mivel a felülvizsgálat az 1999-es iránymutatások címén elfogadott támogatás összegénél alacsonyabb összeget állapított meg, felvetődik a Bizottság által a 2003-as határozatban előírt kompenzációs intézkedések fenntartásának kérdése.

(423) Emlékeztetőül: a Bizottság 2003-as határozatában egy 76 millió EUR-s tőkeinjekciót hagyott jóvá az 1999-es iránymutatások címén, az alábbi feltételek előírása mellett ([194]):

i. az SNCM 2006. december 31-ig nem szerezhet be új hajókat és nem írhat alá új, vagy felújított hajók építésére, megrendelésére vagy bérletbe adására vonatkozó szerződéseket;

ii. az SNCM 2006. december 31-ig kizárólag a már tulajdonában lévő tizenegy hajót használja;

iii. az Amadeus France, a Compagnie Corse Méditerranée, a Société Civile Immobilière (SCI) Schuman, a Société méditerranéenne d'investissements et de participations és a Someca társaságokban birtokolt valamennyi közvetett, és közvetlen részvény átruházása;

iv. a közzétett tarifákkal kapcsolatos minden olyan politika mellőzése, amelynek célja a versenytársakénál alacsonyabb árak kínálása azonos célállomások és szolgáltatások, illetve időpontok esetén, egészen 2006. december 31-ig.;

v. a hajók évi átkelési számának korlátozása 2006. december 31-ig a különböző korzikai tengeri összekötettések vonalán.

(424) A Bizottság szakértője ellenőrizte a Bizottság 2003-as határozatában előírt valamennyi feltétel megvalósítását.

(425) A szakértő megerősítette a hajóbeszerzési tilalomra vonatkozó feltételek tiszteletben tartását (lásd a fenti feltételt). Ebben a tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a Jean Nicoli névre átkeresztelt Superfast hajót a VT társaság vette, és a hajót bérlet útján bocsátották az SNCM rendelkezésére 2007 februárjától kezdve, tehát a 2003-as határozatban megjelölt időszak vége után ([195]).

(426) Az SNCM meglévő flottájának használatát illetően (lásd a fenti feltételt) a Bizottság szakértője megerősítette, hogy az SNCM fenntartotta 10 hajós flottáját, azaz egy egységgel a 2003-as határozatban előírt 11 hajós határ alatt maradt, az Aliso hajó Asco hajóval történő helyettesítését követően 2004-ben ([196]), és az Asco hajó 2005. május 24-i átruházása után.

(427) Ami az Aliso hajó Asco hajóval történő helyettesítését illeti, a Bizottság először is megállapítja, hogy az Asco és az Aliso hajók két ún. „sistership”, azaz olyan testvérhajók, melyeket ugyanaz a hajógyár készített, ugyanazon tervek alapján. A két hajónak azonosak a méretei, ugyanaz a formájuk és a teljesítményük. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a két hajó felcserélése nem az SNCM kapacitásának növelését célozza. Továbbá, a Bizottság emlékeztet arra, hogy az engedélyezett flotta összetételén csak az SNCM-en kívül álló okokból lehet módosítani. A jelen esetben a Bizottságnak az a véleménye, hogy azok a problémák, amelyekkel az SNCM találkozott az Asco hajó átruházása során, függetlenek a társaság akaratától. A Bizottság továbbá szintén úgy ítéli meg, hogy amennyiben az SNCM találna vevőt az Alisóra az Asco helyett, az Aliso eladásának hatása az SNCM kapacitása tekintetében megegyezne az Asco eladásának hatásával, és hogy a francia hatóságok azon kötelezettségvállalásai, miszerint megfelelnek a szerkezetátalakítási tervnek, teljesülnének a SNCM működő flottája négy hajójának eladása tekintetében.

(428) Egyébiránt a szakértő a számviteli dokumentumok alapján megállapította, hogy a 2003-as határozatban előírt valamennyi eszközátruházás (lásd a fenti feltételt) megtörtént. Az átruházás nettó bevétele 5,02 millió EUR ([197]). A Bizottság hangsúlyozza, hogy a 2002-es szerkezetátalakítási tervben előirányzott, vagy a 2003-as határozatban előírt átruházásokon felül az SNCM további eszközátruházást hajtott végre ([198]) 12,6 millió EUR nettó átruházási eredménnyel, melynek megvalósítását a Bizottság szakértője ellenőrizte.

(429) Az árvezető („price leadership”) szerep hiánya feltételt illetően ([199]) a Bizottság szakértője ellenőrizte egyrészt a szóban forgó feltétel tiszteletben tartásának ellenőrzését szolgáló eljárás meglétét az SNCM-en belül, másrészt megvizsgálta e feltétel SNCM által történő alkalmazását a különböző ellátásokra, a 2005. március 16-tól 2006. december 31-ig terjedő időszakban ([200]). Ezen ellenőrzés alapján a Bizottság szakértője azt a következtetést vonta le, hogy az esetek […] %-ában az SNCM által kibocsátott jegyek tiszteletben tartották a iv. feltételt. A Bizottság megjegyzi, hogy a francia hatóságok által szolgáltatott információk alapján az SNCM jelenleg is alkalmazza a iv. és v. feltételeket, bár a 2003-as határozat ezek határidejét 2006. december 31-ben jelölte meg.

(430) Az v. feltételről a szakértő megállapította, hogy az SNCM betartotta az átkelések számára vonatkozó előírást a 2005-ös és 2006-os üzleti években. Ezzel szemben túllépte a Marseille-ből induló átkelések maximális férőhely kínálatára vonatkozó szabályokat 2005-ben és 2006-ban, illetve igen korlátozott mértékben ugyan, de a maximális lineáris méterszám kínálatra vonatkozó szabályokat is a touloni átkelések esetében 2005-ben és 2006-ban, illetve a marseille-i átkelések esetében 2006-ban.

(431) Ez utóbbi ponttal kapcsolatban a Bizottság mindenesetre megjegyzi, hogy a férőhelyek esetében az egyetlen család részére szóló külön kabinok fogalma megnehezíti a férőhelyszámok túllépésének pontos értékelését. Az értékelés elvégzése során ez az egyetlen körülmény nem elégséges annak megállapításához, hogy az SNCM nem teljesítette a 2003-as határozatban számára előírt feltételeket.

(432) A fentiek figyelembevételével a Bizottság megállapítja, hogy az SNCM megvalósította a 2003-as határozatban előírt kompenzációs intézkedéseket.

10.5.3. *Következtetés*

(433) A Bizottság megjegyzi, hogy a 2003-as határozat kompenzációs intézkedéseit teljes egészében betartották. Tekintetbe véve az 1999-es iránymutatások címén jóváhagyott támogatás összegének jelentős csökkenését a 2003-ban jóváhagyott összeghez képest, mely utóbbi összeg a Bizottságot a szóban forgó feltételek előírására késztette, a Bizottság nem tartja szükségesnek kiegészítő feltételek és kötelezettségek előírását a verseny közérdekkel ellentétes mértékű torzulásának megelőzése érdekében.

(434) A fentiek fényében, és a 2005-ös határozat elfogadásának időpontjában meghatározott nettó átruházási érték pontos összegét figyelembe véve a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 15,81 millió EUR-s ([201]) tőkeinjekció formájában juttatott állami támogatás összeegyeztethető az EK-Szerződés 87. cikkének (3) bekezdése c) pontja címén.

11. **KÖVETKEZTETÉS**

(435) Következtetésként a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a jelen határozat tárgyát képező intézkedések nem támogatások az EK-Szerződés 87. cikkének (1) paragrafusa címén, vagy a közös piaccal összeegyeztethető támogatások.

(436) A Bizottság felkéri Franciaországot, hogy

— a lehető leghamarabb, és legkésőbb ennek a határozatnak a kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül, pontosítsa azon elemeket, amelyekről úgy véli, hogy azokat a 659/1999/EK rendelet 25. cikkének értelmében érinti a szakmai titoktartási kötelezettség,

— a lehető legrövidebb határidőn belül értesítse a támogatás kedvezményezettjét e határozatról, titkosítva adott esetben azon elemeket, melyekről úgy véli, hogy azok a szakmai titoktartási kötelezettség alá tartoznak, és melyeknek a támogatás kedvezményezettje számára történő közlése sértené az érdekelt felek valamelyikét, továbbá, hogy a kedvezményezett számára átadott példányban tüntesse fel azon egyéb elemeket, amelyekről úgy véli, hogy azok nem tartoznak a szakmai titoktartási kötelezettség alá, és amelyeket nem titkosít.

(437) A Bizottság emlékezteti Franciaországot arra, hogy az iránymutatások értelmében egy második szerkezetátalakítási támogatás rendszerint nem képzelhető el a szerkezetátalakítási időszak végét követő tíz éven keresztül – kivéve a kivételes, váratlan és a vállalkozás hibáján kívül bekövetkező körülmények esetét – mely a jelen esetben 2006. december 31-nek felel meg,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A francia állam által közszolgáltatási kötelezettség címén az SNCM javára az 1991–2001 időszakra kifizetett 53,48 millió EUR-s összeg az EK-Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése értelmében jogtalan állami támogatásnak minősül, de a közös piaccal összeegyeztethető a szóban forgó szerződés 86. cikkének (2) bekezdése címén.

Az SNCM 158 millió EUR-s negatív eladási ára, a CGMF által a munkavállalóknak fizetett 38,5 millió EUR összegű szociális intézkedések és a CGMF által az SNCM javára nyújtott 8,75 millió EUR-s együttes és kísérő újratőkésítés az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében nem jelentenek állami támogatást.

A Franciaország által a Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM) javára nyújtott 15,81 millió EUR összegű szerkezetátalakítási támogatás az EK-Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése értelmében jogtalan állami támogatásnak minősül, de a közös piaccal összeegyeztethető a szóban forgó szerződés 86. cikkének (2) bekezdése címén.

2. cikk

Ennek a határozatnak a Francia Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2008. július 8-án.

a Bizottság részéről

Antonio TAJANI

alelnök

(1) HL C 308., 2002.12.11., 29. o.

(2) Ez a szerkezetátalakítási terv a francia hatóságok 2001. december 20-án kelt bejelentését követte, amely a társaság megmentési célú támogatása céljából egy, a Compagnie Générale Maritime et Financière révén az SNCM számára engedélyezett 22,5 millió EUR-s államkincstári kölcsönről számolt be. 2002. július 17-i határozatával (HL C 148., 2003.6.25., 7. o.), a továbbiakban: a 2002-es határozat, a Bizottság engedélyezte az SNCM javára nyújtott megmentési célú támogatást az EK-Szerződés 88. cikke (3) bekezdésében előírt előzetes vizsgálati eljárás keretében. 2002. november 19-én a francia hatóságok eljuttatták a Bizottságnak az SNCM és a CGMF közötti, a kincstári kölcsönről szóló megállapodások másolatát, továbbá a CGMF által az SNCM számára két átutalással folyósított? kölcsön kifizetési bizonylatait 2002. május 13-i és június 14-i dátummal.

(3) Bejegyezve a TREN A/61846. referencia számon.

(4) A CGMF a francia állam 100 %-os tulajdonában lévő pénzügyi holding, melyen keresztül valamennyi tengeri szállítási, hajó felszerelési és bérleti műveletet lebonyolít a Földközi-tengeren.

(5) HL L 83., 1999.3.27., 1. o. Azt követően, hogy a francia hatóságok 2002. szeptember 11-én a 2002. augusztus 19-i határozat néhány tárgyi tévedésének kijavítását kérték, az Európai Bizottság 2002. november 27-én határozatot fogadott el a 2002. augusztus 19-i (a HL C 308., 2002.12.11., 29. oldalán közzétett) határozat módosításáról. Az érdekelt felek a támogatási tervre vonatkozó észrevételeiket ettől az időponttól kezdve tehették meg.

(6) 2002. szeptember 11-én a francia hatóságok határidő-hosszabbítást kértek a 2002. augusztus 19-i határozatra vonatkozó észrevételeik megtételéhez, a kért határidőt az Európai Bizottság szolgálatai 2002. szeptember 17-én elfogadták.

(7) Bejegyezve az SG(2002) A/10050 referencia alatt.

(8) Bejegyezve 2003. január 15-én a DG TREN A/10962 referencia alatt.

(9) Bejegyezve az SG(2003) A/1691 referencia alatt.

(10) Bejegyezve a TREN A/21531 referencia alatt.

(11) Bejegyezve az SG(2003) A/1546 referencia alatt.

(12) HL C 288., 1999.10.9., 2. o.

(13) Bejegyezve a TREN A/21701 referencia alatt.

(14) HL L 61., 2004.2.27., 13. o. A Bizottság 2004. szeptember 8-i határozata (a továbbiakban: a 2004-es határozat), a 2003-as határozat marginális módosítását hozta magával, lehetővé téve az SNCM számára, hogy adott esetben kicserélje az Aliso és Asco hajókat a 2003-as határozat 2. cikkének módosítása révén.

(15) HL L 19., 2005.1.21., 70. o.

(16) Bejegyezve a TREN A/27546. referencia alatt.

(17) Bejegyezve a TREN A/30842. referencia alatt.

(18) Kiegészítő adatokat a 2005. november 30-án kelt 2005 (SG(2005) A/10782) számú, 2005. december 14-én kelt (SG(2005)A/11122) számú, és a 2005. december 30-án kelt (TRENA/10016) számú levélben közöltek.

(19) TREN A/16904. referencia alatt bejegyezve.

(20) TREN A/19105. referencia alatt bejegyezve.

(21) A Bíróság 2003. július 24-i ítélete, Altmark Trans GmbH e. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, (280/00, Rec. 7747. o.).

(22) A Veolia Transport a Veolia Environnement 100 %-os tulajdonában lévő leányvállalat. Connex név alatt végez utasszállítást a közszolgáltatás keretében (települési, városközi és regionális tömegközlekedés), és ennek keretében kezeli az út-és vasúthálózatokat, illetve kisebb mértékben tengeri szállítási szolgáltatásokat végez.

(23) HL C 103., 2006.4.29., 28. o.

([24]) HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

([25]) HL C 148., 2006.6.24., 42. o.

([26]) TREN A/25295. referencia alatt bejegyezve.

([27]) TREN/A/24111. referencia alatt bejegyezve.

([28]) HL C 303., 2006.12.13., 53. o.

([29]) TREN/A/37907. referencia alatt bejegyezve.

([30]) A *Stef-TFE csoport részéről* 2007. december 28-án (A/20313) és a Corsica Ferries részéről 2006. december 27-én (A/20056).

([31]) 2007. január 4-én, (D 2007 300067) a *Stef-TFE* csoportnak címzett, és (D 2007 300068) a Corsica Ferries csoportnak címzett levelek.

([32]) 2007. január 11-én, január 16-án és február 9-én sorrendben a TREN/A/21142, A/21669 és A/23798 referenciák alatt bejegyezve.

([33]) 2007. február 13-án TREN/A/24473 és TREN/A/23981 referencia alatt bejegyezve.

([34]) A Bizottság szervezeti egységei által TREN/A/30979 referencia alatt bejegyezve. A francia hatóságok egy hónapos határidő-hosszabbítást kértek és kaptak 2007. március 15-én és 2007. április 19-én kelt, a TREN/A/27002 és A/29928 referenciák alatt bejegyzett leveleikben.

([35]) Ezeket az adatokat a CFF közölte 2007. március 15-én (TREN/A/27058), 2007. szeptember 27-én (TREN/A/43510 kelt: 2007.10.1.), 2007. november 30-án (TREN/A/49918 kelt: 2007.12.6.), 2007. december 20-án (TREN/A/51600 kelt: 2007.12.26.), 2008. március 14-én (TREN/A/87084), illetve a Stim 2007. december 20-án (TREN/A/51391) és az SNCM 2008. február 28-án (TREN/A/85681). Franciaország ugyancsak küldött adatokat 2007. december 21-én (TREN/A/51441), 2008. január 7-én (TREN/A/86344) és 2008. február 8-án (TREN/A/83661). A francia hatóságok további dokumentumokat adtak át egy 2008. február 29-én tartott munkaértekezleten.

([36]) Az SNCM egy 45 % körüli közvetlen nem többségi részesedéssel rendelkezik a CMN-ben és egy 24,1 %-os közvetett nem többségi részesedéssel a *Compagnie Générale de Tourisme et d'Hôtellerie* (CGTH) révén. A tényleges ellenőrzést 1992 óta a *Stef-TFE* csoport gyakorolja *a Compagnie Méridionale de Participations* (CMP)-ben lévő 49 % körüli részesedése útján. Az SNCM és a CMN partnerek voltak a közszolgáltatás átruházása során a 2001–2006 közötti időszakban és közösen nyerték el az új, 2007–2012/2013-ig szóló közszolgáltatási szerződést.

([37]) A CGTH holding társaság, mely az SNCM 100 %-os tulajdona.

([38]) Az *Aliso Voyage* az SNCM saját szolgáltató hálózata. 17, Franciaországban található ügynökségből áll és a tengeri hajózás jegyeladását kezeli, ebből az SNCM jegyértékesítés 49,9 %-ot tesz ki.

([39]) A 2003-as határozat elfogadása idején az SNCM a Delmas szállító csoporttal egyenlő arányú részesedéssel rendelkezett a Marokkót ellátó Sud-Cargos francia tengeri áruszállítási társaságban. 2005 végén ezt a tulajdonrészt átruházták […] millió EUR összegben (szakmai titoktartási kötelezettség alá tartozó információ), amint az a francia hatóságok által 2006. március 28-án benyújtott 2005-ös beruházási tervből kitűnik.

([40]) Az SNCM ennek a társaságnak – mely biztosítja hajói anyagellátását – 100 %-os tulajdonosa.

([41]) A 100 %-ban az SNCM által birtokolt, gyűjtőnéven *Ferrytour* társaság utazásszervezéssel foglalkozik. Tengeri utakat kínál Korzikára, Szardiniára és Tunéziába, továbbá repülőutakat számos célállomás felé. Ezenfelül kis tengeri körutazásokat és szolgáltatásokat is kínál az üzleti turizmus számára.

([42]) Az SNCM 100 %-os tulajdonában lévő, 1996-ban létesített leányvállalat, a les *Comptoirs du Sud* a hajók fedélzetén található üzleteket kezeli.

([43]) Lásd a 12. lábjegyzetet.

([44]) A Le *Napoléon Bonaparte* (befogadóképessége 2 150 utas és 708 személygépkocsi, teljesítménye 43 MW, sebessége 23,8 csomó), standard autószállító komphajó; az új *Danielle Casanova*, melyet 2002 májusában szállítottak le (befogadóképessége 2 204 utas és 700 személygépkocsi, teljesítménye 37,8 MW, sebessége 23,8 csomó), szintén nagy hajó, nehéz teherautó szállító komphajó; *l'Ile de Beauté* (befogadóképessége 1 554 utas és 520 személygépkocsi, teljesítménye 37,8 MW, sebessége 21,5 csomó), 1979-ben helyezték üzembe és 1989/1990-ben rehabilitálták; le *Méditerranée* (befogadóképessége 2 254 utas és 800 személygépkocsi, teljesítménye 35,8 MW, sebessége 24 csomó) és a le *Corse* (befogadóképességee 2 150 utas és 600 személygépkocsi, teljesítménye 27,56 MW, sebessége 23,5 csomó).

([45]) Le *Paglia Orba*, (befogadóképessége 500 utas, 2 000 lineáris méter rakomány és 120 személygépkocsi, teljesítménye 19,7 MW, sebessége 19 csomó); le *Monte d'Oro* (befogadóképessége 508 utas, 1 615 méter rakomány és 130 személygépkocsi, teljesítménye 14,8 MW, sebessége 19,5 csomó); le *Monte Cinto* (befogadóképessége 111 utas és 1 200 méter rakomány, teljesítménye 8,8 MW, sebessége 18 csomó); 2003. május óta a *Pascal Paoli* (befogadóképessége 594 utas, 2 300 méter rakomány és 130 személygépkocsi, teljesítménye 37,8 MW, sebessége 23 csomó).

([46]) Az NGV *Liamone* (befogadóképessége 1 116 utas, és 250 személygépkocsi, teljesítménye 65 MW, sebessége 42 csomó) mely szintén Toulon és Korzika között közlekedik.

([47]) A *Danielle Casanova, Pascal Paoli, Liamone* hajókon kívül valamennyi kölcsönbérlet.

([48]) A szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének a tagállamokon belüli tengeri fuvarozásra (tengeri kabotázs) történő alkalmazásáról szóló, 1992. december 7-i 3577/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 364., 1992.12.12., 7. o.)

([49]) HL S 2001/10 – 007-005.

([50]) Az említett 91-428. számú, 1991. május 13-i törvény értelmében a közszolgáltatási kötelezettségek koncesszor hatósága.

([51]) HL 2006/S 100-107350.

([52]) A Bizottság 2002. július 2-án hozott határozatában engedélyezett 781/01 számú állami támogatás, HL C 186., 2002.8.6., 3. o.

([53]) A Bizottság 2007. április 24-én hozott határozatában engedélyezett 13/07 számú állami támogatás, melyet a Bizottság honlapján tettek közzé: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transports_2007.htm

(*) Szakmai titoktartási kötelezettség alá tartozó információ.

([54]) A járművezető az átkelés során elkíséri a járműszerelvényt. Bizonyos esetekben egy járművezető végzi el a felrakodást induláskor, és egy másik a lerakodást érkezéskor. Ezt kísérővel történő forgalomnak számolják el szemben a a roll-on/roll-off forgalommal, ahol a pótkocsi vontató nélkül utazik.

([55]) HL C 148., 2003.6.25., 7. o.

([56]) Ez az összeg a következőképpen oszlik meg: 20,4 millió EUR magára a szerkezetátalakítási tervre, 1,8 millió EUR az eladásra szánt hajók leszerelésére, 14,8 millió EUR a Liamone értékvesztése és 9 millió EUR a tevékenység átirányítása és újraelosztása a Maghreb országok felé.

([57]) Ezt a tervet az SNCM Igazgató Tanácsa 2001. december 17-én elfogadta.

([58]) A szerkezetátalakítási tervben szerepelt az átkelések számának 4 138-al történő csökkentése (3 835 az SNCM és 303 leányvállalata, a Corsica Marittima számára) 3 410-re 2003-ban az alábbi útvonal-változtatásokkal:
— az ellátás módosítása Marseille és Korzika között a 2001–2006-ra szóló közszolgáltatási szerződés műszaki leírásában foglaltaknak megfelelően,
— a Toulon és Korzika közötti összeköttetések szinte teljes felszámolása,
— az ellátás csökkentése Nizza és Korzika között,
— a Livornó–Bastia útvonal lezárása a megfelelő eszközökkel, ténylegesen lezárva 2003-ban,
— Algéria és Tunézia kiszolgálásának megerősítése a „Méditerranée", „Ile de Beauté" és „Corse" nevű hajókkal, és a Génua–Tunisz járat megszüntetése.

([59]) A létszámcsökkentésekre sor kerülhet a természetes vagy előrehozott nyugdíjba vonulásnak köszönhetően korkritériumok alapján (előrehozott tevékenységbeszüntetés), szabadságolásokkal és a határozott időre szóló szerződések megújításának hiányával. Ez az SNCM számára mindenesetre egy 20,4 millió EUR-ra becsült költséget jelenthet.

([60]) Mint pl. a forgalom, a belföldi értékesítés bruttó árbevételének tervezett növekedése (1,5 %), a kölcsönök mértéke (5,5 %), pénzügyi tevékenység hozamának mértéke (4,5 %) és a rövidlejáratú kölcsönök mértéke (5 %).

([61]) A francia hatóságok két alternatív módszert említettek, melyeket aztán túlzott költségigényük miatt elvetettek.
Az *első értékelési módszer* abból állt, hogy összeadták a szerkezetátalakítási intézkedések valamennyi költségét. Így egy 90,9 millió EUR-s finanszírozási igényt kaptak, mely az alábbi elemeket tartalmazta:
— az 1991–2001 között felhalmozott veszteségek, azaz 41,7 millió EUR (a 2002/149/EK 2001. október 30-i határozatban jóváhagyott (HL L 50., 2002.2.21., 66. o.) 29 millió EUR, 6,1 millió EUR 2000-re és 6,6 millió EUR szerkezetátalakítási költségek előtt a 2001. évre),
— a terven felüli értékcsökkenési leírásokból képzett források csökkenése ugyanezen időpontok között, azaz 24 millió EUR (A tétel 86-ról 62 millió EUR-ra csökken ebben az időszakban a mérlegben, ami abban nyilvánul meg, hogy az amortizációs időszak tizenkét évről húsz évre meghosszabbodott, e forrást csekélyebb mértékben vették igénybe, és az utoljára leszállított egységek esetében lízinget alkalmaztak),
— a szerkezetátalakítás során keletkezett átruházási értéktöbblet, azaz 21 millió EUR, mely a finanszírozási szükségletet csökkenti és,
— a szerkezetátalakítási kiadások összeadódó hatása, melynek összege 46,2 millió EUR (lásd az 56. oldal lábjegyzetét).
A *második értékelési módszer* annak meghatározásából állt, hogy mekkora összegű saját tőkét követelnek meg a bankok a teljes flottára, előrebocsátva, hogy ez utóbbiak egy hajóvásárlás finanszírozásához általában a hajó értékének 20–25 %-ával egyenlő saját tőkét írnak elő. A flotta 843 millió EUR-s történelmi beszerzési költsége alapján a francia hatóságok által elvégzett számítások szerint a sajáttőke-szükséglet 157–196 millió EUR volt. A 2001 végén meglévő sajáttőke-állomány levonásával ez a megközelítés egy 101–140 millió EUR-s újratőkésítési igényt jelzett.

([62]) Lásd infra.

([63]) 2002-es szerkezetátalakítási tervében az SNCM négy hajója leszerelését és eladását tervezte, ezek: a Napoléon, a Liberté, a Monte Rotondo és az NGV Asco, ez utóbbit valójában felcserélték testvérhajójával, az Alisoval. Ezeket a hajókat mára mind eladták. Az átruházás megállapított nettó eredménye 25 165 000 EUR.
A 2003-as határozatnak megfelelően az SNCM átruházta az SCI Espace Shuman, Southerna Trader, Someca, Amadeus és CCM társaságokban meglévő részesedéseit, melyek nettó átruházási eredménye 5,02 millió EUR.
A 2003-as határozat óta az SNCM átruházta Sud Cargos részesedését, az Asco hajót és az SNCM ingatlanparkjának lakásait 12,2 millió EUR-s összegben.

([64]) A magánbefektetők kiválasztásának folyamata 2005. január 26. és 2005. szeptember vége között valósult meg. 2005. január 26-án és február 17-én a francia kormány bejelentette, hogy magánpartner keresésébe kezd, hogy azt bevonja az SNCM tőkéjébe a vállalat pénzügyi struktúrájának megerősítése, illetve a fejlődéséhez szükséges fejlesztések elősegítése érdekében.
Miután független személyt neveztek ki a keresési folyamat ellenőrzésére, az Agence des Participation de l'Etat (APE) megbízott egy tanácsadó bankot (HSBC), hogy vegye fel a kapcsolatot a potenciális befektetőkkel.
Az eljárás keretében hetvenkét ipari-és pénzügyi befektetőt kerestek meg azzal a céllal, hogy meghatározzák egy olyan ajánlat pénzügyi feltételeit, amelynek célja a társaság ipari tervének megerősítése, a munkahelyek megtartása és a közszolgálati szolgáltatás megfelelő teljesítése. Közülük […] jelezték érdeklődésüket, […] titoktartási megállapodást írtak alá és […] és emlékeztetőt küldtek az adatokról. […] vállalat küldött be ajánlatokat a pályázati felhívás első fordulójában 2005. április 5-én, a 2005. június 17-i második fordulóban pedig három ajánlat ([…], […] és […]) érkezett be, továbbá egyvalaki jelezte érdeklődését kisebbségi részesedésre ([…]). A harmadik fordulóra 2005. július 28-án három ajánlat érkezett.
2005. szeptember 14-én valamennyi vállalatot felkérték végleges és határozott ajánlatuk benyújtására 2005. szeptember 15-ig. Mivel ekkor a […] társaság elállt az ajánlattól, az állami igazgatási egységek két tényleges, tőkeapportra és teljes tőkeátvételre vonatkozó ajánlatot kaptak a francia Butler Capital Partners (BCP) és […] csoportok részéről. 2005. szeptember 27-én Franciaország sajtóközleményt adott ki, amelyben jelezte, hogy a két ajánlat mélyreható vizsgálata alapján a BCP csoport által benyújtott ajánlatot választották, mivel amellett, hogy pénzügyi szempontból a legelfogadhatóbb volt, egyben a társaság, a közszolgálat és a foglalkoztatás érdekeinek is ez az ajánlat felelt meg a leginkább. A BCP eredeti ajánlata […] millió EUR-s negatív árat ajánlott, és a leggyengébb negatív árbecslést képezte. A potenciális befektetők ezen eredeti ajánlata magában foglalta azt a lehetőséget, hogy első ajánlatukat az elvégzett átvilágításnak megfelelően kiigazítják. A francia hatóságok jelezték, hogy a kiinduló árat fölfelé korrigálták a 2005. december 16-i átvilágítás eredményét követően olyan objektív elemek miatt, amelyek befolyásolják azt a törvényi és gazdasági környezetet, melyben az SNCM működik, és amelyek a 2005. szeptember 15-i ajánlat benyújtási határidő után következtek be. A negatív árat így […] millió EUR-ra változtatták.
A francia hatóságok és a jövőbeli befektetők közötti tárgyalásoknak köszönhetően ezt az összeget 142,5 millió EUR-ban határozták meg, valamint a vállalati nyugdíjalappal kapcsolatos költségek címén vállalták az SNCM szociális kötelezettségvállalásainak egy részét is (azaz 15,5 millió EUR-t).

([65]) Az SNCM belső, az újratőkésítési és privatizációs műveletek megvalósítását célzó folyamata formálisan 2006. április 12-én kezdődött, és 2006. május 31-én fejeződött be. Hangsúlyozni kell, hogy 2007. november 27-én a munkavállalók tőkerészesedésének megvalósítására nem került sor.

([66]) Ez az eljárás a 2006. május 16-i ülésszak jegyzőkönyvének II.2 cikkében szerepel, mely úgy rendelkezik, hogy ez a számla „*azoknak az esetleges kilépések vagy munkaszerződés felbontások […]költségrészeinek finanszírozására szolgál, melyeket a munkáltatónak kell fizetnie mindennemű összegek kiegészítéseként a törvényi és szerződéses rendelkezések alkalmazásaként*”. A bírói letét „rendeltetése a tőke fokozatos felszabadítása, amennyiben az SNCM csoporton belül nem áthelyezett érintett munkavállalók ténylegesen elhagynák a társaságot, illetve a letéti határidő leteltekor a letétbe helyezett összeg […] egyenlegének felszabadítása”.

([67]) A négy *Altmark* kritérium a következő:

i. a kedvezményezett vállalkozásnak közszolgáltatási kötelezettséggel kell rendelkeznie, és e kötelezettségeket világosan meg kell határozni;

ii. […] az ellentételezés kiszámításához alapul vett paramétereket objektív és átlátható módon előre meg kell határozni, hogy ne jöjjön létre olyan gazdasági előny, amely a kedvezményezett vállalkozásnak kedvez a konkurens vállalkozásokkal szemben;

iii. az ellentételezés nem haladhatja meg a közszolgáltatási kötelezettségek biztosításához szükséges költség egy része vagy egésze fedezéséhez szükséges összeget, figyelembe véve a kapcsolódó elismervényeket és az ésszerű nyereséget is;

iv. ha speciális esetben a közszolgáltatási kötelezettséget biztosító vállalkozást nem olyan közbeszerzési eljáráson választották ki, amely lehetővé tenné a közösség számára a legkisebb költséget jelentő szolgáltatást nyújtani képes ajánlattevő kiválasztását, az ellentételezés mértékét azon költségek elemzése alapján kell meghatározni, amelyek fejében egy átlagos, jól vezetett és a közszolgáltatási kötelezettséggel kapcsolatos követelményeknek való megfeleléshez szükséges közlekedési eszközökkel rendelkező vállalkozás biztosította volna e kötelezettségeket, figyelembe véve a kapcsolódó elismervényeket és a kötelezettségek biztosításából származó ésszerű nyereséget is.

([68]) Ennek kapcsán a francia hatóságok arra is emlékeztetnek, hogy az ellentételezéseket pontosan a kötelezettségek alapján számították ki (átkelések száma, férőhelyek, helyettesítési eszköz, maximális díjazás stb.), tehát azon paraméterek alapján, amelyek az SNCM és az illetékes állami önkormányzat között megkötött, 1991–1996-ra szóló ötéves közszolgáltatási szerződésben szerepelnek, és a nevezett megállapodásokban az is szerepelt, hogy az ellentételezéseket a befolyt bevételeknek megfelelően kiigazítják.

([69]) Konkrétan a francia hatóságok 2002. október 8-i levelükben (TREN/A/10050) olyan elemeket szolgáltattak, amelyek lehetővé teszik annak bizonyítását, hogy az SNCM üzemeltetési költségszerkezete az 1991–2001-es időszakban összevethető volt olyan hasonló tengeri utasszállító vállalatokéval, mint a Brittany Ferries, Seafrance és a CMN. Ez utóbbival kapcsolatban a francia hatóságok az SNCM hatékonyságát a kombinált teherszállítók tevékenységének összehasonlításával ítélték volna meg. Ez a két társaság valójában azonos körülmények között működött csaknem teljesen azonos hajókkal (3 kombinált utas- és teherszállító a CMN és 4 kombinált utas- és teherszállító hajó az SNCM esetében) azonos úti célok felé. Az 1991–2001-es időszakra vonatkozóan kapott adatok alkalmasak voltak annak ellenőrzésére, hogy a termelékenységi ráták (egyrészt a bérköltségek és az üzleti forgalom, másrészt az átkelések és a hajók arányai) a kombinált utas- és teherszállító hajók esetében, melyek eltérnek 1993-ban, jelentősen megközelítik a vizsgált időszakét. Így ezek az adatok azt mutatnák, hogy ebben az időszakban az SNCM termelékenységi mutatói az ágazat egy átlagos vállalkozásának mutatóihoz hasonlóak.

([70]) HL L 50., 2002.2.21., 66. o. A francia hatóságok tehát arra emlékeztetnek, hogy a Bizottságnak a francia hatóságok által benyújtott gazdálkodási adatok, illetve üzleti jelentések vizsgálatára kijelölt szakértő jelentését követően a Bizottság 2001. október 30-i határozatának (98) bekezdésében megállapítja, „*hogy a közszolgáltatási támogatások nem az SNCM versenytevékenységéből fakadó költségeinek ellentételezésére szolgáltak. A szóban forgó szolgálat szolgáltatásaival kapcsolatos elszámolások és a regionális, illetve országos hatóságok által folytatott átvilágítások szétválasztása azt is biztosítják, hogy a területi folytonosság címén nyújtott támogatás felhasználását felvázoló éves jelentések megbízható képet adnak a közszolgálati szolgáltatások költségéről*”.

([71]) A francia hatóságok 2002-ben kiálltak az SNCM részvétel stratégiai fontossága mellett a Sud-Cargosban. Az áruforgalom változása (a konténeres szállítás növekedése a kombinált forgalom kárára), a Delmasnak a Sud-Cargos másik részvényese, a CMA CGM által történő felvásárlása és a Sud-Cargos gazdasági nehézségei megannyi tényező, melyek megmagyarázzák, hogy ezt a részesedést már nem tekintették stratégiai fontosságúnak, és az SNCM 2005-ben azt átruházhatta.

([72]) Az Európai Bíróság 2003. január 28-i ítélete, Német Szövetségi Köztársaság/Bizottság (334/99, Rec., I -1139. o.).

([73]) A Bizottság 2005. december 7-én kelt, a Belgium által az ABX Logistics javára megvalósított állami támogatásra vonatkozó C 53/03 számú (ex NN 62/03) – HL L 383., 2006.12.28., 21. o. határozata.

([74]) A Bizottság 1999. július 8-án kelt, a Németország által a Gröditzer Stahlwerke GmbH és leányvállalata, a Walzwrk Burg GmbH számára fizetett állami támogatásra vonatkozó határozata, HL L 292., 1999.11.13.

([75]) Ezt a jelentést 2006. márciusban nyújtották be a Bizottságnak, a CGMF készítette az SNCM törvényes átvilágítója, az Ernst & Young társaság támogatásával (a továbbiakban: „CGMF jelentés").

([76]) Az Oddo Corporate Finance és a Paul Hastings iroda által készített 2006. március 29-i jelentést (Oddo jelentés) 2006. április 7-én adták át a Bizottságnak. Ez az Állami Részvények Ügynöksége (APE) által kért, a CGMF jelentéseinek kritikai áttekintéséből áll, illetve egy közösségi szinten elfogadhatónak ítélt felszámolásiköltség-megközelítést tartalmaz.

([77]) Tekintetbe véve a ([…] millió EUR-s) tárgyi és ([…] millió EUR-s) pénzügyi eszközöket, az ([…] millió EUR-s) ügyfél követeléseket áruszállításból és szolgáltatásokból, a ([…] millió EUR-s) egyéb követeléseket és a kincstár egy – […] millió EUR-s deficitjét. Franciaország hangsúlyozta, hogy egy reálisabb, az utólagos pénzügyi elemeket is számításba vevő értékelés ezt az értéket […] millió EUR-ra változtatná.

([78]) A Bíróság 1994. szeptember 14-i ítélete, Spanyolország kontra Bizottság, (278/92, 279/92 és 280/92, Rec. I-4103. o.).

([79]) A legfelsőbb semmisítőszék 98-15129 számú, 2001. február 6-i ítélete. Ez az ügy egy állami létesítményre, a BRGM-re vonatkozik (Geológiai és Bányászati Kutató Intézet), amelyet leányvállalata, a Mines de Salsignes eszközállomány-elégtelenségének teljes mértékben történő megfizetésére kötelezték azzal az indoklással, hogy a BRGM tényleges vezetője a tevékenység hanyatlási feltételeinek ismerete és az adott vészjelzések ellenére helytelenül cselekedett, amikor hagyta a tevékenység folytatását.

([80]) Aspocomp Group Oyj ügy; Roueni Fellebbviteli Bíróság 2005. március 22-i ítélete.

([81]) Összehasonlításul: egy OAT (Obligation Assimilable du Trésor, a Francia Állam által kibocsátott kötvény) 30 évre, 10 évre, 5 évre és 2 évre sorrendben 3,95 %, 3,82 %, 3,75 % és 3,72 % hozamot biztosítanak 2006. október 31-én.

([82]) A Bizottság 2002. július 17-i határozata, Société Française de Production, C(2002)2593 végleges – HL C 71., 2003.3.25., 3. o.

([83]) Egy ebben a tárgyban Franciaország által átadott független piaci tanulmány szerint CFF jelenleg az utasszállító piac közel […] %-át birtokolja, míg az SNCM piaci részesedése a 2000-ben meglévő 82 %-ról […] %-ra változott 2005-ben, továbbá a rakományszállítás piacán ért el igen jelentős növekedést, ahol még az SNCM a fő szállító, CMN-ben való részesedésének köszönhetően.

([84]) A CFF emlékeztet arra, hogy a közszolgáltatási megbízási szerződés a társaság számára 64,3 millió EUR-nyi állami támogatást biztosít évente, azaz 5 évre összesen 321,5 millió EUR-t. Véleménye szerint a közszolgáltatási megbízási szerződés 5. cikke az SNCM számára 72,8 millió EUR-s pénzmozgást (cash-flow) garantál. Másrészt a *Corsica Ferries* hangsúlyozza, hogy az SNCM által 2001-ben elkönyvelt 40,6 millió EUR-s veszteségből 15 millió EUR az NGV Liamone hajóra alkalmazott értékcsökkenésből ered.

([85]) Az eljárás megindításáról szóló határozatban az szerepel, hogy a szerkezetátalakítási tervben található többek között „a Bastia-Livornó vonal bezárása felszereléssel együtt".

([86]) A CFF által megfogalmazott kritikák az alábbi pontokra vonatkoznak: nincs tényleges létszámcsökkentés, az SNCM részesedéseit nem mozgósítják a szerkezetátalakításhoz, nem veszik figyelembe az értéktöbbletet a hajókon.

([87]) A 76 millió EUR-s összeg a CFF szerint annak az 500 millió francia frankos (FRF) összegnek felel meg, amennyit a társaság a területi kontinuitás támogatásán veszítene az új 2002–2006-os időszakban.

([88]) Azokhoz a rátákhoz képest, amelyeket maga állapított meg egy tíz tengeri társaságból álló panelen. Ezek a ráták 23,69 % (a *Moby Lines esetében*) és 55,09 % (a *Grimaldi esetében*) között váltakoznak, köztük 49,7 %-kal a CMN esetében.

([89]) A CFF megemlíti az 50 %-os részesedést a Sud-Cargos tengeri társaságban, a 13 %-os részesedést az Amadeus, légi szállítási foglalási rendszerre specializálódott vállalatban, a CMN-ben és a CGTH ingatlan vagyonában meglévő részesedéseket.

([90]) A CMN referencia részvényese.

([91]) Emlékeztetőül: az OTC Korzikai megyei önkormányzatával közösen a közszolgáltatási szerződés koncesszor hatósága.

([92]) A CFF által a Marseille–Korzika összeköttetésekkel kapcsolatos közszolgáltatási szerződésre vonatkozóan tett észrevételek az új, 2007–2012/2013-as időszakra szóló közszolgáltatás átruházás odaítélési eljárására és a CFF által a hazai bíróságoknál kezdeményezett peres eljárásokra vonatkoznak, melyeket később a hazai joghatóságok elutasítottak.

([93]) Ezzel kapcsolatban a CFF emlékeztet arra, hogy 2005 második félévében figyelmeztető eljárás indult a Marseille-i Cégbíróságon, és csődbejelentésre kerülhetett volna sor 2005 őszétől a 2005-ben 30 millió EUR-ra becsült veszteség miatt.

([94]) Valójában a CFF véleménye szerint a semmítőszék a Mines et produits chimiques de Salsignes ügyben egyáltalán nem a részvényes állam közvetlen felelősségét veti fel egy olyan vállalat felszámolása esetén, amelynek az állam a részvénytulajdonosa, hanem egy állami vállalat társadalombiztosítási kötelezettségeinek megfizetésére irányuló kereset lehetőségére utal, valamint arra, hogy az érintett vállalat vezetői e kötelezettség alól nem vonhatják ki magukat az állami beavatkozás ürügyén.
A Rouen-i Fellebbviteli Bíróság által az *Aspocomp* ügyben hozott ítélet jelen esetre történő alkalmazását illetően a CFF kifejezésre juttatja, hogy ennek a jogalkalmazásnak a tárgya, amely egy anyavállalat elítélésére vonatkozik, amely egy leányvállalat munkavállalói számára szociális kártérítéseket fizet az anyavállalat által jóváhagyott „megállapodás be nem tartása" címén, nagyon messze áll az SNCM dosszié körülményeitől. Nincs tehát biztos kockázata annak, hogy a CGMF-t vagy az államot bírósági felszámolás esetén végkielégítések megfiezetésére ítéljék. Egyébként a CFF kétségbe vonja az egyéb szociális költségek számszerű értékelését, mivel ezek a megállapításukra felkért szakértőktől függően eltérőek.

([95]) E tekintetben a CFF úgy véli, hogy az SNCM által a közszolgáltatás átruházási ajánlata keretében bemutatott hajók valós értékét számításba kellett volna venni az Oddo és CGMF jelentésekben az SNCM aktíváinak értékelésekor.

([96]) A CFF véleménye szerint Franciaország hangsúlyozza Nizza ellátási integritásának alapvető jellegét, a flotta jelenlegi szinten történő tartását és az SNCM stratégiainak ítélt részvételét a CMN csoportban.

([97]) 2007. január 1-jén a Superfast X érkezésével.

([98]) A CFF valamennyi versenypiacon (Nizza, Tunézia és Algéria) javasolja a felajánlott kapacitások 2005-ös szintre történő korlátozását, valamint azt, hogy ne nyissanak új vonalakat, illetve változtassák át kombinált típusú teherszállításra a Marseille–Korzika vonal ellátását a költségek csökkentése érdekében.

([99]) Az SNCM a Bizottság 2003-as határozatának 2. cikkét megsértve új hajókat szerzett be. Egyébiránt az SNCM a Bizottság határozatának 3. cikkét megsértve nem ruházta át CCM részesedését. Végül pedig az SNCM 2003 óta agresszív tarifa politikát folytat a CFF által alkalmazott áraknál alacsonyabb árakkal, megsértve ezzel a szóban forgó határozat 4. cikkét (azonos vagy hasonló szolgáltatásért akár 30 %-kal olcsóbb jegyek).

([100]) Egyrészt a két társaság könyvviteli és analitikus elszámolási módszerei ismeretének hiánya, másrészt azon tény miatt, mert a CMN nem vett részt egy ilyen vizsgálatban.

([101]) A STIM véleménye szerint az SNCM szándékosan alulértékelte pénzügyi eredményeit. A Korzikai Közlekedési Hivatal által felkért, független szakértő által lefolytatott átvilágítás szerint az SNCM korzikai hálózatának 1996–2001-ig felhalmozott vesztesége 125 millió francia frank (kb. 19 millió EUR) a 2001-es rendkívüli eredmény nélkül.

([102]) A Bíróság 2003. május 8-i ítélete, Olaszország és SIM 2 Multimedia kontra Bizottság (328/99 és 399/00, Rec., I-4035. o.).

([103]) E jelentésben megemlített tényekből kitűnik, hogy […].

([104]) A Számvevőszék jelentésének alátámasztására a jelentés megemlíti például, hogy […].

([105]) E jelentésben megemlített tényekből kitűnik, hogy […].

([106]) Az államnak például […].

([107]) A jelentés többek között az alábbi gazdálkodási hibákat sorolja fel: […].

([108]) A hajózási eszközöket csökkentették, és az eszközátruházási program az ipari tervnek megfelelően halad. Az ellátást biztosító hajók különböző útvonalak közötti újraelosztása megtörtént, és a közbülső fogyasztások csökkentésére vonatkozó akcióterv már meghozta az első eredményeket. Végül az ipari terv foglalkoztatási része is fokozatosan megvalósul.

([109]) Ami a *Corsica Ferries* által bejelentett, CMN-re vonatkozó 2001-es 0,497 arányt illeti, ez helytelen, mivel a mérleg eszközeinek rendelkezésre állását nem veszi számításba. E hiányosság korrekcióját követően a CMN arány 0,557. A francia hatóságok véleménye szerint ez a szint mindenképpen elégtelen a CMN számára, és erre példa a CMN 2002-es nehéz pénzügyi helyzete is. A CMN-nek kölcsön kellett kérnie 8 millió EUR-t a *Stef-TFE-től* a bankjai által nem fedezett kincstárhiány finanszírozására.

([110]) A *Provence-Alpes-Côte d'Azur* megyei tanácsa 2003. január 9-i levelében valójában azt a piaci tanulmányt idézte, amelyet a Bizottságnak a közlemény keretében nyújtottak be, és amelynek láthatóan volt egy másolata, az alábbi megállapítást kiemelve: „Az ajánlat [Korzika és a francia szárazföld közötti útvonal kiszolgálására] túlméretezett az igényekhez képest. A hajók feltöltöttségi szintje télen átlagosan 20 %, nyáron 50 % között változik."

([111]) Cáfolja különösen a STIM által készített becslést, mely szerint a vállalat értéke közel 350 millió EUR, és amely nem veszi számításba a mérleg azon elemeit, amelyek javítják az értékesítést a mérleg saját tőkéjéből (amortizáció derogációk, a hajók maradvány-többletértéke stb.) a források azon elemeinek figyelmen kívül hagyásával, amelyek azt csökkentenék. Ez a tisztán számviteli jellegű számítási módszer nem felel meg egy olyan tengeri vállalat valóságos gazdasági állapotának, mint amilyen az SNCM, amely a mérlegben szereplő értékű eszközökkel rendelkezik, ugyanakkor korlátozott jövedelmezőséggel, és mérlegen kívüli jelentős forrásokkal is.

([112]) Lásd pl. A Bíróság 2006. január 10-i ítéletét, Ministero dell'Economia e delle Finanze kontra Cassa di Risparmio di Firenze (222/04, Rec, I-289. o., 129. pont).

([113]) HL L 364., 1992.12.12., 7. o.

([114]) HL L 378., 1986.12.31., 1. o.

([115]) A Bizottság nem köteles állást foglalni az érdekeltek által előtte felvetett valamennyi érvre vonatkozóan, elég azokat a tényeket és jogi megfontolásokat bemutatnia, melyek alapvető fontosságúak a határozat szellemében (a Bíróság 1995. június 8-i ítélete, Siemens kontra Bizottság (459/93, Rec.II-1675. o., 31.pont) és a 2000. június 13-i EPAC kontra Bizottság ítélet (204/97 és 270/97, Rec., II-2267. o., 35. pont).

([116]) A Bíróság 2008. február 12-i ítélete, BUPA e.a. kontra Bizottság (289/03).

([117]) E tárgyban lásd a Bizottság 2001. október 30-i, a francia állam által az SNCM-nek folyósított állami támogatásokról szóló határozatát – HL L 50., 2002.2.21., 66. o.

([118]) Hajóátruházásokból származó értéktöbblettel csökkentett eredmény.

([119]) Erre a két évre vonatkozóan, amely az 1996-os megállapodás alkalmazása két utolsó évének felel meg, a szakértői jelentés az akkor rendelkezésre álló adatok hiányában nem végezhetett Korzika ellátására vonatkozó analitikus eredmény-kimutatásnak megfelelő számítást.

([120]) Határozathozatali gyakorlatának megfelelően a Bizottság számára közömbös a Tagállam által alkalmazott kompenzációs eszköz, feltéve hogy ellenőrizni tudja a konkurrens tevékenységek számára nyújtott kereszttámogatások hiányát. Lásd nevezetesen a Bizottság 2002. március 12-i, az Olaszország által a Poste Italiane SpA- nak nyújtott állami támogatásról szóló határozatát (HL L 282., 2002.10.19.,. 29. o.) és a Bizottság 2003. július 23-i, a La Poste Belge/De Post javára történő 297,5 millió EUR-s tőkeemelésről szóló határozatát (HL C 241., 2003.10.8., 13. o.).

([121]) Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság 1997-ben közösségi iránymutatásokat dolgozott ki a tengeri szállításnak nyújtott állami támogatásokról, meghatározva azokat a feltételeket, amelyek mellett a közszolgáltatási kötelezettségek ellentételezéseként nyújtott állami támogatásokat a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekintik – HL C 205., 1997.7.5., 5. o.

([122]) (A Bizottság 2002. október 30-i, 2001/149/EK határozata, HL L 50., 2002.2.21., 66. o.)

([123]) Az állam pénzügyi hozzájárulását szabályozó feltételek, az SNCM és az OTC között az 1996–2001-es időszakra kötött ötéves megállapodás IV. pontja alatt.

([124]) Különösen, ahogyan azt a jelen határozat 71. oldalának lábjegyzetében jelezte, a Bizottság ellenőrizte az említett szolgáltatásokra vonatkozó elszámolások szétválasztását a vizsgált időszakban.

([125]) Ez az összeg az eredetileg közölt összeg (76 millió EUR) és a közszolgáltatási kötelezettségek címén folyósított összeg (53,48 millió EUR) közötti különbségből ered.

([126]) A Bíróság 2003. január 28-i ítélete, Németország kontra Bizottság (334/99, Rec., I-1139. o., (142) bekezdés).

([127]) A Bizottság közleménye a tagállamok számára: az EK-Szerződés 92. és 93. cikkeinek és a Bizottság 80/723/EGK irányelve 5. cikkének alkalmazása a kézművesipari ágazat állami vállalataira, HL C 307., 1993.11.13., 3. o., 11. pont. Ez a közlemény a kézműipari ágazattal foglalkozik, de egyezés alapján ugyanígy alkalmazandó valamennyi más gazdasági ágazatra.

([128]) Lásd nevezetesen a Bíróság 2003. március 6-i ítéletét, Westdeutsche Landesbank Girozentrale kontra Bizottság (233/99, Rec., II-435. o.).

([129]) A Bíróság 1999. január 21-i ítélete, Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH és Lech-Stahlwerke GmbH kontra Európai Közösségek Bizottsága (2/96 és 129/95, Rec., II-17. o., (16) bekezdés).

([130]) A Bíróság 1994. szeptember 14-i ítélete, Spanyolország kontra Bizottság, (278/92, 279/92 és 280/92, Rec., I-4103. o.).

([131]) A Bíróság 2003. január 28-i ítélete, Németország kontra Bizottság (334/99, Rec.2003, I-1139. o.).

([132]) A Bizottság 98/204/EK, 1997. július 30-i, a Franciaország által a GAN csoportnak nyújtott támogatások feltételhez kötött jóváhagyásáról szóló határozata, HL L 78., 1998.3.16., 1. o.

([133]) Ez ügyben lásd a 2006/947/EK, 2005. december 7-i, a Belgium által az ABX Logistics-nek nyújtott állami támogatásról szóló határozatot (HL L 383., 2006.12.28., 21. o.).

([134]) Ennek értelmében lásd a Bíróság 1991. március 21-i ítéletét, Olaszország kontra Bizottság (Rec.1991, I-1433. o.).

([135]) Lásd például a Bizottság 92/266/EGK, 1991. november 27-i, a francia ipari csoportok rekonverziós tevékenységéről szóló határozatát a vasipar, szénbányászat és a Compagnie générale maritime-en kívül, az EGK-Szerződés 92. és 94. cikkeihez képest, HL L 138., 1992.5.21., 24. o. Lásd még az alább hivatkozott szociális terveket.

([136]) Mindenesetre meg kell jegyezni, hogy az érintett létszám felét ideiglenes személyzet vagy belső alvállalkozó tette ki. Feltételezhetjük tehát, hogy az Airbus állandó személyzetével kapcsolatos 5 000 munkahely esetében az egy főre jutó költség jóval magasabb volt.

([137]) Egy ajánlatkérési eljárás eredményeként a Bizottság megbízott egy független szakértőt, a Moore Stephens, Chartered Accountants-t, aki a végső jelentést 2008. január 25-én nyújtotta be.

([138]) A 7 hajó a következő: Corse, Ile de Beauté, Méditerranée, Napoléon Bonaparte, Paglia Orba, Monte d'Oro, Monte Cino.

([139]) Ezt a leértékelést, amelynek összege […] millió EUR (azaz átlagosan a bruttó forgalmi érték […]–[…] %-a), többek között az SNCM hajóinak különlegessége indokolja, amelyek a vállalat által biztosított ellátáshoz igazodnak, valamint a hajók állapota és az a körülmény, hogy a teljes flottát piacra bocsátják (nevezetesen az eladó helyzetének gyengesége). A BRS értékelése nevezetesen egy tökéletesen rendben lévő, naprakész, jól karbantartott és szokásos üzleti feltételek között, jó üzemi állapotban lévő hajók feltevésén nyugszik.

([140]) Becsült értéke […] millió EUR.

([141]) A jogi kockázatot annak valószínűsége indokolja, hogy a felszámolóbiztos kénytelen lesz nagyon gyorsan eladni a hajókat, és ennek hatására a piac, annak korlátozott felvevőképessége miatt megreked.

([142]) A Munka Törvénykönyv L.321-13 cikkében előírt kötelezettségről van szó, amelyet a munkaadónak kell fizetnie 50 év feletti dolgozója elbocsátásakor.

([143]) Foglalkoztatási körzet fellendítésének költsége ([…] millió EUR), áthelyezési megállapodások költsége ([…] millió EUR), az áthelyezést, az ún. „mobilitás"-t támogató intézkedések költsége ([…] millió EUR).

([144]) Az SNCM-el szerződött és leányvállalatokhoz kihelyezett, valamint a felszámolt leányvállalatok személyzetének elbocsátási költsége ([…] millió EUR), és a munkaszerződések felbontásához, illetve a munkaszerződések átminősítési kérelméhez kapcsolódó jogviták költsége ([…] millió EUR).

([145]) 2005. szeptember 30-án az SNCM három lízing hajót üzemeltet, ezek: az NGV Liamone (a GIE Véronique Bail tulajdonában), a Danielle Casanova (GIE Joliette Bail) és a Pascal Paoli (GIE Castellane Bail).

([146]) Ennek az értékelésnek a hátterében az alábbi hipotézisek állnak:
— az SNCM kölcsönbérleti szerződéseit 2005. szeptember 30-ával felmondja, ami azt jelenti, hogy a hajók visszakerülnek saját tulajdonosukhoz (GIE) és semmilyen bérletet nem fizetnek,
— az elővásárlási jogok nem gyakorolhatók,
— a hajókat a GIE hitelező bankjai értékesítették 2005. szeptember 30-án; a hajók értékesítéséből származó nettó árbevételt elsősorban a banki- és adótartozások visszafizetésére fordították.

([147]) Tekintetbe véve az SNCM sorozatos CDD kötési gyakorlatát.

([148]) 2006/947/EK, 2005. december 7-i, a Belgium által az ABX Logistics javára folyósított állami támogatásról szóló határozatában (HL L 383., 2006.12.28., 21. o.) a Bizottság közölte: „A Bizottság nem tagadja, hogy bizonyos kivételes esetekben bizonyos nemzeti törvénykezések lehetőséget adnak harmadik felek számára arra, hogy egy felszámolt vállalat részvényesei ellen forduljanak, különösen akkor, ha ezek a részvénytulajdonosok […]-nak tekinthetők és/vagy gazdálkodási hibát követtek el. Mindazonáltal jelen esetben, bár a francia jogban is létezik ez a lehetőség, és a belga hatóságok bizonyos számú jelzést szolgáltattak egy ilyen kockázatra vonatkozóan, nem oszlatták el kellőképpen a jelen esetben megfogalmazott kételyeket a jelen ügyre vonatkozó eljárás kiterjesztése során 2005 áprilisában. A Bizottság ebből arra következtet, hogy a jelen esetben nem jogszerű e forgatókönyv költségei között szerepeltetni az 58 millió EUR-t, amely a belga hatóságok szerint a […] kockázatához kapcsolódik."

([149]) A Bizottság közleménye a Franciaország által a Société Marseillaise de crédit javára nyújtott támogatásról (HL C 49., 1997.2.19., 2. o.).

([150]) Azaz egy jövőbeli ítélet kockázatának aktualizált nettó értéke, tekintetbe véve azt a tényt, hogy a forrásért felelős személyek védekeznének egy ilyen állítással szemben.

([151]) A Kereskedelmi Törvénykönyv L620-1 és további cikkeiben kodifikált, a vállalatok szanálásáról és bírósági felszámolásáról szóló 85-98 számú, 1985. január 25-i törvény; a Kereskedelmi Törvénykönyv L620-1 – 670-8 cikkeiben kodifikált, a vállalatok megmentéséről, szanálásáról és bírósági felszámolásáról szóló 2005-845 számú, 2005. július 26-i törvény.

([152]) Egy megmentési terv meghatározásának forgatókönyve a jelen esetre nem alkalmazható, mivel a fenti 2005-ös törvény később lépett hatályba, jóllehet a Bizottság rendelkezésére álló elemek alapján egyáltalán nem vonható le az a következtetés, hogy az SNCM egy esetleges bírósági felszámolása megbukott volna.

([153]) A vonatkozó törvények értelmében a magánjogi státusszal rendelkező állami vállalatok a fenti, bírósági felszámolásokat szabályozó törvények alkalmazási körébe tartoznak. Továbbá a jogi szabályozás közjogú jogi személyek felelősségvállalását is lehetővé teszi vezetői minőségben egy forrásfeltöltési kereset keretében.

([154]) A francia joggyakorlat a tényleges vezetőtől megköveteli pozitív gazdálkodási vagy irányítási cselekmények rendszeres végzését.

([155]) A francia hatóságok válasza az SNCM néhány észrevételére (lásd a jelen határozat 172. pontját).

([156]) Érdekes megemlíteni, hogy a klasszikus bérkötelezettségeken felül léteznek bírósági bértartozások (felszámolás alatt álló gazdálkodó szervezet bértartozásai), melyek forrása egy, a munkaügyi bíróságok által hozott határozat. A jelen esetben a munkavállaló a munkaügyi bírósághoz fordul kérelme megalapozottságának megítélése érdekében, és amikor ezt a keresetet elfogadják, ez bekerül a társaság adósságállományába.

([157]) A Semmítőszék 1993. november 30-i, 91–20. 554 számú ítélete, Bull. Civ. IV (A Semmítőszék Polgári és Büntető Kamarái Ítéleteinek Közlönye), 440. szám, 319. o.

([158]) Ezt az értékelést a Sorgem Evaluation Conseiller en investissements financiers (Sorgem Evaluation Pénzügyi Befektetési Tanácsadó) készítette. Az értékelés szerzője Maurice Nussenbaum, a Cour d'appel de Paris (Párizsi Fellebbviteli Bíróság) Semmítőszék által elfogadott pénzügyi szakértője.

([159]) A francia hatóságok reagálása az SNCM által benyújtott bizonyos észrevételekre (lásd a jelen határozat 174. pontját).

([160]) A francia hatóságok válasza az SNCM által benyújtott bizonyos észrevételekre (lásd a jelen határozat 175. és 176. pontjait).

([161]) A francia hatóságok válasza az SNCM által benyújtott bizonyos észrevételekre (lásd a jelen határozat 175. és 176. pontjait).

([162]) Bureau de Recherches Géologiques et Minières (BRGM) (Geológiai és Bányaügyi Kutatóintézet).

([163]) Lásd például a semmítőszék 98-1529 számú, 2001. február 6-í ítéletét.

([164]) Lásd nevezetesen a Cour d'Appel de Rouen (Roueni Fellebbviteli Bíróság) két, 2005. március 22-i határozatát – RG 04/02549 számú Aspocomp Group Oyj ítélet, és RG 01/02667 – 04/02675 számú ítélet.

([165]) Tekintetbe véve azt a tényt, hogy az ennek a tervnek a helytelen felfüggesztésével vádolt személyek bizonyára erélyesen védekeztek volna, hogy ne vállaljanak egyéni felelősséget.

([166]) Cass. com., 2005. április 19., Métaleurop.

([167]) Az EK-Szerződés 92. és 93. cikkeinek alkalmazása az állami hatóságok részesedésszerzéseire, Közlöny 9/1984 számú EK határozat, 3.2. iii. pont

([168]) A Bíróság 2000. december 12-i ítélete, Alitalia kontra Bizottság (296/97, Rec., II-3871. o.).

([169]) Lásd például a Bíróság 1996. december 12-i ítéletét, Air France kontra Bizottság (358/94, Rec. II-2109. o., 70. pont).

([170]) Lásd a Bíróság 1990. február 14-i ítéletét, Franciaország kontra Bizottság (301/87, Rec., I-307. o., 40. pont).

([171]) Lásd a Klöckner Stahl tőkéjébe bevitt állami tőkejuttatási projektben szereplő esetleges támogatásra vonatkozó közleményt, HL C 390., 1994.12.31., 1. o.

([172]) A Bíróság 1996. július 11-i ítélete, SFEI (39/94, Rec., I-3547. o., (60) bekezdés).

([173]) A Bíróság 1990. február 14-i ítélete, Franciaország kontra Bizottság (301/87, Rec., I-307. o., (41) bekezdés).

([174]) A Bíróság 2000. szeptember 29-i ítélete, Confederación Española de Transporte de Mercancías (CETM) kontra Bizottság (55/99, Rec., II-03207. o., (82) bekezdés).

([175]) A Bíróság 1974. július 2-i ítélete, Olaszország kontra Bizottság (173/73, Rec., 709, (33) bekezdés).

([176]) A Bíróság 2001. szeptember 20-i ítélete, HJ Banks (390/98, Rec., I-6117. o., (33) bekezdés).

([177]) A Bíróság 2004. július 1-i ítélete, Salzgitter kontra Bizottság (308/00, Rec. II-1933. o., (79) bekezdés). Lásd még az állami támogatásokkal kapcsolatos szabályoknak a vállalkozások közvetlen adóztatásával kapcsolatos intézkedésekre történő alkalmazásáról szóló bizottsági közleményt (HL C 384., 1998.12.10., 3. o.).

([178]) A Bíróság 2006. szeptember 6-i ítélete, Portugália kontra Bizottság (88/03, Rec., I-7115. o., (56) bekezdés).

([179]) A Bíróság 2001. november 8-i ítélete, Adria-Wien Pipeline GmbH (143/99, Rec., I-8365. o., (41) bekezdés).

([180]) Lásd például a Bizottság 2007. október 10-i, a görögországi bankszektor nyugdíj finanszírozási reformjáról szóló határozatát (HL C 308., 2007.12.19., 9. o.) és a Bizottság 2007. október 10-i határozatát a Franciaország által nyújtott állami támogatásokkal kapcsolatban, a postai állami köztisztviselők nyugdíjfinanszírozási módjának reformjára vonatkozóan (HL L 63., 2008.3.7., 16. o.).

([181]) Lásd a Bizottság Société française de production – ra vonatkozó, 2002. július 17-i határozatát (HL C 71., 2003.3.25., 3. o.). „Egy olyan létszámcsökkentési terv állami finanszírozása, amely egy vállalkozás számára lehetővé teszi személyzete egy részének elbocsátását anélkül, hogy ennek teljes költségét viselnie kellene, szelektív előny, mely az állami támogatások tilalmának alkalmazását vonja maga után. Ellenben az elbocsátott személyek javára közpénzekből megvalósított kiegészítő szociális intézkedések, anélkül, hogy ezek az intézkedések csökkentenék a munkaadó szokásos adóterheit, a Tagállamok szociális politikájának hatáskörébe tartoznak, és nem jelentenek támogatást az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében […] Az SFP ezt a költséget maradéktalanul vállalja. Ennélfogva az SFP elbocsátott személyzetének javára történő kiegészítő szociális intézkedések, amelyekre akkor kerül sor, amikor ez a személyzet már elhagyta a vállalkozást, egyáltalán nem menetesítik ez utóbbit kötelezettségei alól, és nem tartalmaznak állami támogatást az SFP javára."

([182]) Ez az összeg a ténylegesen bejelentett összeg (76 millió EUR), és a közszolgáltatásért járó kompenzáció összege (53,48 millió EUR) közötti különbség.

([183]) HL C 288., 1999.10.9., 2. o.

([184]) HL C 205., 1997.7.5., 5. o.

([185]) Lásd a 2002-es iránymutatások 30. pontja.

([186]) A fenti határozat.

([187]) A szabályozott céltartalékok az adózási szabályok alkalmazásaként elszámolt kiadások.

([188]) A Bíróság 2002. május 16-i ítélete, Franciaország kontra Bizottság (482/99, Rec.2002, I-4397. o., (71) bekezdés).

([189]) Az első alternatív módszer, amely a meglévő flotta finanszírozását biztosító szavatoló tőkén alapszik, helytelennek bizonyul, mivel a francia hatóságok ennél a számításnál a flotta beszerzési árát, nem pedig annak 2002-es piaci árát vették figyelembe. Ha egy új társaságnak kellene alakulnia egy ugyanolyan flottával, mint amilyen flottával az SNCM ma rendelkezik, a teljes hajóflotta vételárával arányos szavatoló tőkét kellene találnia, nem pedig a hajók építési értékével arányos szavatoló tőkét. Egyébiránt egy ilyen megközelítés nem veszi számításba az olyan jelentős eszközöket, mint a foglalások informatikai rendszere, vagy a székhelyépületei.
A második alternatív módszer, amely az SNCM által viselt költségeken alapul, a Bizottság számára megfelelőbbnek tűnik. A Bizottság ugyanakkor szeretné újra megvizsgálni az előző veszteségekkel kapcsolatos 41,7 millió EUR-s számot, a 2002-es eredmény és az 1999 előtt csupán a Korzika ellátásához kötődő veszteségek figyelembevétele érdekében.

([190]) Meg kell jegyezni, hogy a Bizottság független szakértője […] millió EUR-ban határozta meg a 2002-es szerkezetátalakítási terv valódi költségét az SNCM számadása alapján.

([191]) A Bíróság 2002. május 16-i ítélete, Franciaország kontra Bizottság (482/99, Rec. 2002, I-4397. o., (71) bekezdés).

([192]) Lásd a jelen határozat 2. számú táblázatát. Ez az összeg tartalmazza a 2003-as határozat időpontjában megvalósított eszköz-átruházásokat, azaz a *Napoléon*, a *Monte Rotondo* és a *Liberté* hajók eladását, valamint az ingatlan átruházásokat (a teljes Schuman, - és SCI Espace Schuman ingatlanvagyon).

([193]) Lásd az iránymutatások 48. pontját.

([194]) Lásd: 1. melléklet.

([195]) Megjegyzendő, hogy 2007. december 11-én egy, a Jean Nicoli eladására vonatkozó megállapodást írtak alá a VT és egy harmadik átvevő között tulajdonjog-átruházással, amely 2008 áprilisában valósult meg.

([196]) A Bizottságnak a 2004. június 23-i levélben jelentették be.

([197]) Ez az összeg figyelembe veszi az SCI Espace Schuman értékesítését ([…] millió EUR), melyre 2003. június 24-én került sor, de nem veszi figyelembe az Aliso hajó 2004. szeptember 30-i eladásához kötődő negatív nettó átruházási eredményt ([…] millió EUR).

([198]) Az Asco hajó, a Sudcargos részesedés és az ingatlanpark.

([199]) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 2003-as határozat 4. cikke tiszteletben tartásának értékelése keretében figyelembe kell venni a meghirdetett árakat, tehát a bármely reklámhordozón vagy közületi tájékoztatásban szereplő árakat, amelyeket az SNCM közzétehet. Ez a feltétel nem vonatkozik az SNCM számítógépes rendszeréből származó árakra, mivel ezeket a tarifákat az SNCM-nél csakúgy, mint versenytársainál a „yield management" (hozamgazdálkodás) révén, dinamikus kontingentálással határozzák meg. A rendszerek paraméterezése nem teszi lehetővé az SNCM versenytársainál használatos speciális tarifák figyelembevételét, következésképpen az árvezető szerep (price leadership) hiányát az SNCM gazdálkodásában.

([200]) A francia hatóságok által szolgáltatott adatok alapján kiderül, hogy az SNCM 2003. július 9. és 2005. március 16. közötti vállalati tájékoztatásában, reklámkampányaiban vagy bármely más, közzétett dokumentumban soha nem közölt a versenytársainál alacsonyabb árakat.

([201]) Ez az összeg az SNCM nettó kincstári szükséglete (azaz 19,75 millió EUR) és a 2003-as határozatból eredő eszközök átruházásának nettó eredménye (azaz […] millió EUR, amely az Aliso hajó, valamint a Southern Trader, Someca és Amadeus részvények eladásából származik) közötti különbség. Ily módon az állam által az SNCM-nek nyújtott teljes tőkejuttatás összege 69,29 millió EUR.

I. MELLÉKLET

A 2003. HATÁROZAT RENDELKEZÉSE

1. cikk

Az a szerkezetátalakítási támogatás, amelyet Franciaország a Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM) számára kíván nyújtani, összeegyeztethető a közös piaccal a 2. és 5. cikkekben foglalt feltételek mellett.

2. cikk

Az SNCM a jelen határozat kihirdetésétől kezdve 2006. december 31-ig nem vásárol új hajókat és nem ír alá új, vagy felújított hajók építésére, megrendelésére vagy bérletbe adására vonatkozó szerződéseket.

Az SNCM a jelen határozat kihirdetésétől 2006. december 31-ig csak a már tulajdonában lévő 11 hajót használhatja, ezek: a *Napoléon Bonaparte*, a *Danielle Casanova*, az *Île de Beauté*, a *Corse*, a *Liamone*, az *Aliso*, a *Méditerranée*, a *Pascal Paoli*, a *Paglia Orba*, a *Monte Cinto* és a *Monte d'Oro*.

Amennyiben az SNCM-nek rajta kívül álló okokból 2006. december 31. előtt ki kell cserélnie valamely hajóját, a Bizottság Franciaország által kellőképpen megindokolt értesítés alapján engedélyezhet ilyen cserét.

3. cikk

Az SNCM csoport az alábbi társaságokban birtokolt valamennyi közvetlen, vagy közvetett részesedését átruházza:

— *Amadeus France*,

— *Compagnie Corse Méditerranée*,

— société civile immobilière *Schuman*,

— *Société Méditerranéenne d'Investissements et de Participations*,

— Someca.

A *Société Méditerranéenne d'Investissements et de Participations* társaságban birtokolt részesedéseinek átruházása helyett az SNCM értékesítheti annak csak eszközeit, a *Southern Trader*-t, és bezárhatja ezt a leányvállalatot.

A francia hatóságok eldönthetik, hogy az átruházásokat nyílt pályázat vagy előzetesen meghirdetett, legalább két hónapos határidőt biztosító ajánlattételi felhívás útján valósítják meg.

Franciaország megküldi a Bizottságnak az átruházásokra vonatkozó bizonyítékokat. Az SNCM által kapott ajánlatok gyengesége nem hozható fel indokként az átruházások végrehajtásának elmaradására. Ha nem érkeznek ajánlatok, és ha Franciaország bizonyítani tudja, hogy minden szükséges reklámintézkedés megtörtént, az első bekezdésben megjelölt feltétel teljesítettnek tekintendő.

4. cikk

Az SNCM a jelen határozat közzétételétől 2006. december 31-ig a Korzika felé irányuló valamennyi útvonalon tartózkodik a közzétett tarifákkal kapcsolatos minden olyan politikától, amelynek célja a versenytársaknál alacsonyabb árak kínálása azonos célállomások és szolgáltatások, illetve időpontok esetén.

A Bizottság jogosult vizsgálati eljárást indítani a jelen határozatban előírt feltételekben tapasztalt mindennemű hiányosság miatt és különösen az első bekezdésben jelzett feltétel vonatkozásában.

Az első bekezdésben szereplő feltétel akkor teljesül, ha az SNCM által minden nap közzétett legalacsonyabb árak magasabbak, mint valamennyi versenytársa legalacsonyabb kedvezményes árai azonos célállomások és szolgáltatások esetén.

Az első bekezdésben szereplő feltétel többé nem alkalmazandó, amint a szóban forgó versenytársak tarifái az SNCM inflációval korrigált, 1996-os referenciaévében érvényben lévő tarifái fölé emelkednek.

Franciaország minden év június 30-ig megküldi a Bizottságnak mindazokat az elemeket, amelyek annak bizonyításához szükségesek, hogy ez a feltétel valóban teljesült az előző naptári évben, valamennyi Korzikáról induló és Korzika felé történő átkelés esetében.

5. cikk

A francia hatóságok által a szerkezetátalakítási tervben vállalt kötelezettségeknek megfelelően a különböző korzikai tengeri összeköttetések évi hajójáratszámai 2006. december 31-ig a jelen határozat 3. táblázatában előírt határértékekre korlátozódnak [1], ez alól kivételt képeznek az olyan rendkívüli, az SNCM-en kívül álló okok, amelyek miatt egyes járatokat más kikötőkbe kellene átirányítani, illetve a vállalkozást terhelő közszolgáltatási kötelezettségek változásai.

6. cikk

Franciaország számára engedélyezik, hogy az SNCM-et feltőkésítse egy első, 66 millió EUR-s összeg folyósításával a jelen határozat közzétételétől kezdve.

A szerkezetátalakítási időszak végéig, tehát 2006. december 31-ig a Bizottság a francia hatóságok kérésére utólag engedélyezhet egy második kifizetést az SNCM számára, melynek összege a fennmaradó 10 millió EUR és a 3. cikkben előírt átruházások eredményének különbségével lesz egyenlő, az említett cikkben megjelölt eljárásoknak megfelelően.

Ilyen határozat csak akkor hozható, ha a 3. cikkben előírt műveleteket végrehajtották, ha az átruházások eredménye nem haladja meg a 10 millió EUR-t, és amennyiben a 2.,4. és 5. cikkekben előírt feltételeket tiszteletben tartották a Bizottság azon jogosultságának sérelme nélkül, hogy adott esetben formális vizsgálati eljárást indítson ezen feltételek valamelyikének be nem tartása miatt. Mulasztás esetén a támogatás második részét nem fizetik ki.

7. cikk

Belgium tájékoztatja a Bizottságot az e határozatról szóló értesítés kézhezvételétől számított két hónapon belül a határozat alkalmazása érdekében tett intézkedésekről.

8. cikk

Ennek a határozatnak a Francia Köztársaság a címzettje.

[1] Lásd e határozat II. mellékletét.

II. MELLÉKLET

A 2003-AS HATÁROZAT 3. SZÁMÚ TÁBLÁZATA

Az SNCM ajánlatának alakulása

	Átkelések száma		Rendelkezésre bocsátott helyek		Felajánlott lineáris méterek száma	
	2001	> 2003	2001	> 2003	2001	> 2003
Marseille-Korzika	1 881	(…)	1 723 050	(…)	1 469 000	(…)
Toulon-Korzika	187	(…)	303 650	(…)	0	(…)
Génuai-öböl	1 768	(…)	1 708 700	(…)	0	(…)
Európai részösszeg	3 836	3 067	3 735 400	2 357 500	1 469 000	(…)
Maghreb	302	372	444 000	635 000	0	0
Összesen	4 138	3 439	4 179 400	2 992 500	1 469 000	(…)